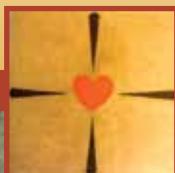

NAŠA DRUŽBA

VJESNIK DRUŽBE SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

ISSN 1331-8276 • 2/2014 • GODINA XLVII. • BROJ 110

Posvećeni život u Crkvi

NAŠA DRUŽBA

VJESNIK DRUŽBE SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

GODINA XLVII., br. 2 (110), 2014.

S A D R Ž A J

RIJEČ VRHOVNE GLAVARICE	3
--------------------------------------	---

GODINA POSVEĆENOG ŽIVOTA

Više Evanđelja u upravljanju imovinom vjerskih zajednica	4
Drugo okružno pismo posvećenim osobama „Ispitujte“	8
Logo Godine posvećenog života.....	10
Ciljevi i očekivanja od Godine posvećenog života.....	12
Poruka povodom početak Godine posvećenog života.....	20
Sweta Stolica objavila dekret i potpunim oprostima.....	22
Himna redovnika.....	22
Početak Godine posvećenog života u Riječkoj nadbiskupiji.....	23
Hodogram Godine posvećenog života.....	24

STRANICE SLUŽBENICE BOŽJE MARIJE KRUCIFIKSE

Kako da ne uzvratim ljubavlju onome koji me toliko ljubio	26
Program i izložba	27
Novi broj „Riječke Majke“	28
Moramo što čvršće biti povezani s Isusom	29
Dan službenice Božje Marije Krucifikse	30

DOGAĐAJI U DRUŽBI I CRKVI

Trodnevница u Kući matici za svetkovinu Presvetog Srca Isusova.....	31
Proslava svetkovine Presvetog Srca Isusova u Kući matici	31
Ono si što nosiš u srcu.....	33
Proslavili smo blagdan Presvetog Srca Isusova u Crikvenici	34
Proslava presvetog Srca Isusova u Slatini	35
Proslava 115. godišnjice Družbe	35
Duhovna obnova i polaganja zavjeta sestara juniorki.....	37
Moj ulazak u kandidaturu	38
Zlatni redovnički jubilej	38
Prijateljstvo gradova Rijeke i Neussa nastalo je zaslugom sestara	39
Proslava Uzvišenja sv. Križa	40
Doktorirala s. Silvana Fužinato	41
Tradicioalno hodočašće vjernika Krčke biskupije na Trsat	42
Blagoslovljen kip pape Ivana Pavla II. U Omišlju.....	42
Molitva uoči Svjetskog dana misija	43
Plenarna skupština HKVRPP	44
Bdijenje mladih uoči Svih Svetih	48
Kako obradovati Boga?	49
Dijamantni jubilej mons. Bratine	51
Papa Franjo o apostolskom putovanju u Tursku.....	52
Predstavljen tijek priprave 2.nacionalnog susreta hrvatskih obitelji.....	54

ODJECI APOSTOLATA

Iz Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić.....	55
Trostruka zahvalnost Bogu.....	62
Dječje hodočašće u Voćin.....	62
Duhovni susret djevojaka	63
Zov srca za radost života.....	63
Koncertom uzveličana Stomorina.....	64
Nastup katedralnog zbora sv. Vida iz Rijeke u Čutiću	64
Duhovna obnova kod sestara Presvetog Srca Isusova	65
Velika devetnica spasa u župi BDM Karmelske.....	66
Svjedočanstvo u Istri	66
Blago danu koji počne s mirisom kruha	67
Djelovanje sestara u Otočcu	68
Misija psihologa u Hospiciju	69
Otvori svoje srce radosti u Ogulinu.....	71
Na svakome stolu kruh	72
Vi ste svjetlo	72

TRAJNA FORMACIJA

Obraćenje kao temelj zajedništva	73
Susret animatora za duhovna zvanja.....	73
Duhovna obnova za sestre u Kući matici	75
Radosna vijest potrebuje radosne svjedoke.....	75
Marija i posvećeni život žene	76
Županijsko stručno vijeće odgojitelja u vjeri	77
Molitva koja nas mijenja	77
Radujte se!.....	78
Međuzupanijsko stručno vijeće ravnatelja učeničkih domova.....	79
Konferencija za redovnice	79
O redovničkom zajedništvu.....	80
Kulturna baština u vjerskom odgoju	81
Radujte se	82
SLUŽBENE OBAVIJESTI	83
PREMINULE POVJERAVAMO BOŽJEM MOLOSRĐU	85
POTICAJNA RAZMIŠLJANJA I DUHOVNI ZAPISI	88

SLIKE NA OVTIKU

Naslovnica: Sveta obitelj u kapeli sestara Kćeri Presv. Srca Isusova (IT-Terontola); Foto: s. E. Agosto, FSC; Logo Godine posvećenog života; Izvor: www.vatican.va; **Druga str:** Majka Krucifiksa s djecom u Zavodu Presv. Srca Isusova u Rijeci; Sestre s djecom u samostanu u Crikvenici; Sestre s papom Ivanom Pavlom II i nadbiskupom dr. I. Devčićem u bogoslovnom sjemeništu u Rijeci. **Treća str:** s. T. Gojani s djecom u DV Nazaret; s. B. Maslać i s. K. Tunić na Veprincu; Sestre na M. Lošinju. **Četvrta str:** s. M. Vlahović, s. A. Kapular i s. T. Hrvatin na beatifikaciji vlč. Miroslava Bulešića u Puli. Foto: Arhiv Družbe.

IZDAJU: Sestre Presvetog Srca Isusova, Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka; Tel.: (051) 254-266; E-adresa: sestre-presv-srca-isusova@ri.t-com.hr; Internetska adresa: www.sestre-scj.hr * **UREĐUJU:** s. Robertina Medven, s. Marijana Mohorić, s. Lidija Turić, s. Silvana Fužinato i s. Tajana Hrvatin * **LEKTURA I KOREKTURA:** s. Robertina Medven i s. Lidija Turić * **ODGOVARA:** Vrhovna glavarica s. Nives Stubičar, Cvetkov trg 5, 51000 Rijeka; Tel.: (051) 652-190, Faks: (051) 254-422 * **PRIPREMA I TISAK:** Tiskara Šuljić * **IZLAZI:** Povremeno. Svoje priloge možete slati na e-adresu: nasa.druzba.scj@gmail.com

Drage sestre i dragi čitatelji!

U cijeloj Crkvi je vrlo svečano otvorena Godina posvećenog života koja će trajati od 30. studenoga 2014. do 2. veljače 2016. godine. Veliki je to dar i briga pape Franje za nas posvećene osobe.

Posvećene osobe pozvane su razmisliti kako žive redovnički poziv, a posebno svoje zavjete. Ovu Godinu mi posvećene osobe želimo živjeti u zahvalnosti za dar poziva uvjereni da su bez Božje pomoći sva naša nastojanja i trud uzaludni. „Ako Gospodin kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji. Ako Gospodin grad ne čuva, uzalud stražar bdi“ (Ps 127, 1). Za sve vjernike laike prilika je da u molitvi prate nas koje smo se odazvale na Gospodinov poziv, ali i one koje Gospodin zove da se odazovu, te da radosno živimo i svjedočimo riječima i primjerom taj veliki nezasluženi dar poziva koji nam je darovan za osobno posvećenje i na korist cijeloj Crkvi. Bog zna naše slabosti i zato nam uvijek priskače u pomoć svojom milošću.

Na blagdan sv. Vida u Riječkoj nadbiskupiji otvorena je Godina obitelji kao priprema za Drugi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 19. travnja 2015. u svetištu Majke Božje na Trsatu. Znamo da se današnju obitelj napada sa svih strana i ugrožena je u svojim osnovnim potrebama i dostojanstvu. Na temelju dobre obitelji stoji cijelo društvo, jer kakva je obitelj takvo je društvo, takve su i naše redovničke zajednice jer iz obitelji dolaze nova duhovna zvanja. Zato današnju obitelj trebamo poduprijeti molitvom da ta najmanja stanica društva, Crkva u malom, bude zdrava i sveta poput Nazaretske Obitelji koju u ovo božićno vrijeme promatramo i koja je uzor svima nama.

Novo Svetlo, nova Ljubav, nova Nada dolaze nam rođenjem Djeteta iz Nazareta. Poput pastira i mudraca pohitimo i mi do Emanuela i poklonimo mu se svime što imamo i jesmo. Uputimo mu žarku molitvu da uvijek ravna našim životom.

Neka nas svojom ljubavlju ogrije Sveta Obitelj da bismo u svojim obiteljima i redovničkim zajednicama bili osobe koje s ljubavlju i u duhu služenja, po uzoru na Isusa Krista, žive svoje krsno i redovničko posvećenje. „On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe ‘opljeni’ uvezši lik sluge, postavši ljudima sličan, obličjem čovjeku nalik“ (Fil 2, 6-7).

U tom duhu služenja, klanjanja, zahvaljivanja i radosti, uime sestara Presvetog Srca Isusova, od srca svim sestrama, čitateljima i dobročiniteljima Družbe želim i molim

blagoslovjen Božić i novu 2015. godinu.

s. Nives Stubičar, vrhovna glavarica

Više Evandželja u upravljanju imovinom vjerskih zajednica

Intervju s pročelnikom Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života

U svijetu u kojem prevladava zakon tržista, Evandželje treba biti temeljni kriterij kada je riječ o upravljanju imovinom vjerskih zajednica. To je razlog zbog kojega će Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života sljedećih dana objaviti orientacijski program za institute posvećenog života i družbe apostolskog života. Taj je dokument također plod simpozija o ekonomiji održanoga prošlog ožujka na Antonianumu. Najavljuje to u ovom intervjuu kardinal João Braz de Aviz koji ocratava, među ostalim, glavna obilježja posvećene osobe prema nauku pape Franje.

N. Gori: „Upravljanje imovinom vjerskih zajednica u vremenu krize duhovnih zvanja i u doba ekonomske krize dvostruki je izazov. Kako se s njime suočiti?“

Kardinal De Aviz: „Tema je vrlo aktualna i ‘vruća’. Zato je papa Franjo i želio da se toj problematiči posveti simpozij. A mi smo ga organizirali od 8. do 9. ožujka na Papinskom sveučilištu Antonianum. Tema radova temeljila se na upravljanju religijskim dobrima ‘u službi humanosti i Crkvene misije’. Naišli smo na nešto mnogo dublje i na nešto novo u tome području. Shvatili smo to kada smo vidjeli koliki je broj svećenika bio zainteresiran za tu

temu. Mi smo se spremili za četiri stotine ljudi, a njih ne samo da ih je došlo šest stotina nego je ostalih pet stotina ostalo pred vratima.“

N. Gori: „Čemu toliko zanimanje?“

Kardinal De Aviz: „Očito zato što je problem vrlo aktualan. S jedne strane imamo procvat novih samostana, kongregacija, novih društava apostolskoga života, s druge svjedoci smo velikog pada nekih realnosti. Postavlja se pitanje zbog čega takav pad kada je riječ o imovini? Komu ide imovina? Što učiniti? To je samo jedan aspekt problema.“

N. Gori: „A koji je drugi aspekt?“

Kardinal De Aviz: „Onaj koji se odnosi na posvećene koji djeluju u obrazovanju i zdravlju, čiji odnosi ovise o državama, ne samo u Italiji nego i u svijetu. Ti su odnosi

postali sve zategnutiji jer u mnogim slučajevima više nema suradnje koja je nekad postojala. Zapravo, ona naizgled postoji, no nalazimo se u začaranome krugu iz kojeg ne možemo izići. Nema više državнoga novca, ako i dođe, dođe zakašnjelo ili u mnogo manjoj mjeri. Drugi problem vezan je uz tehničku nespremnost nekih posvećenih osoba koje se ne snalaze u novim

državnim zakonima i administrativnim implikacijama koje s njima dolaze. Zbog toga je osobito bitna njihova formacija. Uz to, bitno je da se unaprijede neki administrativni kriteriji unutar Crkve jer upravljanje ne može biti kapitalističkoga karaktera, nego evanđeoskog."

N. Gori: „Što to konkretno znači?“

Kardinal De Aviz: „Živimo u kulturi koja u kapitalizmu vidi zakon kada je riječ o upravljanju novcem. Za posvećene to ne smije biti tako: treba prevladavati Evanđelje, a ne nešto drugo. Često je Evanđelje potisnuto u drugi plan. U tom smislu trebamo promijeniti mentalitet. Upravo zbog toga, zahvaljujući ljudima koji su imali više iskustva u upravljanju crkvenim dobrima, sastavili smo Smjernice za upravljanje dobrima za ustanove posvećenoga života i društva apostolskog života, koje ćemo objaviti sljedećih dana.“

N. Gori: „Kada je riječ o dokumentima, Vaša Kongregacija, u suradnji s onom za biskupe, ponovno pregledava ‘Mutuae relationes’, odnosno kriterije za utvrđivanje odnosa između biskupa i redovnika/redovnica u Crkvi.“

Kardinal De Aviz: „Papa je to otvoreno zatražio. A evo i novosti. Ponajprije, vjerujemo, a papa Franjo nam je to potvrdio, da jedan od kriterija za utvrđivanje zrelih odnosa između biskupa i viših poglavara u raznim karizmama jest duhovnost zajedništva. To treba biti kriterij. Ivan Pavao II. govorio je da će to biti kriterij za novi kršćanski milenij. To snažno utječe na odnose između biskupa i osnivača. Te dvije realnosti su nužne, ali kao model življenja trebaju se ugledati na odnose zajedništva Trojstva. Nadalje, papa Wojtyla nas nadahnjuje kada se izražava novim riječima i govori o također važnim aspektima Crkve. Jeden aspekt Crkve je karizma, a drugi se

tiče hijerarhije. Ne kaže da je jedan važniji od drugoga, jer nije. U karizmi progovara Duh Sveti. Osim toga, ne postoji karizma u Crkvi ako to Crkva ne potvrdi. Ako se taj odnos ne dogodi između dvije strane, temeljen na misteriju, dolazi do problema, do preklapanja. Duh Sveti se ne pokorava hijerarhiji, nego obrnuto. Treba ispraviti taj mentalitet jer nismo gospodari misterija. S druge strane, Duh Sveti ne zbumuje, nego stvara sklad za razvoj Crkve. Papa nas poziva da pratimo taj trag suživota. Ta dva principa vodit će nas u radu kojim se bavimo s Kongregacijom za biskupe trideset i šest godina nakon ‘Mutuae relationes’. Nadam se da će dokument biti spreman za Godinu posvećenog života.“

N. Gori: „Među dokumentima pod revizijom nalazi se i apostolska konstitucija ‘Sponsa Christi’ pape Pia XII.?“

Kardinal De Aviz: „Da, iako su radovi tek na početku. Papa želi da se tekst ponovno razmotri jer je rađen prije Koncila. Bili smo pomalo iznenađeni što nakon toga nije bilo apostolskog utemeljenja na istu temu, već samo jedna uputa 1999., ‘Verbi sponsa’. U ovom trenutku slušamo posvećene kontemplativnom životu. Želimo sazreti s njima. Promovirali smo anketu koja počiva na tri točke: pitanju autonomije, formacije i klauzure. Što se tiče autonomije, treba je dobro razumjeti da bi pridonijela životu u zajednici prema raznim pravilima. Drugo pitanje odnosi se na formaciju. Kako ponuditi formaciju? Samo unutar samostana? I što učiniti da nešto više bude zajamčeno, da ne ostanu na marginama Crkve ili da njihovo bogatstvo ne dopre van? Treće pitanje: kako živjeti klauzuru danas.“

N. Gori: „Načeli ste temu o Godini posvećenog života. Što tu možemo očekivati?“

Kardinal De Aviz: „Svjesni smo problemima prisutnih u posvećenom životu. Međutim željeli bismo vidjeti pozitivnu stranu, jer posvećeni su ljudi neizmjeran dar Crkvi. Zato bismo se željeli okrenuti i prošlosti neovisno o problemima, o pogreškama, naročito od Drugoga vatikanskog koncila do danas, gledati sa zahvalnošću u sjećanjima. Zahvalnost je nužna jer je taj Božji dar jako velik. Pokušavamo otkriti koje je bilo Božje djelovanje u posvećenome životu. Želimo zatim gledati na sadašnjost sa žarom. Ili ćemo ponovno unijeti žar u poziv posvećenih, ili nam u Crkvi mesta više nema. Što se to dogodilo u posvećenima? Dogodio se jedan Božji pogled koji je unio karizmu kao dar da bude življena. Znači da je iskustvo Boga to što najviše vrijedi. A to se ne smije izgubiti. Mogu se napustiti djeła, strukture, neke povijesne stvari koje su u drugome planu, ali Božji pogled, njegovu ljubav, ne smijemo izgubiti. Zato smo sve to stavili u fokus sadašnjosti. A u budućnosti, s obzirom na to da Bog u Bibliji u čitavoj povijesti nije nikad napustio čovjeka i nikad nije bio nevjeran – nevjera je uvijek bila u čovjeku – želimo gledati unaprijed s mnogo vjere. Ne idemo prema destrukciji, idemo prema pročišćavanju Božjega iskustva. To je drukčije. Stoga, nije stvar naučiti ars moriendi, nego je bitno naučiti slijediti Gospodina. Za promišljanje su nam bitna i okružna pisma koja izdajemo. Prvo pismo bilo je Radujte se. Drugo će se temeljiti na Izlasku (Egzodusu), na iskustvu Božjega naroda koji je gledao u oblak da bi ispita božanske znakove.“

N. Gori: „Koje ste si ciljeve postavili?“

Kardinal De Aviz: „Na ovome putu Godine posvećenog života imamo tri cilja, vrlo jednostavna, ali i vrlo pozitivna, koja se inspiriraju Koncilom: pratiti Krista (sequela Christi), jer nije moguće biti posvećen ako nismo Isusovi učenici. Drugi vatikanski

koncil kaže da treba ići u srž Riječi i u život bratstva. Trebamo kompletну reviziju pojmove autoriteta i poslušnosti. Trebamo revidirati i odnos muškarac - žena i mnogo više ga produbiti. Drugi cilj jest vratiti se početnoj inspiraciji naših utemeljitelja. Jesmo li na pravome putu ili smo skrenuli? Treba naći hrabrosti da ostavimo ono što nije od utemeljitelja i ostanemo vjerni njemu. Vratiti se, dakle njegovoj karizmatskoj intuiciji. Treći cilj je biti svjestan da je Bog govorio u prošlosti i govoriti nam i danas. No ljudi danas nisu oni ljudi od jučer. Treba aktualizirati poruku, treba naći snagu da se posluša. Ponekad mislimo da slijedimo Isusa, ali na način vezan za neko određeno vrijeme. To nam ne treba. Jer da je Utемeljitelj danas živ, razgovarao bi s današnjim svijetom. Treba otvoriti uši prema sadašnjoj kulturi i prepoznati potrebe na koje Evanđelje može odgovoriti.“

N. Gori: „Mogu li se odrediti osobine posvećene osobe prema nauku pape Franje?“

Kardinal De Aviz: „Prvo, mislim da je posvećena osoba prorok, kao što kaže rimski biskup. Proročanstvo je to što određuje posvećenu osobu, jer najavljuje vrijednosti koje se usavršavaju i koje su vrijednosti budućnosti. Najavljuje, dakle danas ono što će tek biti. Posvećena osoba mora probuditi svijet kako bi to prepoznao i spoznao te se usporedio s tim iskustvom. Ako pomislimo na posvećenost Boga djevičanstvu, posvećenost neoslanjanju na materijalno, gdje se nema vlasti u smislu opresije, tlačenja, već u smislu bratstva, tu se naviještaju proročke vrijednosti. Posvećena osoba može doista probuditi svijet. Papa zatim jako naglašava pitanje bratstva - da se izide među ljudi, među djecu, siromahe. Ako ne postoji obiteljsko ozračje, u bratstvu se ne ostaje. Nastoji se pronaći svoje mjesto u Crkvi. No neki ga se put ne nađe, ne zato što nema poziva, nego jer ta osoba nije našla dom, nije sretna. Nadalje, za Papu posvećeni život nije otvorena stvarnost, da bi drugi ušli, već otvorena da se izide i da se kaže ono što se ima reći. Ali ako netko nema, što taj može ponuditi? U tom slučaju postoji velika želja za autentičnošću. Ta želja da se ide siromašnima već postoji među posvećenima, koji su velikodušno prisutni i blizu onima koji ih najviše

trebaju. Potrebno je tu prisutnost još više ojačati.“

N. Gori: „Kako vidite budućnost posvećenih?“

Kardinal De Aviz: „Predviđam da će se mnogi povijesni oblici unaprijediti. Nije više moguće imati 'autoritativnu' viziju autoriteta. Nismo veći jer smo superiorni, nego zato što smo braća i sestre kao i drugi. Ne može postojati poslušnost koja umanjuje osobu. Poslušnost je tu da bismo bili više, da bismo mogli ući u Božje pročanstvo. Drugo pitanje koje se postavlja odnosi se na ljubav i seksualnost. Udaljili smo se od čovjeka i žene na način koji nije korektan jer se više ne poznamo i ne prihvaćamo vrijednost druge strane. Mi smo dva potpuno odvojena svijeta. Treba više svjetlosti koja će nam omogućiti da gledamo u oči, očima Boga, na lijep,

realan način, prema crkvenom nauku. Treba imati znanje koje može sačuvati vrijednosti, ali koje te čini jakim čovjekom koji se ne boji i koji zna kako se suočiti s idejama, ali i s tijelom u pravom, prirodnom smislu, u smislu onoga koji s osmijehom može služiti Bogu.“

Nicola Gori

Izvor: „L'Osservatore Romano“, 2. kolovoza 2014.

Pripremile: Patricia Alberini, prof. i s. Marijana Mohorić

Drugo okružno pismo posvećenim osobama „Ispitujte“

Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života objavila je do sada dva okružna pisma namijenjena posvećenim osobama u svrhu usmjerjenja osobne i zajedničke formacije do nadolazećeg slavlja otvorenja spomenute godine. Nakon prvoga okružnog pisma objavljenog u veljači ove godine pod naslovom „Radujte se“, krajem rujna objavljeno je i drugo pismo „Ispitujte. Posvećenim mušarcima i ženama u hodu za znakovima Božjim“. Koliko je zanimljiv i poticajan sadržaj dokumenta, toliko je zanimljivo i likovno rješenje omotnice koje donosi detalj s freske Delfijske Sibile Michelangela Buonarrotija iz Sikstinske kapele u Vatikanu, s polovicom lica u sjeni, s iznenađujućim pogledom udesno i detaljem ruke koja drži nešto poput odmotanog svitka, čiji sadržaj, iako neispisan, kao da potvrđuju Sibiline oči.

Pismo u naslovu poziva na pomno rasuđivanje. Sastavljeno je od dva dijela, poticaja pape Franje za promišljanje te zaključnih misli s molitvom. Sadržaj se otvara s poticajnom porukom pape Franje: „Uvijek na putu s onom krjepošću koja je hodočasnička krjepost: radost!“ U tom radosnom i budnom hodočašćenju do vječnosti posvećeni život traži Božje lice, živi na sljedovanje Krista i pušta se voditi Duhom Božjim, kako bi bio znak Božjega kraljevstva u kreativnoj vjernosti i djelatnoj ljubavi, navodi se u uvodu. Nakon navođenja nadahnjujući se riječima Svetoga pisma iz knjige Izlaska 40, 36-38, prvi dio donosi sadržaj koji nalazi biblijsku ikonu i u izveštu o proroku Ilijici s ciljem osvježenja sjećanja na postkoncilski put obnove posvećenoga života i poziva svima posvećenima na novi izlazak u poslušnosti Božjim znakovima i nadahnućima čija je biblijska slika *oblačak*. U postkoncilsko vrijeme putovanje posvećenih prema *prilagođenoj obnovi* pratila je i još uvijek prati Crkva svojim smjernicama, no u posljednjim se godinama taj hod čini neplodnim. Nakon sinteze temeljnih naglasaka, Pismo posvećenima upućuje poziv da se upute na novo putovanje koje, iako u kontinuitetu s dosadašnjim, u biti predstavlja potrebu obnovljene zauzetosti i hoda u vjeri prema nepoznatom. No prije toga posvećeni su pozvani u vjeri nanovo iščitati etape prijeđenoga puta i prepoznati se dijelom jedne povijesti koja jest u konačnici povijest spasenja, kako bi otkrili smjer daljnjega hoda (br. 2-5).

U drugom dijelu, u koji uvode redci iz Prve knjige o Kraljevima 18, 42-44, Pismo donosi upute za istraživanje novih obzorja posvećenoga života koje uključuju i nove izbore i odbacivanje onoga što je protivno Božjoj volji. Kao biblijski model proročkoga života Pismo ukazuje na Iliju (usp. 1 Kr 17-19; 21; 2 Kr 2, 13) zbog znakovitosti poruke koje posvećenim osobama donosi njegov život sve do otkrivanja Božjega odgovora na temeljna životna traženja u jednom *malenom oblačiću*. U ovo vrijeme taj se prorok stavlja za primjer posvećenima koji su pozvani živjeti u evanđeoskoj budnosti i spremnosti prepoznati Božje znakove metodom utvrđenoj još na Drugom vatikanskom koncilu. U naše se vrijeme taj poziv pretvara u imperativ povratka na izvore, ponajprije Evanđelju. Upravo stoga ovo je vrijeme prilika da se mudro razluči i izabere ono što će posvećenom životu omogućiti da izide iz špilje vlastitih sigurnosti te se uputi onamo kamo Duh Sveti vodi Crkvu u ovom povijesnom trenutku. Kako?

– Prepuštajući se vodstvu Duha Svetoga, u poslušnosti vjere, zajedništvu i poslanju, k velikim stvarima preko malih i slabih znakova, stavljajući u igru isto tako slabe ljudske resurse, po-jednostavljajući ono što otežava i ukazujući na prioritete. Dokle? – Ostaje za nas „nepoznata zemlja“. Znamo samo da Duh upućuje prema *periferijama*, pa ako i klecajućih koljena, bolje je krenuti negoli stajati zatvoren u vlastita pitanja i sigurnosti, kaže papa Franjo. Paradigma duhovnosti trebala bi biti ona Koncilska, ona dobrog Samaritanca, ona gdje je prvenstvo čovječnoga odnosa, mjesto življenog Evanđelja, upravo zbog božanskih razloga. U ovo vrijeme posvećeni je život pozvan živjeti posebnim intenzitetom u molitvenom stanju do pojave *oblačića*, Božjeg usmjerenja na putu prema zajedništvu različitosti kao znaku Duha koji nadahnjuje u srcima zauzetost *da svi budu jedno* (Iv 17, 21) (br. 6-17).

Za razliku od prvoga okružnog pisma, koje određene poticaje iz nauka pape Franje donosi pod naslovom „Pitanja pape Franje“, ovo okružno pismo poticaje za razmišljanje naslovljuje „Provokacije pape Franje“ koje dotiču sljedeće teme iz života posvećenih osoba: duhovna priprema za poslanje; izvor podjela, nasuprot miru i ljubavi u zajednici; važnost molitve: za obnovu sjećanja o Božjem hodu s izabranim narodom i svakim osobno, za nadu i za vjernost savezu; vjerovanje i kretanje na putu ostvarenja Božjih obećanja; važnost hoda s misionarskim žarom i željom da se s drugima podijeli ljepota vjere, nasuprot zatvorenosti, blokiranosti i individualizmu; naslijedovanje Isusa kao proročko svjedočanstvo; nužnost budnosti nad vlastitim srcem; zajedništvo kao svjedočanstvo humanizirajuće snage Evanđelja; potreba obraćenja do poslanja u znaku ljubavi na svakom mjestu i svakoj situaciji; potreba smjelog i hrabrog traženja novih putova do distanciranih, do onih koje smo izgubili na putu i do indiferentnih; harmoničnost života mlađih i starijih te poziva na prepuštanje vodstvu Duha Svetoga koji ima moć uskladiti to prepuštanje s radošću opsluživanja (br. 18).

Pismo završava zaključnim mislima u obliku sinteze i ukazom na Blaženu Djericu Mariju kao Ženu novoga Saveza, pred kojom je srce ushićeno radošću i koja ne zadržava božansku prisutnost za sebe, nego je dijeli, postajući tako *uzrokom naše radosti*. Njoj su posvećeni posljednji odlomci pisma s riječima molitve za pomoć u „noćnom bdijenju“ posvećenih, za posredovanje milosti proroštva, za pomoć oko svjedočenja plodnosti Duha u neznatnim značkovima bitnoga, molitva da posvećeni mogu izvršiti hrabro i ponizno ono što je moguće samo onima na koje Bog svrne svoj pogled i otkrije tajne svoga Kraljevstva.

s. Marijana Mohorić

Očekujem od vas konkretnе geste prihvaćanja prognanika, blizine sa siromasima, kreativnosti u katehezi... U skladu s tim želim veću agilnost struktura, prenamjenu velikih kuća u korist djela koja više odgovaraju sadašnjim potrebama evangelizacije i karitasa, prilagođavanje djela novim potrebama.

Papa Franjo

Logo Godine posvećenog života

Golubica u letu jednim krilom pridržava stilizirani poliedarski globus, a drugim zaklanja tri zvijezde koje izranjanju iz vode. Logo za Godinu posvećenog života, na simboličan način izražava temeljne vrijednosti posvećenog života. U njemu se prepoznaje „neprekidno djelo Duha Svetoga, koje tijekom stoljeća tumači bogatstva prakse evanđeoskih savjeta kroz mnogovrsne karizme, te i na taj način Kristovu tajnu čini trajno prisutnom u Crkvi i svijetu, u vremenu i prostoru“ (VC, 5). U linijama koje ocrtavaju lik golubice nazire se riječ „mir“ na arapskom čime se podsjeća da je posvećeni život pozvan biti primjer sveopćeg pomirenja u Kristu.

Simboli u logu

Golubica nad vodom - Golubica je klasični simbol djelovanja Duha Svetoga, koji je izvor života i nadahnitelj stvaralaštva. To je podsjetnik na početke povijesti: u početku je Duh lebdio nad vodama (usp. Post 1, 2). Golubica, koja leti tik iznad mora koje buja životom koji se još uvijek nije oblikovao, doziva u svijest strpljivu i povjerljivu plodnost, dok znakovi kojima je okružena otkrivaju stvaralačko i obnoviteljsko djelovanje Duha. Golubica evocira također čovjekovo posvećenje Kristu u krštenju. *Vode*, koje sačinjavaju komadići mozaika, pokazuju složenost i sklad ljudskih i kozmičkih počela za koja se, prema tajanstvenim Božjim naumima, Duh zauzima „neizrecivim uzdasmom“ (usp. Rim 8, 26-27) te se stječu u jednu točku u gostoljubivom i plodonosnom susretu koji rađa novim stvorenjem.

Među valovima povijesti golubica leti nad vodama potopa (usp. Post 8, 8-14). Muškarci i žene, čije je posvećenje u znaku evanđelja, oduvijek su bili hodočasnici među narodima; oni žive svoju raznoliku karizmatsku i dijagonalnu prisutnost kao „dobri upravitelji različitih Božjih milosti“ (1 Pt 4, 10); označeni su Kristovim križem, sve do mučeništva; putuju kroz povijest oboruzani mudrošću evanđelja; Crkva je to koja obuhvaća i ozdravlja sve ono ljudsko u Kristu

Tri zvijezde - Podsjećaju na identitet posvećenog života u svijetu kao *confessio Trinitatis, signum fraternitatis i servitium caritatis*. Izražavaju cirkularnost i relacionalnost trinitarne ljubavi koju posvećeni život nastoji svakodnevno živjeti u svijetu. Zvijezde podsjećaju i na trostruku aureolu kojom se u bizantskoj

ikonografiji časti Mariju, svu svetu, Majku Božiju, prvu Kristovu učenicu, uzor i zaštitnicu svakog posvećenog života.

Globus u obliku poliedra - Mali poliedarski globus simbolizira svijet s njegovom raznolikošću narodâ i kulturâ, kao što kaže papa Franjo (usp. EG, 236). Dah Duha Svetoga ga drži i vodi prema budućnosti: to je poziv posvećenim muškarcima i ženama „da postanu nositeljima Duha (*pneumatophóroi*), muževi i žene istinski duhovni, sposobni tajno oploditi povijest“ (VC, 6).

Riječi u logu

Vita consecrata in Ecclesia hodie - Posvećeni život u današnjoj Crkvi

Evangelium, Prophetia, Spes - evanđelje, proročstvo, nada

Te riječi stavljaju daljnji naglasak na identitet i obzore, iskustvo i ideale, milost i hod koji je posvećeni život živio i nastavlja živjeti u Crkvi kao Božji narod, dok putuje zajedno s raznim narodima i kulturama prema budućnosti.

Evangelium: označava temeljnu normu posvećenog života koja je „sequela Christi (naslijedovanje Krista) prema onom kako uči evanđelje“ (PC, 2a). Najprije kao „živi spomen načina Isusova postojanja i djelovanja“ (VC, 22), zatim kao mudrost života u svjetlu mnogih savjetâ koje je Gospodin dao učenicima (usp. LG, 42). Evanđelje daje mudrost koja usmjerava čovjekove korake na njegovu putu kroz život i izvor je radosti (usp. EG, 1).

Prophetia: doziva u svijest proročko obilježe posvećenog života koje „poprima oblik posebnog sudjelovanja u Kristovoj proročkoj

službi, koju Duh Sveti prenosi čitavom Božjem narodu” (VC, 84). Riječ je o autentičnoj proročkoj službi, koja se rađa iz Riječi i hrani se Božjom riječju, koju se prihvata i živi u različitim životnim okolnostima. Tu se službu provodi u djelu putem hrabrog prokazivanja i navještanja novih Božjih „pohodâ“ i „istraživanja novih putova za ostvarivanje evanđelja u povijesti, u iščekivanju Božjeg kraljevstva koje dolazi“ (isto).

Spes: podsjeća nas na konačno ispunjenje kršćanskog otajstva. Živimo u dobu koje karakterizira naširoko prisutna nesigurnost i pomanjkanje dugoročnih projekata: *nada* je potrebna u kulturnoj i društvenoj krvnosti, u dobu u kojem je obzor taman jer „često se čini da su se tragovi Božje prisutnosti izgubili iz vida“ (VC, 85). Posvećeni je život trajno usmjeren prema eshatologiji: svjedoči u povijesti da će svaka *nada* na kraju biti definitivno ispunjena i pretvara očekivanje „u misiju, kako bi se Kraljevstvo moglo uprisutniti ovdje i sada“ (VC, 27). Kao znak nade posvećeni život treba biti blizak ljudima i pokazivati milosrđe; treba biti paradigma budućnosti oslobođene svakog idolopoklonstva.

Nošeni ljubavlju koju Duh izljeva u srce (usp. Rim 5, 5) posvećeni su muškarci i žene pozvani prigrlići stoga čitav svijet i postati spomen trinitarne ljubavi, prenositelji zajedništva i jedinstva, molitvene straže na uzvisinama povijesti, solidarni s ljudskim rodom u njegovim tjeskobama i tihom traženju Duha Svetoga.

O autoru loga Godine posvećenog života

Izrada loga za Godinu posvećenog života bila je povjerena slikarici Carmeli Boccasili iz Umjetničkog studija Dellino kojeg su 1970. osnovali (Bari – Rim, Italija) Lillo Dellino i Carmela Boccasile. Za to dvoje umjetnika slikanje je „ikona“ bilo u formalnom bilo u izvornom smislu, odnosno poziv, susret i dijalog. Svaki umjetnički simbol, shvaćen na taj način, doživljava se kao prozor prema vidljivom koji naslučuje i uvodi u nevidljivo: ikona kao simbol koji nadilazi idol i otvara se božanstvu. To je shvaćanje vrlo blisko smjernicama za svetu

umjetnost koje su dali crkvenioci tijekom Drugog nicejskog sabora (787.).

Carmela Boccasile, slikarica i stručnjakinja za ikonologiju, umješno tumači tradicionalna shvaćanja na nov i suvremen način. Ističe se pozornošću prema detaljima i onome što bismo mogli nazvati ‘savjesnošću u korištenju boja’: ta je savjesnost, čini se, odgovor na izazov koji pred umjetnikom postavlja ikona i posljedica je pomnog osluškivanja i traženja *unutarnjeg zvuka* bojâ. Osim rada u studiju, Carmela Boccasile mnogo svoga vremena posvećuje izradi svetih ikona nadahnutih na katoličkoj i grko-pravoslavnoj tradiciji; posebno voli izrađivati ikone Blažene Djevice Marije i svetog Nikole. Umjetničku crtu Carmele Boccasile, koja je također izvrstan portretist, definira se kao „pneumatoforska (duhonosna) materija“ i „tonalni kontrapunkt“.

Lillo Dellino, slikar, grafičar, fotograf, scenograf i scenarist (Bari, 1943. – Pariz, 2013.) bio je učenik učitelja Nicole La Fortezze, osvajač brojnih umjetničkih nagrada, umjetničkih direktor izložbi i umjetničkih galerijâ i suradnik u brojnim znanstvenim projektima sa Silvijem Ceccatom, Pinom Parinijem i Maurizijem Calvesijem. Vjenčao se s C. Boccasile i svojom inteligentnom i snažnom kreativnom snagom postao njezinim suputnikom u životu i umjetnosti u stalnom traženju Duha Svetoga. Radili su zajedno desetljećima kao savjetnici Međunarodnog studijskog centra papinske bazilike svetog Nikole u Bariju, kazališta Teatro Lirico Petruzzelli te drugih kulturnih i glazbenih ustanova. Bili su pozvani od CEI-a (Talijanska biskupska konferencija) surađivati u pilot-projektu gradnje novih crkava u Italiji. Predstavljali su izuzetan umjetnički tandem. Njihov sin Dario krenuo je stopama svojih roditelja; svojem radu kao pisca i istraživača semiotike pridodao je umjetničku crtu koju su mu prenijeli roditelji.

Svojim radom, koji je plod jedinstvene životne vitalnosti, taj je bračni par i umjetnički tim pridonio promjeni talijanske suvremene slikarske i grafičke umjetnosti, kao i traženju Transcendentnog, u čemu su sačuvali vjernost kršćanskoj tradiciji.

Izvor: www.vatican.va

Ciljevi i očekivanja od Godine posvećenog života

Apostolsko pismo Svetog Oca Franje svim posvećenim osobama u prigodi Godine posvećenog života

Predrage posvećene žene i predragi posvećeni muškarci!

Pišem vam kao Petrov nasljednik, kojem je Gospodin povjerio zadaću učvrstiti braću u vjeri (usp. Lk 22, 32), i pišem vam kao vaš brat, posvećen Bogu jednako kao i vi.

Zahvaljujemo zajedno Ocu, koji nas je pozvao naslijedovati Isusa u punom prianjanju uz njegovo evanđelje i u služenju Crkvi, i izlio u naša srca Duha Svetoga koji nam daje radost i daje nam svjedočiti čitavom svijetu njegovu ljubav i njegovo milosrđe.

Posavjetovavši se s Kongregacijom za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, za ciljeve ove godine sam postavio iste one koje je Ivan Pavao II. predložio Crkvi na početku trećeg tisućljeća, ponavljajući, u stanovitom smislu, ono što je već rečeno u posinodskoj apostolskoj pobudnici *Vita consecrata*: „Vi nemate samo slavnu povijest koje se treba sjećati i koju treba pripovijediti, nego veliku povijest koju treba izgraditi! Gledajte u budućnost, u koju vas šalje Duh da s vama učini još velikih stvari“ (br. 110).

Diječe mišljenje mnogih od vas kao i Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, u povodu 50. obljetnice dogmatske konstitucije *Lumen gentium* o Crkvi, u čijem se 6. poglavljiju govoriti o redovnicima, te dekreta *Perfectae caritatis* o prilagođenoj obnovi redovničkoga života, odlučio sam proglašiti Godinu posvećenog života. Ona započinje 30. studenoga ove godine, na prvu nedjelju došašća, a završava blagdanom Isusova prikazanja u hramu 2. veljače 2016.

Ciljevi za Godinu posvećenog života

1. Prvi je cilj gledati prošlost sa zahvalnošću. Svaka naša ustanova ima iza sebe bogatu karizmatsku povijest. U njezinim je počecima prisutno djelovanje Boga koji, u svome Duhu, poziva neke osobe da bliže naslijeduju Krista, da pretoče evanđelje u posebni oblik života, da čitaju očima vjere znakove vremena, da s kreativnošću odgovore na potrebe Crkve. To je iskustvo početaka kasnije raslo i razvijalo se, uključujući nove članove u novim zemljopisnim i kulturnim okruženjima, te su tako zaživjeli novi načini ostvarivanja karizme, nove inicijative i izrazi apostolske ljubavi. Baš poput sjemena koje postaje stablo šireći svoje grane. U ovoj će Godini biti korisno da se svaka karizmatska obitelj sjeti svojih početaka i svoga povijesnog razvoja, da zahvali Bogu koji je dao Crkvi toliko mnogo darova koji je čine lijepom i opremljenom za svako dobro djelo (usp. *Lumen gentium*, 12).

Nužno je govoriti o vlastitoj povijesti radi očuvanja identiteta živim, kao i radi jačanja jedinstva obitelji i osjećaja pripadnosti njezinih članova. Nije riječ o prekapanju po prošlosti ili njegovanju beskorisnih nostalgija, već o tome da se ponovno prisjetimo puta što su ga prošli prethodni naraštaji kako bismo u njima otkrili iskru nadahnuća, ideale, projekte, nosive vrijednosti i to u prvom redu utemeljiteljâ, utemeljiteljicâ i prvih zajednica. Na taj će se način ujedno posvijestiti i doznati kako se karizmu živjelo tijekom duge povijesti, koju je kreativnost ona oslobađala, s kojim se teškoćama morala nositi i kako se te teškoće prebrodilo. Moći će se otkriti nedosljednosti, koje su plod ljudske slabosti, a katkad također zaborava nekih bitnih aspekata karizme. Sve je to poučno i ujedno poziva na obraćenje. Kazivati vlastitu povijest znači uzdizati hvalu Bogu i zahvaljivati mu za sve njegove darove.

Zahvalni smo mu na poseban način za ovih posljednjih pedeset godina nakon Drugog vatikanskog koncila, koji je predstavljao „nalet vjetra“ Duha Svetoga za čitavu Crkvu. Zahvaljujući Koncilu posvećeni je život ostvario plodni hod obnove koji je, sa svojim svjetlima i svojim sjenama, bio vrijeme milosti, označeno prisutnošću Duha Svetoga. Neka ova Godina bude prigoda i da se ponizno, i ujedno s velikim pouzdanjem u Božju ljubav (usp. 1 Lv 4, 8), prizna vlastitu krhkost i da je se živi kao iskustvo Gospodinove milosrdne ljubavi; neka to bude prigoda da se snažno dovikne svijetu i radosno svjedoči svetost i vitalnost koji su prisutni kod velikog broja onih koji su pozvani naslijedovati Krista u posvećenom životu.

2. Ova nas Godina nadalje poziva živjeti sadašnjost s velikom ljubavlju. Zahvalno sjećanje na prošlost potiče nas, u pomnom osluškivanju onoga što Duh Sveti danas govori Crkvi, na sve savršeniji način ostvarivati konstitutivne aspekte našeg posvećenog života.

Od početaka prvog monaštva, pa sve do današnjih „novih zajednica“, svaki je oblik posvećenog života plod poziva Duha na naslijedovanje Krista kako je predloženo u evanđelju (usp. *Perfectae caritatis*, 2). Za utemeljitelje i utemeljiteljice apsolutno pravilo je bilo evanđelje, sva ostala pravila bit će tek izraz evanđelja i sredstvo koje pomaže živjeti ga u punini. Njihov je ideal bio Krist, prionuti uza nj čitavim bićem, sve dotele da se može s Pavlom reći: „Ta meni je živjeti Krist“ (Fil 1, 21); jedini je smisao zavjeta bio odjelotvoriti tu ljubav ispunjenu zanosom.

Pitanje koje smo si pozvani postaviti u ovoj Godini glasi: dopuštamo li se i na koji način i mi interpelirati evanđeljem; je li ono doista „uputa“ za svakodnevni život i za izvore koje smo pozvani učiniti? Ono je zahtjevno i traži da se živi s radikalnošću i iskrenošću. Nije dovoljno samo čitati evanđelje (ipak, čitanje i proučavanje su iznimno važni), nije dovoljno samo nad njim razmatrati (i mi to činimo s radošću svakoga dana). Isus od nas traži da ga provodimo u djelu, da živimo te njegove riječi.

Je li Isus – moramo se nadalje zapitati – doista prva i jedina ljubav, kao što smo to čvrsto naumili prilikom polaganja naših zavjeta? Jedino ako je tome tako, možemo i moramo ljubiti u istini i milosrdju svaku osobu koju susrećemo na svom putu, jer smo od Njega naučili što je ljubav i kako ljubiti: znat ćemo ljubiti jer ćemo imati srce jednako njegovom.

Naši su utemeljitelji i utemeljiteljice osjećali u sebi suosjećanje koje je obuzelo Isusa kada je vidio mnoštvo koje je bilo kao raspršene ovce bez pastira. Kao što je Isus, nošen tim suosjećanjem, darivao svoju riječ, ozdravlja bolesne, davao jesti kruh, prinio sam svoj život, tako su se utemeljitelji stavljali u službu ljudskog roda kojem ih je Duh poslao, na najrazličitije načine: molitvom, propovijedanjem evanđelja, katehezom, poučavanjem, služenjem siromašnima, bolesnima... Maštovitost ljubavi nije poznavala

granica i znala je otvarati bezbrojne putove za nošenje daha evanđelja u kulturu i najrazličitije društvene sredine.

Godina posvećenog života nam postavlja pitanje o vjernosti misiji koja nam je povjerena. Odgovaraju li naše službe, naša djela, naše prisutnosti onome što je Duh Sveti tražio od naših utemeljitelja, jesu li prikladne za postizanje njihovih ciljeva u današnjem društvu i Crkvi? Postoјi li nešto što moramo mijenjati? Imamo li istu veliku ljubav prema našem narodu, jesmo li mu blizu do te mjere da dijelimo njegove radosti i boli, tako da uistinu možemo shvatiti potrebe i pružiti svoj doprinos da na njih odgovorimo? „Ista velikodusnost i samoodricanje koji su potaknuli utemeljitelje – tražio je već sveti Ivan Pavao II. – moraju pokretati vas, njihove duhovne sinove, da održavate živima karizme da se one, istom onom snagom Duha Svetoga koji ih je pobudio, nastave obogaćivati i prilagođavati, ne gubeći svoj istinski značaj, kako biste se stavili u službu Crkve i priveli punini uspostavu njegova Kraljevstva“ (1). U sjećanju na početke izlazi na vidjelo još jedan sastavni dio projekta posvećenog života. Utetmeljitelji i utemeljiteljice su bili očarani jedinstvom Dvanaestorice s Isusom kao i zajedništvom kojim se odlikovala prva jeruzalemska zajednica. Osnivanjem vlastite zajednice svi su oni kanili ponovno stvoriti te evanđeoske modele, gdje će svi biti jedno srce i jedna duša, uživati Gospodinovu prisutnost (usp. *Perfectae caritatis*, 15).

Zivjeti sadašnjost s velikom ljubavlju znači postati „prekaljeni u zajedništvu“, „svjedoci i tvorci onog ‘plana zajedništva’ koje je na vrhuncu čovjekove povijesti po Božjem nauimu“ (2). U društvu sukoba, teškog suživota među različitim kulturama, tlačenja slabih, nejednakosti, pozvani smo pružiti konkretni model zajedništva koji, kroz priznavanje dostoanstva svake osobe i dijeljenje dara kojeg svaki može biti nositelj, omogućuje živjeti bratske odnose. Budite dakle muškarci i žene zajedništva, odvažite se da budete prisutni ondje gdje postoje razlike i napetosti, i

budite vidljivi znak prisutnosti Duha Svetoga koji ulijeva u srca veliku ljubav da svi budemo jedno (usp. Iv 17, 21). Živite mistiku susreta: „sposobnost čuti, slušati druge osobe. Sposobnost zajedničkog traženja puta, metode“ (3), puštajući da vas u tome prosvjetljuje odnos ljubavi među Božanskim osobama (usp. 1 Iv 4, 8) kao model svakog interpersonalnog odnosa.

3. Prigrliti budućnost s nadom želi biti treći cilj ove Godine. Poznate su nam teškoće s kojima se suočava posvećeni život u svojim različitim oblicima: opadanje zvanjâ i stareњe, napose u zapadnom svijetu, ekonomski problemi kao posljedica teške ekonomske krize, izazovi internacionalizacije i globalizacije, zamke relativizma, marginalizacija i društvena beznačajnost... Upravo u tim nesigurnostima, koje dijelimo s mnogim našim suvremenicima, ostvaruje se naša nada, plod vjere u Gospodina povijesti koji nam nastavlja ponavljati: „Ne boj... se: jer ja sam s tobom“ (Jr 1, 8).

Nada o kojoj govorimo ne temelji se na brojevima ili djelima, nego na Onome u kojeg smo stavili svoje pouzdanje (usp. 2 Tim 1, 12) i kojem „ništa nije nemoguće“ (Lk 1, 37). To je nuda koja ne razočarava i koja će omogućiti posvećenom životu da nastavi ispisivati veliku povijest u budućnosti, koju moramo uvijek imati pred očima, svjesni da nas prema njoj odlučno vodi Duh Sveti kako bi nastavio s nama činiti velike stvari. Ne podlegnite napasti brojeva i djelotvornosti, a još manje napasti da se uzdate u vlastite snaže. Istražujte obzore svoga života i sadašnjeg trenutka „u budnom bdjenju“. S Benediktom XVI. vam ponavljam: „Ne pridružujte se zlogukim prorocima koji navještaju svršetak ili besmisao posvećenog života u današnjoj Crkvi; radije se zaodjenite Isusom Kristom i zaogrnite oružjima svjetlosti – kao što poziva sveti Pavao (usp. Rim 13, 11-14) – te ostanite budni i bđite“ (4). Nastavimo i uvijek se iznova vraćajmo na svoj put s povjerenjem u Gospodina.

Obraćam se poglavito vama, mladi. Vi ste sadašnjost zato što već aktivno živite u krilu svojih ustanova, pružajući presudan doprinos svježinom i velikodušnošću svog opredjeljenja. Vi ste istodobno i njihova budućnost jer ćete ubrzo biti pozvani preuzeti vodeću ulogu u animaciji, izgradnji (formaciji), služenju, misiji. U ovoj ćete Godini vi voditi glavnu riječ u dijalogu sa starijim na raštajem. U bratskom zajedništvu moći ćete se obogatiti njegovim iskustvom i mudrošću i, istodobno, moći ćete mu dozvati u svijest ideale koje je upoznao na početku svog redovničkog života, pružiti polet i svježinu svog zanosa, te ćete tako zajedničkim snagama iznjedriti nove načine življenja evanđelja i sve prikladnije odgovore na potrebe za svjedočenjem i navještanjem.

Raduje me saznanje da ćete vi mladi iz različitih ustanova imati prigode za svoje sreste. Neka susret postane uobičajeni put zajedništva, uzajamne potpore i jedinstva.

Očekivanja vezana uz Godinu posvećenog života

Što napose očekujem od ove Godine mistosti posvećenog života?

1. Prije svega da bude uvijek istina ono što sam jednom rekao: „Gdje god su redovnici ondje je radost“. Pozvani smo iskusiti i pokazati da je Bog sposoban ispuniti naše srce i učiniti nas sretnima, te nema potrebe tražiti drugdje našu sreću; da istinsko

bratstvo življeno u našim zajednicama jača našu radost; da nas naš potpuni dar u služenju Crkvi, obiteljima, mladima, starijima, siromašnima ostvaruje kao osobe i daje puninu našem životu. Da među nama ne bude tužnih lica, nesretnih i nezadovoljnih osoba, jer „naslijedovanje s tugom na licu je žalosno naslijedovanje“. I mi, kao i svi drugi muškarci i žene, doživljavamo teškoće, noći duha, razočaranja, bolesti, opadanje snaga uslijed starenja. Upravo u ovome morali bismo pronaći „savršenu radost“: naučiti prepoznati Kristovo lice koji je bio u svemu sličan način te dakle iskusiti radost znajući da smo slični njemu koji, iz ljubavi prema nama, nije se susrezao podnijeti križ. U društvu koje se razmeće kultom efikasnosti, salutizma, uspjeha i koje marginalizira siromašne i isključuje „gubitnike“, možemo, svojim životom, svjedočiti istinu svetopisamskih riječi: „kad sam slab, onda sam jak“ (2 Kor 12, 10).

Na posvećeni život možemo primjetiti ono što sam napisao u apostolskoj pobudnici *Evangelii gaudium*, navodeći jednu homiliju Benedikta XVI.: „Crkva ne raste kroz prozelitizam već ‘privlačnošću’“ (br. 14). Dà, posvećeni život ne raste ako organiziramo lijepu kampanje za promicanje zvanja, već ako djevojke i mladići koji nas susretu osjetе privlačnost prema duhovnom zvanju, ako vide da smo sretni muškarci i žene! Isto tako apostolska djelotvornost posvećenog života ne ovisi o djelotvornosti i snazi sredstava koja se koriste. Vaš je život taj koji mora govoriti, život koji zrači radošću i lijepotom življenja evanđelja i naslijedovanja Krista. Ponavljam i vama ono što sam rekao crkvenim pokretima na proteklom duhovskom bdjenju: „Vrijednost Crkve, u osnovi, je živjeti evanđelje i davati svjedočanstvo naše vjere. Crkva je sol zemlje, ona je svjetlo svijeta, pozvana je uprisutniti u društvu kvasac Božjeg kraljevstva i ona to čini prije svega svojim svjedočanstvom, svjedočenjem bratske ljubavi, solidarnosti i dijeljenja“ (18. svibnja 2013.).

2. Očekujem da „probudite svijet“, jer je proroštvo karakteristično obilježje posvećenog života. Kao što sam poručio generalnim poglavarima: „evanđeoska radikalnost nije svojstvena samo redovnicima: ona se traži od svih. Ali redovnici slijede Gospodina na poseban način, na proročki način“. Ovo je prioritet koji se danas traži: „biti proroci koji svjedoče kako je Isus živio na ovoj zemlji... Nikada se redovnik ne smije odreći proroštva“ (29. studenog 2013.).

Prorok prima od Boga sposobnost proučiti povijest u kojoj živi i tumačiti događaje: on je nalik straži koja bdiće noću i zna kada će svanuti (usp. Iz 21, 11-12). Poznaje Boga i poznaje muškarce i žene svoju braću i sestre. Sposoban je razlučivati kao i prokazivati zlo grijeha i nepravde, jer je slobodan, ne smije odgovarati drugim gospodarima osim Bogu, nema drugih interesa osim Božjih. Prorok je redovito na strani siromaha i nezaštićenih, jer zna da je sâm Bog na njihovoj strani. Očekujem dakle da ne održavate živim „utopije“, već da znate stvarati „druga mjesta“, gdje se živi evanđeoska logika dara, bratstva, prihvatanja različitosti, uzajamne ljubavi. Samostani, zajednice, duhovni centri, citadele, škole, bolnice, obiteljski domovi i sva ona mjesta koja su nastala kao plod karizmatske ljubavi i kreativnosti i koja će i dalje nastajati s dalnjom kreativnošću moraju sve više postajati kvasac za društvo nadahnuto na evanđelju, „grad na gori“ koji govori o istini i snazi Isusovih riječi. Ponekad, kao što se dogodilo Ilijи i Joni, može doći napast da pobjegnemo, da izbjegavamo zadaću proroka, jer je previše zahtjevna, jer smo umorni, razočaranii rezultatima. Ali prorok zna da nije nikada sam. I nama, kao i Jeremiji, Bog jamči: „Ne boj... se: jer ja sam s tobom da te izbavim“ (Jr 1, 8).

3. Redovnici i redovnice, kao i sve druge posvećene osobe, naziva se, kao što sam maloprije podsjetio, „prekaljenima u zajedništvu“. Očekujem zato da „duhovnost zajedništva“, na koju je pokazao Ivan Pavao II., postane stvarnost te da vi budete prvi

koji će postati svjesni „velikog izazova koji je pred nama“ u ovom novom tisućljeću: „učiniti Crkvu domom i školom zajedništva“ (5). Uvjeren sam da ćete u ovoj Godini ozbiljno raditi na tome da ideal bratstva kojeg su težili postići utemeljitelji i utemeljiteljice raste na raznim razinama, kao u koncentričnim krugovima.

Zajedništvo se ostvaruje prije svega u pojedinim zajednicama svake ustanove. U vezi s tim vas pozivam da ponovno pročitate moje česte istupe u kojima se ne umaram ponoviti da su kritike, ogovaranja, zavisti, ljubomore, antagonizmi stavovi kojima nema mjesto u našim kućama. Kada su te pretpostavke ispunjene hod ljubavi koji se otvara pred nama je malne beskonačan, jer se tada teži uzajamnom prihvaćanju i pažnji, provodi se u djelo zajedništvo materijalnih i duhovnih dobara, bratsko ispravljanje, poštivanje prema slabijima... To je „'mistika' zajedničkog života“, koja naš život čini „svetim putovanjem“ (6). Moramo također preispitati odnos među osobama koje pripadaju različitim kulturama, s obzirom na to da naše zajednice postaju sve više internacionalne. Kako dopustiti svakome da se izražava, da bude prihvaćen sa svojim specifičnim darovima, da postane u punini suodgovoran?

Očekujem nadalje da se poveća zajedništvo među članovima različitih ustanova. Ne bi li ova Godina trebala biti prilika da se s većom hrabrošću izađe iz granica vlastite ustanove kako bi se zajednički stvaralo, na lokalnoj i općoj razini, zajedničke projekte formacije, evangelizacije, socijalnih djelovanja? Na taj će se način moći djelotvornije pružiti stvarno proročko svjedočenje. Zajedništvo i susret među različitim karizmama i zvanjima je hod nade. Nitko ne gradi budućnost tako da se izolira, niti isključivo vlastitim snagama, već tako da se prepozna u istini zajedništva koje se uvijek otvara susretu, dijalogu, slušanju, uzajamnom pomaganju i štiti nas od bolesti autoreferencijalnosti. Istodobno, posvećeni je život pozvan težiti iskrenoj sinergiji među svim pozivima u Crkvi, počevši

od prezbiterâ i laikâ, odnosno „da omogući rast duhovnosti zajedništva prije svega u vlastitoj sredini, a zatim u samoj crkvenoj zajednici i preko njezinih granica“ (7).

4. Očekujem, nadalje, od vas ono što tražim od svih članova Crkve: izaći iz samih sebe i poći na egzistencijalne periferije. „Podite po svem svijetu“ bile su posljednje riječi koje je Isus uputio svojima i koje nastavlja upućivati danas svima nama (usp. Mk 16, 15). Postoji čitav jedan svijet koji čeka: osobe koje su izgubile nadu, obitelji u teškoćama, napuštena djeca, mlađi kojima je oduzeta budućnost, bolesnici i starije napuštene osobe, bogati siti dobrima i s prazninom u srcu, muškarci i žene u traženju smisla života, oni koji žeđaju za Bogom...

Ne budite prignuti nad samima sobom, ne dopustite da vas uguše male zadjevice u kući, ne ostanite zatvorenici svojih problema. Ovi će se riješiti ako budete išli van pomagati drugima da riješe svoje probleme i naviještaju radosnu vijest. Naći ćete život darivajući život, naći ćete nadu dajući nadu, ljubav ljubeći. Očekujem od vas konkretne geste prihvaćanja izbjeglica, blizine siromašnima, kreativnosti u katehezi, u naviještanju evanđelja, u uvođenju u molitveni život. Samim tim nadam se da će doći do racionalizacije struktura, ponovnog korištenja velikih kuća za djela koja više odgovaraju sadašnjim potrebama evangelizacije i karitasa, te prilagodbe djelâ novim potrebama.

5. Očekujem da se svi oblici posvećenog života propitkuju o onome što Bog i današnji svijet traže. Samostani i grupe kontemplativnog usmjerena mogli bi dogovarati međusobne susrete, odnosno pozivati se na najrazličitije načine sa ciljem uzajamne razmjene iskustava o molitvenom životu, o tome kako rasti u zajedništvu sa čitavom Crkvom, kako podupirati proganjene kršćane, kako prihvati i pratiti oni koji teže

intenzivnijem duhovnom životu ili trebaju duhovnu ili materijalnu potporu.

Isto će moći činiti karitativne ustanove, posvećene poučavanju, promicanju kulture, zatim one koje su prionule naviještanju evanđelja ili vrše pojedine pastoralne službe, te svjetovne ustanove u njihovoj kapilarnoj prisutnosti u društvenim strukturama. Maštovitost Duha Svetoga je iznjedrila tako različite načine života i djela koje nije moguće lako nabrojiti ili uklopiti u unaprijed sastavljene obrasce. Nije mi stoga moguće referirati se na svaki pojedini karizmatski oblik. Ipak, nitko ne bi smio u ovoj Godini izmaknuti ozbiljnog preispitivanju o svojoj prisutnosti u životu Crkve i o načinu na koji odgovara na stalna i nova pitanja koja se uzdižu oko nas, na vapaj siromašnih. Jedino u toj pozornosti na potrebe svijeta i u poučljivosti poticajima Duha, ova će se Godina posvećenog života pretvoriti u istinski kairòs, Božje vrijeme bogato milošću i preobrazbom.

Obzori Godine posvećenog života

1. Ovim svojim pismom, osim posvećenim osobama, obraćam se i vjernicima laicima koji, s njima dijele ideale, duh, poslanje. Neke redovničke ustanove imaju u vezi s tim drevnu tradiciju, drugi pak tek nedavna iskustva. Doista, oko svake redovničke obitelji, kao i oko družbi apostolskog života i samih svjetovnih ustanova, postoji veća

obitelj, „karizmatska obitelj“, koja obuhvaća više ustanova koje se prepoznaju u istoj karizmi, i poglavito Kristove vjernike laike koji se osjećaju pozvanima, upravo u svojem laičkom staležu, pripadati istoj karizmatskoj stvarnosti.

Potičem i vas, laici, da živite ovu Godinu posvećenog života kao milost koja vas može učiniti svjesnijima primljenog dara. Slavite je sa čitavom „obitelji“, da biste zajedno rasli i odgovorili na pozive Duha Svetoga u današnjem društvu. U nekim prigodama, kada se u ovoj godini budu organizirali zajednički susreti posvećenih osoba različitih ustanova, pobrinite se da i vi budete ondje prisutni kao izraz jednog Božjeg dara, tako da upoznate iskustva drugih karizmatskih obitelji, drugih skupina laika te se tako uzajamno obogaćujete i podupirete.

2. Godina posvećenog života ne tiče se samo posvećenih osoba, već čitave Crkve. Obraćam se tako čitavom kršćanskom narodu da postane sve više svjestan dara kojeg predstavlja prisutnost tolikih posvećenih muškaraca i žena, tih baštnika velikih svetaca koji su istkali povijest kršćanstva. Što bi bila Crkva bez svetog Benedikta i svetog Bazilija, bez svetog Augustina i svetog Bernarda, bez svetoga Franje i svetog Dominika, bez Ignacija Loyolskog i svete Terezije Avilske, bez svete Andjele Merici i svetog Vinka Paulskog? Taj je popis gotovo beskonačan, seže sve do svetog Ivana Bosca i blažene Terezije iz Kolkate. Blaženi Pavao VI. je rekao: „Bez

toga konkretnog znaka, ljubav koja pokreće čitavu Crkvu našla bi se u opasnosti da ohladi, spasenjski paradoks evanđelja da otupi, ‘sol’ vjere da se razvodni u svijetu koji prolazi kroz razdoblje sekularizacije“ (*Evangelica testimificatio*, 3).

Pozivam dakle sve kršćanske zajednice da u ovoj Godini prije svega zahvaljuju Gospodinu i sa zahvalnošću se spominju primljenih dobara kao i onih koja nastavljamo primati po svetosti utemeljitelja i utemeljiteljica i vjernosti vlastitoj karizmi tolikih posvećenih osoba. Pozivam vas da se svi okupite oko posvećenih osoba, da se radujete zajedno s njima, da dijelite s njima teškoće, da s njima surađujete, koliko je to moguće, u ostvarivanju njihove službe i njihova djela, koji su u konačnici služba i djelo čitave Crkve. Dajte da osjete ljubav i toplinu čitavog kršćanskog naroda. Blagoslivljam Gospodina zbog sretne podudarnosti Godine posvećenog života sa Sinodom o obitelji. Obitelj i posvećeni život su pozivi koji nose bogatstva i milost za sve, prostori humanizacije u izgrađivanju vitalnih odnosa, mesta evangelizacije. Oni se mogu uzajamno pomagati.

3. Ovim svojim pismom usuđujem se obratiti također posvećenim osobama i članovima bratstava i zajednica koji pripadaju Crkvama čija se tradicija razlikuje od katoličke. Monaštvo je baština nepodijeljene Crkve i još je uvjek veoma živo kako u pravoslavnim Crkvama tako i u Katoličkoj crkvi. Na njemu se, kao i na drugim kasnijim iskustvima iz razdoblja u kojem je zapadna Crkva bila još uvijek ujedinjena, nadahnjuju slične inicijative ponikle na tlu crkvenih zajednica reformacije, koje su zatim nastavile rađati u svome krilu daljnje izraze bratskog zajedništva i služenja.

Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života isplanirala je inicijative kojima je cilj omogućiti susrete

pripadnika iskustava posvećenog i bratskog života različitih Crkava. Toplo preporučujem te susrete kako bi poraslo međusobno poznavanje, poštivanje, uzajamna suradnja, tako da ekumenizam posvećenog života bude na pomoć sveobuhvatnom hodu prema jedinstvu među svim Crkvama.

4. Ne smijemo zatim zaboraviti da je feniomen monaštva i ostalih izraza redovničkog bratstva prisutan u svim velikim religijama. Ne nedostaje, čak i ustaljenih, iskustava dijaloga među monaškim zajednicama Katoličke crkve i nekih velikih religijskih tradicija. Nadam se da će Godina posvećenog života biti prigoda za ocjenjivanje prijedenog puta, za senzibiliziranje posvećenih osoba na tome polju, kako bi se preispitali koje daljnje korake treba poduzeti prema sve dubljem uzajamnom poznavanju i oko suradnje na svim zajedničkim područjima služenja ljudskom životu. Zajednički hod je uvek jedno obogaćenje i može utrti nove putove odnosima između narodâ i kulturâ koji su u ovom razdoblju obilježeni silnim teškoćama.

5. Obraćam se na kraju na poseban način mojoj braći u biskupstvu. Neka ova Godina bude prigoda da se od srca i s radošću prihvati posvećeni život kao duhovno bogatstvo koje pridonosi dobru čitava Kristova tijela (usp. *Lumen gentium*, 43) a ne samo redovničkih obitelji. „Posvećeni život je dar Crkvi, rađa se u Crkvi, raste u Crkvi,

sav je usmjeren na Crkvu“ (8). Zbog toga, kao dar Crkvi, to nije izdvojena ili marginalna stvarnost, već joj intimno pripada, u samom je srcu Crkve kao odlučujući čimbenik njezina poslanja, budući da izražava duboku narav kršćanskog poziva i težnju čitave Crkve Zaručnice prema jedinstvu s njezinim Zaručnikom; dakle „nepobitno pripada njezinu životu i svetosti“ (*isto*, 44). U tome kontekstu pozivam vas, pastire partikularnih Crkava, na posebnu brižnu skrb u promicanju u vašim zajednicama različitih karizmi, bilo onih čiji korijeni sežu u prošlost bilo novih, podupirući, animirajući, pomažući u razlučivanju; s nježnošću i ljubavlju budite bliski onim posvećenim osobama koje se nalaze u situacijama patnji i slabosti, i, prije svega, prosvjetljujte svojim učenjem Božji narod o vrijednosti posvećenog života tako da u Crkvi zablista njegova ljepota i svetost.

Povjeravam Mariji, Djevici slušanja i kontemplacije, prvoj učenici svoga ljubljenog Sina, ovu Godinu posvećenog života. U nju, ljubljenu Očevo kćer urešenu svim darovima milosti, gledamo kao u nenadmašni uzor onog nasljedovanja u ljubavi prema Bogu i u služenju bližnjemu.

Zahvalan već sada zajedno s vama za darove milosti i svjetla kojima će nas Gospodin obogatiti, sve vas pratim apostolskim blagoslovom.

Iz Vatikana, 21. studenog 2014.,
spomendan Prikazanja Blažene Djevice Marije.
Franjo

-
- 1 Apost. pismo *Los caminos del Evangelio*, redovnicima i redovnicama Latinske Amerike u prigodi 500. obljetnice evangelizacije novoga svijeta, 29. lipnja 1990., 26.
  - 2 Sveta kongregacija za redovnice i svjetovne ustanove, *Redovnici i promicanje čovjeka*, 12. kolovoza 1980., 24.
  - 3 *Govor rektorima i učenicima papinskih zavodâ i konvikata*, 12. svibnja 2014.
  - 4 *Homilija na blagdan Isusova prikazanja u hramu*, 2. veljače 2013.
  - 5 Apost. pismo *Nadolaskom novog tisućjeća (Novo millennio ineunte)*, 6. siječnja 2001., 43.
  - 6 Apost. pob. *Evangelii gaudium*, 24. studenog 2013., 87.
  - 7 Ivan Pavao II., Posinod. apost. pob. *Vita consecrata*, 25. ožujka 1996., 51.
  - 8 Nj. P. mons. J. M. Bergoglio, *Intervent na Sinodi o posvećenom životu i njegovu poslanju u Crkvi i svijetu*, XVI. opća kongregacija, 13. listopada 1994.

Poruka povodom početka Godine posvećenog života 2015.

Vijeća Hrvatske biskupske konferencije
za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života
i Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica

Poštovane redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu, drage sestre i draga braća u Kristu!

1. Papa Franjo nas je obradovao odredivši da od 1. prosinca 2014. do 2. veljače 2016. proslavimo Godinu posvećenog života. Kao što je već u najavi ove godine bilo rečeno, prilika je to da se sa zahvalnošću spomenemo nedavne prošlosti, osobito razdoblja od Drugog vatikanskog sabora, da s nadom prigrlimo budućnost svjesni da kriza kroz koju prolazi društvo i sama Crkva dotiče u punini i posvećeni život, te da sa strašću živimo sadašnjost, u ozračju istinskoga prijateljstva, dubokoga zajedništva, a onda i prave zaljubljenosti u Krista. Na taj način odgovaramo i na poziv pape Franje da »izidemo iz sebe«, da budemo »Crkva u izlasku«, a to znači da živimo slobodu Božjega poziva. Potrebno je stoga napustiti ili premisliti neke tradicionalne oblike i načine prisutnosti i djelovanja posvećenih osoba kako bi se mogao udahnuti »čisti zrak Duha Svetoga, koji nas oslobađa usredotočenosti na same sebe skrivene pod plaštom izvanskih pobožnosti lišene Boga« (Radost evanđelja, Apostolska pobudnica o navještaju evanđelja, 24. studenoga 2013., 97).

2. U ovom se duhu dobro nadahnuti na izvornoj karizmi svake pojedine zajednice. Neke su zajednice kroz protekle godine već obilježile značajne obljetnice. Tako je u franjevačkoj obitelji prvi franjevački red proslavio 800. obljetnicu svojega utemeljenja, a drugi red, to jest klarise, svojega, dok su pripadnici Franjevačkog svjetovnog reda obilježili obljetnice svojih zaštitnika. Svjetovni

instituti spomenuli su se prije dvije godine 65. obljetnice dokumenta kojim je papa Pio XII. i službeno potvrdio stalež potpune posvete Bogu u svijetu. Isusovci su proslavili 200. obljetnicu obnove Družbe Isusove, dok salezijanci obilježavaju 200. obljetnicu rođenja don Ivana Bosca. Karmeličanke i karmeličani obilježiti će u 2015. godini 500. obljetnicu rođenja sv. Terezije Avilske. Dominikanci, dominikanke i cijela dominikanska obitelj već se nekoliko godina pripremaju za proslavu 800. obljetnice potvrde svojega reda koja će biti 2016. godine. Zasigurno bi se moglo nabrojati još važnih obljetnica zajednica koje djeluju u našem narodu. Ove obljetnice nisu tek prigoda za sjećanje i slavlje, nego milosni trenutak ponovnog promišljanja o vlastitim korijenima, kao i usklađivanja života zajednice i njezinih pojedinih članova s idealima koji su nam predloženi, vodeći računa o vremenu u kojem živimo i zadaćama koje to vrijeme stavlja pred nas.

3. Takvo usklađivanje dovodi do »izlaska« osoba posvećenog života i čitavih zajednica iz sebe samih, te ih otvara djelovanju Duha Svetoga. Pritom valja izbjegići opasnost da se u sukobu između ideała i stvarnosti osporava sve što je do sada činjeno, ali i opasnost pasivnog pristajanja uz sadašnje stanje. Krizu, koja se često očituje i kao kriza zvanja za posvećeni život, valja shvatiti kao izazov za promjene i poziv na osobno obraćenje, ali i na zauzetije zajedničko nasljeđovanje Gospodina, zauzetiji zajednički hod kroz pustinju na putu izlaska. Pritom je od temeljnog značenja povjerenje u Boga koji izabire, poziva i šalje. Bog je svoj narod vodio

kroz pustinju u obliku stupa od ognja i oblaka (usp. Izl 14,24). U tom oblaku prepoznajemo oganj Duha. »Ako ponekad i hodimo u tami i mlakosti, koje bi mogle uznemiriti naša srca (usp. Iv 14,1), neka vjera ponovno probudi sigurnost da unutar toga oblaka nije nestalo Gospodinove prisutnosti: ona je 'oblak s dimom danju, a noću sjaj ognja žarkoga' (Iz 4,5), te nadilazi tamu« (Ispitujte, Pismo Kongregacije za ustanove posvećenog života i zajednice apostolskoga života, 8. rujna 2014., 3). To znači uvijek iznova s povjerenjem kreati za Bogom i njegovim pozivom.

4. Živeći i djelujući s takvim povjerenjem redovnica, redovnici i Bogu posvećeni laici u svijetu postaju znak Božjeg kraljevstva i u našem hrvatskom društvu opterećenu neimaštinom, nepovjerenjem i podjelama različitih vrsta. Vjernim življnjem zavjeta oni postaju znak vjernosti Bogu, a tako i znak svima koji nastoje živjeti predbračnu i bračnu vjernost u društvu u kojem ona nije na velikoj cijeni. Svojim zauzimanjem za svakog čovjeka i prepoznavanjem potreba svakoga, Bogu posvećene osobe na istaknuto mjesto stavljaju vrijednost života i vrijednost ljudske osobe, bez obzira na njezinu pripadnost, stalež i ulogu u društvu. Življnjem istinskoga siromaštva one mogu biti ljekovito obogaćenje društvu opterećenu korupcijom i slijepim gomilanjem materijalnih dobara, jer svojim životom pokazuju prema duhovnim dobrima i pravim vrijednostima. Bogu posvećene osobe znak su »mističnoga, kontemplativnog bratstva, koje zna gledati na svetu veličinu bližnjega, koje zna otkriti Boga u svakom čovjeku, koje zna podnosići neugodnosti zajedničkog života držeći se Božje ljubavi, koje zna otvoriti srce Božjoj ljubavi da traži sreću drugih kao što je traži Otac dobri« (Radost evanđelja, 92).

5. Godina posvećenog života prilika je i za cijelu Crkvu u našem narodu da još snažnije uoči vrijednost ovog oblika živo-

ta. U tome će posebnu ulogu imati i slavlja otvaranja Godine posvećenog života koja će biti organizirana u pojedinim biskupijama. Pozivamo sve da se uključe u Nacionalno hođače i susret redovnika, redovnica i Bogu posvećenih laika u svijetu 14. ožujka 2015. u Mariji Bistrici. Posebno značenje kroz ovu godinu imat će zasigurno i Dan posvećenog života koji vam svima već sada od srca čestitamo. Na razini opće Crkve priprema se velik broj događanja. Izdvajamo molitveni lanac koji će se 8. prosinca 2014. održati u monaškim i kontemplativnim zajednicama u cijelome svijetu. Premda su izabrani samostani i zajednice iz cijelog svijeta koji će u tom molitvenom događaju sudjelovati, potičemo osobito kontemplativne samostane u našoj domovini da taj dan obilježe posebnom molitvom za sve Bogu posvećene osobe kao i za uspjeh nakana vezanih uz Godinu posvećenog života.

6. Pozivamo i sve ostale redovnike, redovnike i Bogu posvećene laike u svijetu da se u molitvenom ozračju zauzeto uključe u pripremu, obilježavanje i odgovorno življjenje Godine posvećenog života, kako bi vrijedan biser njihova poziva ponovno u našoj domovini zasjao punim sjajem!

S tim mislima od srca vam želimo blagoslovljenu Godinu posvećenog života!

Na spomendan Prikazanja Blažene Djevice Marije u Hramu, 21. studenoga 2014.

U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života:

Msgr. Mate Uzinić, predsjednik

U ime Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica:

Fra Jure Šarčević, predsjednik

Sveta Stolica objavila dekret o potpunim oprostima tijekom Godine posvećenog života

Sveta Stolica je na svetkovinu Krista Kralja objavila dekret o potpunim oprostima tijekom Godine posvećenoga života. Kako bi se proširila obnova ustanovâ posvećenoga života u vjernosti prema karizmi utemeljitelja te utvrdila vjera, nada i ljubav – piše u dekretu – Apostolska pokorničarna „udjeljuje potpuni oprost pod uobičajenim uvjetima (sakramentalna ispovijed, euharistijska pričest i molitva na nakane Svetoga Oca), svim članovima ustanovâ posvećeno-ga života i svim drugim vjernicima“. Oprost je moguće steći i za duše u čistilištu, a može ga se dobiti od 30. studenog ove godine do 2. veljače 2016., kada će Godina posvećenoga života biti svećano zaključena.

Podsjetimo, da bi se dobio potpuni oprost, nužna je potpuna nenavezanost na grijeh, čak i laki. U suprotnom je oprost djelomičan. Moguće je za sebe steći jedan potpuni oprost u danu, dok se još jedan može dobiti za preminule.

Prilike za dobivanje oprosta koje navodi dekret jesu: prvo, međunarodni susreti i slavlja u Rimu, kako su određeni prema kalendaru Zbora za posvećeni život, kada se razumnii dio vreme-

na posveti pobožnim mislima i zaključi s Očenašom te ispoviješću vjere u bilo kojem odobrenom obliku i pobožnim zazivom Djevice Marije.

Drugo, u svim ostalim biskupijama, prilikom danâ posvećenoga života ili biskupijskih slavlja određenih za Godinu posvećenoga života, kada se pobožno pohodi katedrala ili drugo sveto mjesto određeno u skladu s mjesnim ordinarijem ili pak samostanska crkva, oratoriji ili klauzurni samostan, te se javno moli liturgija časova ili se razumno vrijeme posveti pobožnim mislima i zaključi s Očenašom, ispoviješću vjere u bilo kojem odobrenom obliku i pobožnim zazivom Djevice Marije.

Članovi ustanovâ posvećenoga života koji zbog bolesti ili drugih teških razloga ne mogu posjetiti sveta mjesta, mogu dobiti potpuni oprost ako, uz uobičajene uvjete, ta mjesta „duhovno pohode s dubokom željom prikazati poteškoće i boli svojega života milosrdnome Bogu, posredstvom Marije, uz već naznačene molitve“ – Očenaš, vjerovanje i zaziv Blažene Djevice.

Izvor: www.laudato.hr

Himna redovnika

Redovnička himna „Hvala redovnika“ u izvedbi Redovničkoga band aida, osnovanog posebno za ovaj projekt, napisana je i snimljena u povodu Godine posvećenog života koja je započela 30. studenog, na prvu nedjelju došašća.

Stihove redovničke himne napisao je Tomislav Baran, a glazbu i aranžman Toni Eterović. Pjesmu je otpjevao zbor od stotinu i dvoje redovnika i redovnica različitih redovničkih zajednica iz cijele Hrvatske te Bosne i Hercegovine kojima je ravnao dirigent Vinko Karmelić. Šesnaest solista odabrao je stručni ocjenjivački sud sastavljen od poznatih glazbenika duhovne glazbe Željke Marinović, Vinka Karmelića i Tonija Eterovića. Autor video spota je Matko Petrić, a glazbeni producent Toni Eterović.

Redovnička himna i video spot snimani su u studiju „Toneter“, zagrebačkim crkvama sv. Vinka Paulskoga i bl. Augustina Kažotića te u više redovničkih zajednica i ustanova u kojima djeluju redovnice i redovnici. U snimanju ovog jedinstvenoga glazbenog projekta sudjelovale smo i mi, sestre Presvetog Srca Isusova, s. Tajana Hrvatin i s. Martina Vlahović. Snimanje je završeno 8. studenoga, a projekt je svečano predstavljen u izdanju Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica te Laudata, u srijedu 26. studenoga na zagrebačkom Kaptolu, u dvorani „Vijenac“.

Sudjelovati na jednom tako velikom i važnom glazbenom projektu bila mi je izuzetna čast no, prije svega, jedno bogato duhovno iskustvo. Vjerujem da će mnogi koji budu slušali našu himnu i gledali video spot osjetiti djelići zajedništva koji smo radosno ugradili u ovaj projekt. Iskreno se veselim i budućim susretima na slavu Božju i izgradnju svih nas.

s. Martina Vlahović

Početak Godine posvećenog života u Riječkoj nadbiskupiji

Godina posvećenog života, koju je na razini opće Crkve proglašio papa Franjo, započela je prvom nedjeljom došašća i novom liturgijskom godinom, 30. studenog. Svečani početak u Riječkoj je nadbiskupiji označen misom koju je nadbiskup Ivan Devčić predvodio u trsatskom svetištu, povjeravajući na taj način osobe posvećenog života Marijinom zagovoru. Uoči mise, redovnice i osobe posvećenog života okupile su se u svetištu na molitvi krunice, misi je prethodila i svečana Večernja, a program je organiziralo povjerenstvo za redovnice na čelu s mons. Nikolom Uravićem.

Nadbiskup je u propovijedi podsjetio da će, prema odluci pape Franje, Godina posvećenog života u cijeloj Katoličkoj crkvi trajati do 2. veljače 2016. godine. „Sveti Otac je želio na taj način obilježiti 50. obljetnicu dogmatske konstitucije *Lumen gentium* koja u 6. poglavljtu govori o redovnicama, kao i 50. obljetnicu koncilskog Dekreta *Perfectae caritatis*. Znamo da se sljedeće godine navršava i 500. godina rođenja sv. Terezije Avilske, crkvene naučiteljice i velike obnoviteljice karmelskog reda, ali i cijele Crkve. U svome pismu „Vi trebate stvarati veliku povijest“ papa Franjo poručuje osobama posvećenog života da se sjećaju svoje blistave povijesti, ali i da nastave stvarati povijest.

Nadbiskup je stoga propovijed temeljio na Papinom apostolskom pismu u kojem Sveti Otac navodi kako očekuje da plod Godi-

ne posvećenog života bude svjedočenje autentične radosti koju Gospodin daruje onima koji ga slijede. Svjedočenje radosti bitno je za privlačenje drugih u Crkvu i za buđenje novih zvanja. „Svoje apostolsko pismo papa Franjo završava povjeravajući Godinu posvećenog života Mariji, Djevici koja sluša i razmatra, koja je prva učenica svoga Sina i odabранa kći nebeskog Oca, koja je svim milostima ispunjena i predstavlja nenadmašiv uzor nasljeđovanja u ljubavi prema Bogu i bližnjemu. K njoj smo večeras došli i mi da je molimo za pomoć i blagoslov kako bismo u ovoj Godini posvećenog života mogli ispuniti sve ciljeve i očekivanja što ih Sveti Otac stavљa pred vas i pred sve članove Crkve“, zaključio je nadbiskup.

Izvor: www.ri-nadbiskupija.com

Hodogram Godine posvećenog života

Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života dijeleći i s radošću prihvatajući želju Svetoga oca Franje da 2015. godina bude Godina posvećenog života predložila je posebni hodogram (od 30. studenoga 2014. do 2. veljače 2016.) koji će olakšati razmišljanja, razmjenu mišljenja, iskustvo crkvenosti, zajedničku molitvu vezanu uz posvećeni život, koji „duboko ukorijenjen u primjere i učenja Krista Gospodina, je dar Boga Oca njegovoj Crkvi po Duhu Svetom“ (VC, 1).

Prema programu spomenute Kongregacije predviđeno je nekoliko radnih susreta i slavlja na međunarodnoj razini:

- OTVARANJE Godine posvećenog života u Rimu, na prvu nedjelju došašća, 30. studenoga 2014. s molitvenim bdjenjem 29. studenoga 2014.
- EKUMENSKI KONGRES redovnikâ i redovnicâ, Rim, 22. - 24. siječnja 2015., s molitvenim bdjenjem po završetku.
- SEMINAR ZA ODGOJITELJE I ODGOJITELJICE u posvećenom životu, Rim, 8. - 11. travnja 2015., s molitvenim bdjenjem po završetku.
- RADIONICA ZA MLADE redovnike i redovnice, Rim, 23. - 26. rujna 2015.
- SABOR POSVEĆENOG ŽIVOTA U JEDINSTVU, s temom: „Posvećeni život u Crkvi – nasljeđovanje evanđelja prema budućnosti“, Rim, 24. siječnja - 2. veljače 2016. U okviru sabora održat će se poseban skup za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života s temom: „Evanđeosko nasljeđovanje – trajni oblik života u Crkvi, prema budućnosti. Procesi koji su u tijeku“, Rim, 27. - 30. siječnja 2016.; osim toga u okviru sabora održat će se i posebni skupovi za monaški život od 28. do 31. siječnja), za svjetovne ustanove i za „Ordo virginum – Red djevica“ od 29. do 31. siječnja 2016.

- MOLITVENO BDJENJE u Sv. Petru na temu: „Proroštvo, svetost i mučeništvo u svijetu“, Rim, 30. siječnja 2016.
- AUDIJENCIJA kod Svetog Oca, Rim, 1. veljače 2016.
- ZAKLJUČENJE Godine posvećenog života molitvenim bdjenjem 1. veljače 2016. i euharistijskim slavlјem Svjetskog dana posvećenog života, 2. veljače 2016.

Hodogram sedam događaja koji će se održati na biskupijskoj, regionalnoj, nacionalnoj i kontinentalnoj razini je sljedeći:

- ISTRAŽIVAČKE RADIONICE u organizaciji papinskih sveučilišta koja vode redovnički redovi o temama i pitanjima (*quaestiones*) povezanimi s posvećenim životom 50 godina od Drugoga vatikanskog koncila.
- MEMORIA SANCTORUM posvećenog života. *Stationes* u mjestima od posebnog značenja za apostolat u svijetu.
- MEMORIA MARTYRUM 20. i 21. stoljeća. *Stationes* u mjestima posebnog svjedočenja u svijetu.
- „CRKVA KOJA IZLAZI“. Putovi svjedočenja evanđelja koje utvrđuju i zajednički provode apostolske ustanove, družbe apostolskog života, monaške ustanove, svjetovne ustanove, *ordo virginum*, nove ustanove.
- SVJETSKI MOLITVENI LANAC MEĐU SAMOSTANIMA. *Stationes* u samostanima od posebnog značenja za monaštvo u svijetu.
- VIA PULCHRITUDINIS. „Za jedno molim Jahvu, samo to ja tražim: da živim u domu Jahvinu sve dane života svoga, da uživam milinu Jahvinu i dom njegov gledam“ (Ps 27, 4). Umjetnički jezici u posvećenom životu za kontemplaciju i naviještanje istine i ljepote vjere.
- STUDIUM Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života [Interdisciplinarna škola za formaciju u crkvenom učenju i u kanonskim odredbama o posvećenom životu]. On-line monaški odsjek za monahinje.

Izvor: www.redovnistvo.hr

„Kako da ne uzvratim ljubavlju onome koji me je toliko ljubio ...“

Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić

Najveći dar koji nam je Bog darovao je život. Spoznaja da smo od Boga željeni i voljeni našem životu daje vrijednost i posebno dostojanstvo. „Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj! Jer dragocjen si u mojim očima, vrijedan si i ja te ljubim. Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj!“ (Iz 43, 1. 4). Bog nas je stvorio na svoju sliku i darovao nam poslanje koje svatko od nas treba izvršiti. Postoji samo jedno poslanje u kojem se nalaze sva druga. Kao što je jedinorođeni Očev Sin - Isus Krist

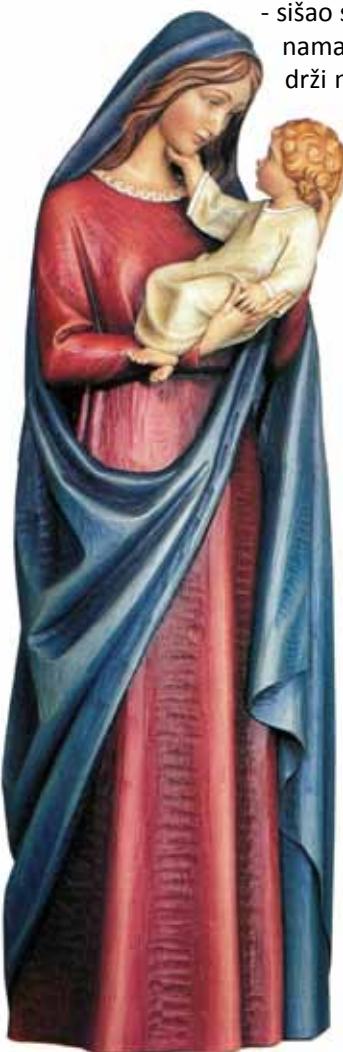
- sišao s nebesa i utjelovio se među nama iz ljubavi prema svome Ocu i nama, tako i svatko od nas ima samo jednu zadaću – ljubiti. Ljubav sa drži mnogo načina kako postati vidljiva, korisna i plodna. Sveti Pavao u Hvalospjevu ljubavi nabraja kvalitete ljubavi: „Ljubav je velikodušna, dobrostiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nuda, sve podnosi. Ljubav nikad ne prestaje“ (1 Kor 13, 4-8). Iz svega navedenog proizlazi da je bit ljubavi služenje drugima. Prava ljubav snagu crpi iz Božje ljubavi i darežljivosti. Bog je izvor svakoga dobra, u njemu je sva punina bogatstva.

Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa svoj život temeljila je na ljubavi prema Bogu, kome se u molitvi klanjala i druge na to poticala te ljubavi prema malenima i siromašnima kojima je služila u njihovim potrebama. Dakle, za nju možemo reći: bila je sva za Boga da bi sva mogla biti za potrebne. Bogu koji je Ljubav klanjala se i zahvaljivala za povjerenje joj zvanje. Ljubav ju je vodila do onih koji su trebali njezinu ljubav, koje je Bog stavio na njezin životni put.

U Godini posvećenog života pozvani smo i mi Bogu zahvaljivati za sva dobročinstva koja smo primili i primamo kao milost, ali ih često ne prepoznajemo. Sve što imamo ili jesmo dar je Božje ljubavi. Mi posvećene osobe trebamo posebno zahvaljivati za nezasluženi dar redovničkog poziva.

U poniznoj molitvi padnimo na koljena pred darom i otajstvom Ljubavi, poklonimo se Djetu Isusu i zamolimo ga da sav naš život i rad bude radosno služenje Ljubavi iz ljubavi. U tom i takvom služenju najbolji primjer nam je Blažena Djevica Marija koja je na Božji poziv odgovorila: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“ (Lk 1, 38).

s. Nives Stubičar, vrhovna glavarica

Program i izložba „Život i djelo službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić i Družba sestara Presvetog Srca Isusova“ u Crikvenici

„Život i djelo službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić i Družba sestara Presvetog Srca Isusova“ naziv je programa i izložbe predstavljene u srijedu 13. kolovoza u atriju Hotela Kaštel u Crikvenici. Središnje predavanje o povijesnom razvoju Družbe i djelovanju utemeljiteljice Družbe održala je postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić. Javnosti je manje poznata uloga koju grad Crikvenica ima u povijesti Družbe te je s. Dobroslava okupljene upoznala s pojedinostima iz života buduće blaženice i osamostaljenjem Družbe u ovome primorskom gradu. „Prve su sestre stigle 1920. godine, a od 1927. u Crikvenici su našle trajno boravište. One su se u ovomu gradu morale ne samo izboriti za osamostaljenje nego i za svoj nacionalni i redovnički identitet.“

Naime, Prvi svjetski rat usporio je razvoj Družbe, a u vrijeme D'Annunzijeve okupacije Rijeke sestre Hrvatice morale su 15. svibnja 1920. napustiti Rijeku i prebjeći u Crikvenicu, koja je tada bila na području Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca te na otok Krk, rekla je s. Dobroslava. Rijeka je u to vrijeme Rimskim

sporazumom 1924. pripojena Italiji i sestrama je bilo onemogućeno vratiti se u Rijeku kako zbog društvenih, tako i crkvenih prilika s talijanske strane. U takvim prilikama i borbi za opstanak s posljedicama izbjeglišta, nesigurnosti i siromaštva najveći podupiratelji bili su im crikvenički župnik mons. Antun Rigoni i književnik Vladimir Nazor. Nazor će postati veliki dobročinitelj i prijatelj sestrama, a Rigoni je sam sebe nazvao „duhovnim starateljem sestara“, rekla je postulatorica. „Providnosno je bilo to što je Vladimir Nazor 1920. godine imenovan ravnateljem Ladislavova dječjeg Doma u Crikvenici, u negdašnjem samostanskome zdanju otaca pavilina, i u suradnji sa župnikom Rigonijem prihvatio je i zaposlio nekoliko izbjeglih sestara iz Rijeke, a druge su otiske u Risiku.“ Međutim, naišle su na poteškoće u tom svom radu jer je iz Uprave za socijalnu skrb iz Zagreba stigla odredba da ih se zamjeni sa zagrebačkim milosrdnicama. „Tada su se opet Nazor i Rigoni zauzeli za njih, ali sestre su morale privremeno napustiti Crikvenicu i otići u bolnicu Sestara milosrdnica u Zagreb gdje ih je opet posjećivao Nazor, koji je kasnije isposlovaо njihov povratak u Crikvenicu“, rekla je s. Dobroslava. Dodala je kako je cijelo vrijeme Nazor pomagao sirotištu koje su vodile u Risiku. Godine 1927. sestre su uz podršku mons. Rigonija

kupile kuću u Crikvenici i iste godine otvorile sirotište i zabavite te domaćinsku školu. Budući da zbog političkih prilika nisu mogle nastaviti suradnju sa svojom središnjicom u Rijeci, godine 1934. senjski ordinarij ponovo ih je crkveno priznao, što je bilo jedino moguće rješenje koje nije diralo niti mijenja-

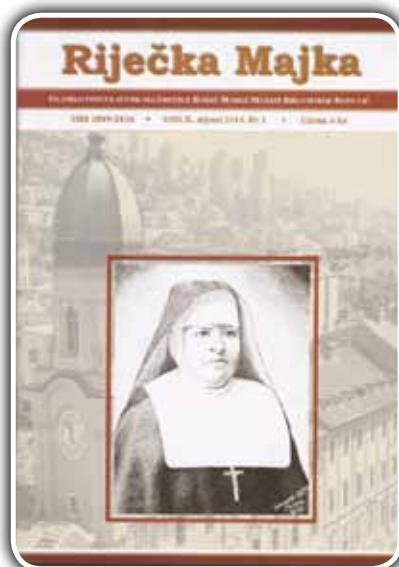
lo karizmatsko utemeljenje Družbe. Crikvenica je”, dodaje s. Dobroslava, „do 1971. bila središte i kuća formacije generacija mlađih sestara i dugo će biti poznata pod nazivom ‘crikveničke sestre’“.

U vrijeme II. svjetskog rata sestrama je u sirotištu u Crikvenici stigao i kardinal Alojzije Stepinac koji im je upućivao djecu iz sabirnih logora, među kojima je bilo i židovske djece, a crikvenički Židovi to su potvrdili i pismenom zahvalom i materijalnom potporom sirotištu, kako stoji u dokumentaciji Družbe. „U doba komunističke vlasti sestre se opet bore za opstanak i preuzimaju rad u crkvenim ustanovama, dok su na šezdesetak župa vodile domaćinstva, katehizirale djecu i vodile crkveno pjevanje u Senjsko-modruškoj i Porečko-pulskoj biskupiji, a od 1969. i Riječko-senjskoj u koju spada i Crikvenica.

U tijeku Domovinskog rata vrata samostana otvorile su izbjeglicama i prognanicima, a brojnim djevojčicama omogućile osnovno i srednjoškolsko obrazovanje. „Družba danas ima 111 sestara koje nastoje slijediti karizmu svoje utemeljiteljice Marije Krucifikse Kozu-

lić i djeluju u šest hrvatskih biskupija i u Italiji“, zaključila je s. Dobroslava. Dio te povijesti predstavljen je na izložbi čiju su koncepciju panoa osmisili s. Dobroslava i s. Lidija Turić, a dizajn izradio riječki umjetnik Branko Lenić. Četiri panoa slijede kronološki život i djelo utemeljiteljice Družbe, peti predstavlja povijesni razvoj Družbe Presvetog Srca Isusova, šesti otkriva pojedinosti o dolasku sestara u Crikvenicu, a sedmi predstavlja djelovanje sestara poslije II. svjetskog rata. Na osmom se mogu vidjeti detalji o djelovanju sestara u inozemstvu i slobodnoj Hrvatskoj, dok je posljednji uvid u formaciju mlađih generacija Družbe koja su nada i budućnost Crkve i našeg naroda, istaknula je postulatorica. Izložba je znak zahvale za dobrotu i ljubav koju Crikveničanima upućuju sestre, rekla je vrhovna glavarica Družbe s. Nives Stubičar, govoreći o važnosti podrške koju su sestre dobine od Crikveničana u teškim povijesnim trenucima. Njoj i sestrama zahvalio je mons. Dinko Popović, dok je program animirao zbor crikveničke župe Uznesenja Djevice Marije.

Izvor: www.ika.hr

Novi broj „Riječke Majke“

Izašao je novi broj „Riječke Majke“, glasila postulature službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić. Uz crtice iz života buduće blaženice donosi pojedinosti vezane uz franjevaštvo utemeljiteljice Družbe Presvetog Srca Isusova kao i izvještaje s proslava i programa vezanim uz život Marije Krucifikse Kozulić, a koji su na osobit način obilježeni u Riječkoj nadbiskupiji i šire. Novi broj donosi priču o bivšim i sadašnjim korisnicima Učeničkoga doma koji nosi ime buduće blaženice, a koje su Postulaturi darovale likovne radove od kojih se prvi nalazi na naslovnici glasila. Glasilo „Riječka Majka“ može se nabaviti u prostorima Postulature službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, samostanu Družbe Presvetog Srca Isusova na adresi Pomerio 17. Također, kao i na porti Nadbiskupijskog ordinarijata u Rijeci.

Izvor: www.ika.hr

Moramo što čvršće biti povezani s Isusom

U pondjeljak 29. rujna sestre Presvetog Srca Isusova u Rijeci obilježile su dan preminuća utemeljiteljice Družbe, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić (22. rujna 1922. godine). Euharistijsko slavlje u dvorištu samostana na Pomeriju predvodio je krčki biskup mons. Valter Župan kojega je na početku pozdravila vrhovna glavarica s. Nives Stubičar.

Biskup je o Utetmeljiteljici Družbe Presvetog Srca Isusova govorio kao o velikoj dobročiniteljici koja je uvidjevši društvene prilike prepoznala svoj životni poziv. Uspostavila je sklad rada i molitve i poput sv. Ivana Bosca posvetila se radu s djecom i mladima, rekao je biskup Župan. Takve potrebe postoje i danas i ta zadaća je još zahtjevnija i teža jer traži više gorljivosti, poručio je biskup. Upozorio je kako se među svećenicima, redovnicima i redovnicama primjećuje apatija i klonulost. Još prije Drugog svjetskog rata sv. Maksimilijan Kolbe upozoravao je da se širi pogubna stvarnost koja se naziva indiferentizam, rekao je propovjednik dodavši kako je strah u velikom srodstvu vezan uz bezvoljnost i apatiju. Hrabrosti i vjere nema bez Božjeg duha koji se dobiva molitvom i čitanjem Božje riječi koja nas podsjeća da smo loze koje trebaju roditi. Zato moramo što čvršće biti povezani s Isusom koji je rekao: Ja sam trs, a vi loze (Iv 15, 5). Od te povezanosti dolazi nadahnuće i snaga, rekao je biskup Župan te ohrabrio sestre u daljem radu s djecom i mladima. Na misi su sudjelovala djeca Dječjeg vrtića „Nazaret“ kojega vode sestre Presvetog Srca Isusova, kao i učenice Ženskog učeničkog doma koji se nalazi u okviru samostana na Pomeriju.

Trodnevnu duhovnu pripravu od petka 26. do nedjelje 28. rujna predvodio je svećenik Zadarske nadbiskupije don Damir Šehić. Vjernici su tih dana mogli pogledati dokumentarni film „Riječka Majka - Marija Krucifiksa Kozulić“ te posjetiti spomen-sobu preminuća službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić.

Helena Anušić

Dan službenice Božje Marije Krucifikse

U Kući matici - Samostan „Nazaret“ (Rijeka - Cvetkov trg 5)

Euharistijsko slavlje u 7 sati

Euharistijsko klanjanje od 9 do 12 sati

U samostanu Presv. Srca Isusova (Rijeka - Pomerio 17)

Krunica u 17,30 sati

Euharistijsko slavlje u 18 sati i euharistijsko klanjanje

U Kući novicijata (Zagreb - A. Alagovića 44)

Euharistijsko klanjanje od 8,30 do 12,00 sati

U samostanu Gospe Lurdske (Slatina - Braće Radića 19)

Večernja i euharistijsko klanjanje u 18 sati

U samostanu Bezgrješne (Kraljevica - Strossmayerova 14)

Euharistijsko slavlje u 9 sati u župnoj crkvi sv. Nikole

Euharistijsko klanjanje od 18 do 19 sati u kapelici samostana

U katedrali Navještenja BDM (Gospic)

Euharistijsko slavlje u 18 sati i euharistijsko klanjanje

Milosti primljene zagovorom
službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić

možete javiti na sljedeći kontakt:

s. Dobroslava Mlakić, postulatorica

Pomerio 17, 51 000 Rijeka

Tel./Faks +385 51 325 936; Mobitel 098/951 46 85

e-adresa: postulatura.m.k.kozulic@gmail.com ili

dobroslavam@yahoo.it

Trodnevница u Kući matici za svetkovinu Presvetog Srca Isusova

Od 24. do 26. lipnja u sa-mostanskoj kapeli Kuće matice na Drenovi održana je trodnevna duhovna priprava za proslavu svetkovine Presvetog Srca Isusova.

Euharistijsko slavlje pr-voga dana trodnevnice pred-vodio je vlc. Vjekoslav Đapić. Toga se dana slavila i svetkovi-na Rođenja sv. Ivana Krstitelja

pa nas je vlc. Vjekoslav potaknuo da razmislimo o Krstiteljevu poslanju. Njegovo poslanje bilo je ispred njegova osobnog života. A što bi bilo naše poslanje? Poslanje svakoga kršćanina je – žrtva ljubavi. Za ostvarenje našega puta potrebno je neprestano gledati u Isusa, u njegovo Srce koje je simbol našega spasenja. Drugoga dana trodnevnice, 26. lipnja, euharistijsko slavlje predvodio je o. Vatroslav Halambek, Dl. Misli su nam bile usmjerene na obitelj. Obitelj je mala Crkva u kojoj se surađuje s Bogom i živi s njim. Samo Bog može unijeti mir u obitelj. Tog smo dana svoje molitve na poseban način upravili zaštitniku naše Domovine i čuvaru obitelji, sv. Josipu, koji je i suzaštitnik naše redovničke obitelji, Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. U četvrtak 26. lipnja euharistijsko slavlje predvodio je fra Stjepan Bergovac, OFMCap. U prigodnoj homiliji rekao je da imati srce znači vidjeti bližnjega. Bog ljubi svakoga od nas jer čovjek je misao Božje ljubavi zaodjeven u tijelo. Srce Isusovo je svjetionik na putu vječnosti.

Bila je ovo trodnevna prilika za molitvu, razmišljanje i zajedničku duhovnu izgradnju. Zahvaljujemo svećenicima na poticajnim riječima i molimo zajedno: *Isuse blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svome.*

s. Martina Vlahović

Proslava svetkovine Presvetog Srca Isusova u Kući matici

U petak 27. lipnja u Kući matici Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na Drenovi svečano je proslavljena svetkovina Presvetog Srca Isusova. Euharistijsko slavlje u 10,30 sati predvodio je mons. dr. Ivan Devčić, riječki nadbiskup, a koncelebriralo je desetak svećenika. U svojoj propovijedi nadbiskup je rekao kako nas ova svetkovina potiče na razmišljanje o Božoj ljubavi prema nama, ali i o našem odnosu prema njoj. Citirajući sv. Ivana apostola: „U ovome je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego - on je ljubio nas i posao Sina svoga kao pomirnicu za grijehu naše“, nadbiskup je ukazao na to kako Bog ljubi sve ljudе bez ikakve prethodne zasluge kojom bi Boga zadužili i na neki način uvjetovali.

Sve nazočne potaknuo je na preispitivanje svega onoga što u njihovu životu nije u skladu s tolikom Božjom ljubavlju: „Nije dosta samo ispitati se, potrebno je i pokajati se i odreći

se svega što je u našem životu i ponašanju protivno Božjoj ljubavi. (...) Pozvani smo ispitati se ljudimo li i koliko doista ljudimo; je li nam i koliko nam je doista do drugih stalo, posebno do onih koji su nam daleko, pa možda i neprijateljski prema nama raspoloženi, a Kristu su toliko važni, jer njegova ljubav ne isključuje nikoga. Imamo li mi, koji

smo pozvani biti svjedoci te ljubavi, pravo nekoga isključivati? Imamo li pravo držati distancu tamo gdje Krist traži blizinu, blizinu najslabijima, izranjenima na duši i tijelu, izgubljenima na bespućima ovoga svijeta?”, rekao je nadbiskup te upozorio na riječi Svetoga Oca o Crkvi koju bi želio; ranjivu i prljavu jer je izšla na ulice. „Ne želim Crkvu koja je bolesna zbog zatvorenosti i komocije hvatanja za vlastitu sigurnost. Ne želim Crkvu koja je zabrinuta za to da bude središte, a napose biva zatvorena u klupko opsesija i procedura. Ako što mora u nama probuditi sveti nemir i zaokupiti našu savjest, onda je to činjenica da naša braća žive bez snage, svjetla i utjehe prijateljstva s Isusom Kristom, bez vjerničke zajednice koja ih prihvata, bez smisla i cilja u životu” (EG, br. 49). Tako je nadbiskup u skladu s Papinim riječima pozvao sve da izidu iz vlastite udobnosti i imaju hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo Evanđelja (br. 20).

U nastavku je nadbiskup upozorio na podjele među kršćanima kao jednu od najvećih zapreka širenja Kristove radosne vijesti, ali i na podijeljenost među samim crkvenim zajednicama koje imaju puno veće posljedice. „Kako možemo drugima svjedočiti Božju ljubav ako smo sami podijeljeni i razdvojeni raznim neprijateljstvima. Kako kao takvi možemo slaviti Božju ljubav objavljenu u Kristu koji je došao dokinuti sve podjele i neprijateljstva, a da to ne bude gluma i farsa?”, rekao je nadbiskup Devčić te zaključio riječima kako se na to može odgovoriti samo žarkom molitvom Presvetom Srcu Isusovu.

Na kraju mise izložen je Presveti Oltarski Sakrament na klanjanje sve do 17 sati kada je započeo sat zajedničkog klanjanja u našoj samostanskoj kapeli i molitva Večernje. Večernju svetu misu, s početkom u 18 sati, predvodio je vlč. Nikica Jurić, župnik Župe Blažene Djevice Marije Karmelske na Drenovi u koncelebraciji s mons. Gabrijelom Bratinom. I na večernjem euharistijskom slavlju okupio se velik broj vjernika laika koji su uzveličali slavlje svetkovine naše Družbe svojom prisutnošću, molitvom i druženjem u samostanskom predvorju poslije svete mise.

s. Ana Kapular

Ono si što nosiš u srcu

U kapeli Družbe Presvetoga Srca Isusova u Rijeci, u petak 27. lipnja svečano je proslavljen istoimeni blagdan. Misno slavlje predvodio je mladomisnik vlč. Đuliano Trdić koji je ovom prigodom blagoslovio restauriranu zastavu Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, rad službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić te sliku buduće blaženice, dar Marije Brezac Benigar.

„Naš Bog ima srce!“, rekao je na početku vlč. Đuliano govoreći o razlozima zašto se slavi svetkovina Presvetog Srca Isusova. O ljubavi danas govorimo, pjevamo, puno toga uživalačkoga i tjelesnoga stavljamo pod etiketu ljubavi, a nerijetko i grijesima dajemo ljepše nazive poput „gurmani“ umjesto „izjelice“, upozorio je. „Ljubav supružnika trebala bi biti nešto prekrasno, a jedno na drugo gledaju kao na predmet. Devastirali smo ljubav.“ Govoreći o ljubavi prema djeci, upozorio je na to kako je ta ljubav često posesivna, i ta ljubav pretvara se u ljubav koja guši. I prijateljska ljubav je često proračunata i hladna. „Puni smo ljubavi, a nikada više trpljenja i patnje na svijetu. Uzrok tom trpljenju je što smo izgubili sposobnost da ljubimo, a nas nitko iskreno ne ljubi.“

Bog nas je stvorio iz svoje bezuvjetne ljubavi, poručio je vlč. Đuliano dodajući kako smo najsličniji Bogu samo kada ljubimo. „Naša ljubav je Božji dar i svetkovina Presvetog Srca Isusova nije komemoracija, nego djelatna svetkovina. Ovo Srce ima moć dati ljubav kada dođeš pred njega i to zatražiš. Naša ljubav ne ovisi o ljudskom faktoru, potrebno je moliti Gospodina da nam promijeni srca jer naša sreća ovisi o sadržaju našega srca.“

Ako je naš odnos pun ljubavi prema Bogu i bližnjemu, onda smo sretni ljudi, rekao je propovjednik. „U srcu je sve. U srcu je mir, a mir može biti samo ako je srce puno Boga. Ne trebaš se smijati da bi bio sretan jer nutrina ti odsijeva srećom ako je puna Boga.“ Dodao je kako se ni mučenici nisu smijali, ali bili su sretni jer su imali tu ljubav koju je prema nama imao Isus. On je svjesno visio na križu i razumski, iz ljubavi prema nama, prihvatio žrtvu. Prava ljubav nalazi se u sadržaju našega srca i ako u njemu nosimo otrov, otrov jedino možemo drugima i dati. Smrt Božjeg Sina bila je iz potrebe da se otkupi ljudsko srce, poručio je vlč. Đuliano.

„Ono si što nosiš u srcu jer u srcu se odvija božanski život“, rekao je vlč. Đuliano i u nastavku podsjetio na Isusove riječi „Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti“ (Mt 11, 28). Istaknuo je kako utjehu tražimo na pogrešnim mjestima, a Isus nam je bezuvjetno nudi. Također, naš odnos s Bogom mora biti „djeticinji“, odnos kakav imamo s roditeljima. „Bog je savršeni roditelj koji nas savršeno ljubi u svim situacijama. Bog nije distanciran i otuđen od nas i ovom svetkovinom nam to pokazuje. Razgovarajte s njim. Dijelite s njim sve ono što dijelite s najboljim prijateljem.“ Kad je Bog odabrao Margaretu Mariju Alacoque da svijetu donese pobožnost Presvetom Srcu Isusovu, odabrao ju je zbog njezina čistog srca. „Bog ne gleda kao čovjek. On gleda srce, a čovjek vanjštinu“, zaključio je vlč. Đuliano.

Poslije misnoga slavlja okupljenima se obratila s. Dobroslava Mlakić otkrivši detalje vezane uz zastavu koju je 19. lipnja 1892. izradila Marija Krucifiksa Kozulić i o tome izvijestila o. Arkandela iz Camerina: „Evo me radosna srca, velečasni Oče, da izrazim naše neizmjerno zadovoljstvo zbog trijumfa Presvetog Srca Isusova u ovome gradu! Njegov barjak bio je veoma svečan u procesiji za Tijelovo, bila je to najljepša zastava grada Rijeke. Za njim su išle njegove

Kćeri i Službenice, odjevene u crno, s crnim velima, crvenim vrpcama i svijećom u ruci. Zastava je ovih osam dana bila izložena u katedrali”, stoji u pismu koje je Marija Krucifiksa Kozulić napisala 1892., a s. Dobroslava pročitala nakon misnoga slavlja.

Helena Anušić

Proslavili smo blagdan Presvetog Srca Isusova u Crikvenici

U našem samostanu u Crikvenici nalazi se mala kapela posvećena Presvetom Srcu Isusovu. U nju svakodnevno dolaze na molitvu sestre i mnogi štovatelji Presv. Srca Isusova budući da je javnoga karaktera, blagoslovljena 8. prosinca 1929. kao i samostan. Svake godine svečano slavimo naš blagdan Presveto Srce Isusovo za koji se pripremamo devetnicom, a u trodnevnički se uključuju i vjernici. Ove godine trodnevniku je predvodio mons. dr. Milan Šimunović i kapela je bila premalena budući da je bilo prisutno mnogo vjernika. Pobožnost je počela u 17,30 sati pjevanjem Zlatne krunice i Litanija Srca Isusova, a u 18 sati slavljena je sveta misa. Mons. Šimunović svakoga je dana želio zainteresirati prisutne za pojedine teme. Tumačio je encikliku sv. Ivana Pavla II. „Bogat milosrđem“, s kojom je povezao i „Radost evanđelja“ današnjeg pape Franje, koji je pravi izazov za Crkvu. S oduševljenjem je govorio o papi Franji i s čuđenjem naglašavao kako se o njemu malo govori u Crkvi. Svaki dan dobili smo zadaću koju smo trebali izvršiti ponavljajući u sebi nekoliko puta zaziv „Hvala ti što sam stvoren tako čudesno“. Podijeljeni su određeni tekstovi koje je trebalo pročitati i nad njima razmišljati, npr. Jesi li svet?, Večernji susret, Zašto je Isus izabrao za apostole ribare, a ne seljake – pastire?

Mnogo je štovatelja Presv. Srca Isusova došlo na sam blagdan, tako da je sve bilo prepuno vjernika koji su bili oduševljeni te su poslije mise ostali još dugo u kapeli postavljajući pitanja, a poslije podne od 17 do 18 sati zajedno sa sestrama mnogi su bili i na klanjanju pred Presvetim.

Na blagdan Presvetog Srca Isusova slavljena je misa u 10 sati koju je predvodio mons. dr. Milan Šimunović u koncelebraciji s vlč. Slobodanom Bunozom, župnikom Uznesenja BDM i vlč. Ivom Mičićem, župnikom Drivenika. U propovijedi je mons. Milan spomenuo Družbu i sestre koje ovdje djeluju već punih 85 godina. One predano i neumorno rade i šire pobožnost prema Presv. Srcu Isusovu. Zahvalio je redovničkoj zajednici rekavši da je ona blagoslov za župu i trebala bi biti žarište duhovnoga života. Poslije svete mise svi su vjernici po običaju počašćeni kolačima i sokovima. Sve su to pripremile vrijedne ruke časnih sestara.

s. Ancila Jendričko

Proslava Presvetog Srca Isusova u Slatini

Slatinska župa svetog Josipa svečano je, u petak 27. lipnja, proslavila blagdan Presvetog Srca Isusova. Dugi niz godina Presv. Srce Isusovo s radošću se slavi u ovoj župi, posebno jer u njoj već osamdesetak godina djeluju sestre Presvetog Srca Isusova koje je utemeljila službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić.

O Majci Krucifiksi u prigodnoj homiliji progovorio je i dr. Zvonimir Kurečić, koji je predstavio misno slavlje u koncelebraciji s preč. Nikolom Jušićem, župnikom Župe bl. Ivana Merza u Slatini, vlc. Marijom Matijevićem župnikom Župe Uznesenja BDM u Novoj Bukovici, vlc. Augustinom Tašićem župnikom Župe sv. Marije Magdalene iz Sopja te domaćim župnikom mons. Vladimirom Škrinjarićem. Dr. Kurečić naglasio je kako je Majka Krucifiksa „brinula za djecu i mlade, za djevojke koje su živjele u siromaštvu, a iz te brige i ljubavi za čovjeka proizašla je potreba osnovati red sestara Presvetog Srca Isusova. Sestra Marija izabrala je baš Srce Isusovo jer je, ona sama, upravo iz tog Srca neprestano crpila novu snagu, ljubav i poniznost prihvatići svakog čovjeka“. „Srce je simbol kojim čovjek želi izraziti ljubav. Iz pobožnosti prema Ljubavi čovjek štuje Isusovo Presveto Srce – Srce koje je probodeno na Kalvariji, iz kojeg je za čovjeka potekla krv i voda. Isus je pokazao ljubav prema čovjeku, prema grešnicima, bolesnima, odbačenima, nemoćnim, a na taj je način želio pokazati kolika je ljubav Očeva, koliko je Očevo milosrđe“, rekao je dr. Kurečić.

Poslije završetka svete mise održana je i tradicionalna procesija s kipom Presvetog Srca Isusova kroz park na Trgu svetog Josipa. Ovu su svetkovinu na poseban način uzveličali i župljani župe bl. Ivana Merza koji su svečano, u procesiji s gradilišta nove crkve bl. Ivana Merza, predvođeni svojim župnikom, hodočastili Presvetom Srcu.

Dario Vrbaslija

Proslava 115. godišnjice Družbe

U subotu 5. srpnja proslavili smo u Kući matici „Nazaret“ 115. godišnjicu osnutka naše Družbe. Nakon Službe čitanja i Jutarnje molitve, sestre juniorke su pročitale prigodno razmatranje. Poslije okupljanja sestara zajedno smo izmolile molitvu Srednjeg časa. Vrhovna glavarica Družbe s. Nives Stubičar pozdravila je sestre koje su se odazvale istaknuvši riječi Psalmista „Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti“ (Ps 133, 1).

Predavanje o temi „Susret s izvorima“ održala je s. Dobroslava Mlakić. Govoriti o izvorima vraća

nas počecima, tj. životu i djelu službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. „Život naše Majke Utetemeljiteljice možemo promatrati i podijeliti na dva njezina životna razdoblja. Prvi, i veći dio svoga života živjela je i apostolski djelovala kao zauzeta aktivna katolička laikinja, a u drugom životnom razdoblju možemo je promatrati kao redovnicu i utemeljiteljicu“, uvodne su riječi s. Dobroslave na kojima je temeljila svoje izlaganje. Poslije predstavljanja razvoja Konstitucija Družbe s. Dobroslava je zaključila svoje predavanje riječima: „I što na kraju reći nego da možemo otpjevati *Tebe Boga hvalimo* što su, uza sve povijesne kušnje i nevolje kroz koje je prošla naša Družba, sačuvani temeljni pisani izvorni dokumenti naše Družbe, koji su poslije Evanđelja za nas ‘sveti spisi’. Pa neka nam Bog da milost da ih uzljubimo svim marom, proučavamo i po njima živimo, po zagovoru naše utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse. *Laus Deo! Bogu hvala!*“ Euharistijsko slavlje za Dan Družbe predvodio je dr. sc. don Anton Tamarut, predavač na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu.

Rekreativni program o ljubavi koja se umnaža samo kada se dijeli priredile su mlađe članice Družbe. Na samom kraju igrokaza - pantomime vrhovna glavarica s. Nives podijelila je sestrama kutije s lijekom „Ljubav forte“ i ukratko objasnila njegovu svrhu, način korištenja i

djelovanje. „Ljubav forte“ sadrži maleno raspelo i upute za korištenje. Lijek je to koji „pomaže u jačanju naše vjere u Božju ljubav te lijeći sve duševne bolesti koje su posljedica grijeha“, stoji u opisu ovoga lijeka. Naravno, mogu se tu pročitati i ostale informacije, mjere opreza, načini korištenja i doziranja, nuspojave i terapija općenito. Lijek se izdaje bez recepta, nema roka trajanja, a ako se zaboravi uzeti, može se nastaviti uzimati u bilo koje vrijeme. Ako se ispravno i redovito uzima ovaj lijek, može se očekivati sljedeće: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost.

Pred sam kraj ovoga lijepog dana i zajedništva, postulatorica kauze s. Dobroslava podijelila je sestrama novi broj „Riječke Majke“, glasila za promicanje poznavanja i štovanja službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Neka nas prati zagovor službenice Božje Majke Marije Krucifikse u ostvarenju poslanja na koje smo svi pozvani - biti uistinu sestre Presvetog Srca Isusova.

s. Tereza Gojani

Duhovna obnova i polaganje zavjeta sestara juniorki

Od 11. do 13. kolovoza 2014. godine u Kući matici na Drenovi održana je duhovna obnova na kojoj su sudjelovale juniorke s. Ana Kapular i s. Martina Vlahović te sestre koje su ove godine proslavile 50. obljetnicu zavjeta s. Bonislava Vrdoljak, s. Tadeja Nikolić i s. Vinka Paulić. Duhovnu obnovu predvodili su fra Ivan Miklenić, OFM, i vrhovna glavarica s. Nives Stubičar.

U prijepodnevnim satima fra Ivan nam je govorio o vjeri kao temelju na kojem sve stoji ili pada ističući da je vjera dar Božji, a prva i prava posljedica vjere je svijest da nas Bog spašava. Zato vjeru uvijek treba hraniti Riječju Božjom. Tako čistimo svoj pogled prema sebi samima, prema bližnjima i prema Bogu. Vrhovna glavarica s. Nives duhovni nagovor imala je poslijepodne, a promišljale smo o evanđeoskim savjetima kao temeljima za radostan i predan redovnički život. Nama, sestrama juniorkama, bilo je zanimljivo slušati svjedočanstva sestara Vinke, Tadeje i Bonislave koje već 50 godina žive zavjete služeći radosno Bogu i ljudima. Po završetku duhovne obnove u srijedu 13. kolovoza, u samostanskoj kapeli s. Ana i s. Martina, pod euharistijskim slavlјem položile su zavjete na godinu dana u ruke vrhovne glavarice s. Nives. Bio je to radostan i važan trenutak u kojem smo još jednom izrekle Bogu svoj: „Evo me, Gospodine, Ti si me zvao“. Hvala dragome Bogu na svim milostima koje nam je darovao!

s. Martina Vlahović

Moj ulazak u kandidaturu

Dan uoči proslave Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, 14. kolovoza 2014. godine, nakon Jutarnje molitve sa sestrama u Kući matici na Drenovi, vrhovna glavarica s. Nives Stubičar pozdravila me i obratila mi se prigodnim riječima te me primila u kandidaturu Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Taj prvi korak u redovnički život veoma me obradovao. Vrhovna glavarica mi je zaželjela mnogo uspjeha u dalnjem hodu za Isusom i ustrajnost do kraja, unatoč mogućim poteškoćama koje će me pratiti na putu nasljedovanja Isusa u čistoći, poslušnosti i siromaštvu. Kao dar za ulazak u kandidaturu dobila sam Nedjeljni i blagdanski misal za narod s čitanjima za liturgijsku godinu ABC, molitvenik Presvetog Srca Isusova te Novi zavjet. Nakon nagovora i čestitanja Vrhovne glavarice, sestre su zapjevale, *Krist jednom stade na žalu*, a potom smo se svi uputili u blagovaonicu gdje su mi sestre zaželjele Božji blagoslov i puno radosti te smo druženje i slavlje nastavili zajedničkim doručkom.

Marija Živković, kandidatica

Zlatni redovnički jubilej

Dan uoči svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo s. Bonislava Vrdoljak, s. Tadeja Nikolić i s. Vinka Paulić u okruženju sestara svoje redovničke zajednice, rodbine i prijatelja proslavile su u Kući matici na Drenovi 50. obljetnicu polaganja prvih redovničkih zavjeta. Euharistijsko slavlje predvodio je mons. Emil Svačić, generalni vikar Riječke nadbiskupije. U prigodnoj propovijedi mons. Svačić je podsjetio na smisao proslave jubileja kao i redovničkog zavjetovanja istaknuvši kako evanđeoske vrijednosti koje stoje u njegovu temelju nisu dovoljno prepoznate kao važne među ljudima današnjice. Evanđeoski savjeti žive se u konkretnoj redovničkoj zajednici, s posebnom karizmom koja svojom specifičnošću i svjedočanstvom života obogaćuje Crkvu u cjelini, istaknuo je predvoditelj. U razvoj te posebne karizme sestre slavljenice su ulagale sebe tijekom punih pedeset godina služeći na različitim mjestima, ponekad i nedovoljno priznate u službama koje su obavljale dugi niz godina. No u Božjim očima ništa nije maleno, i dok se predani Bogu odlučuju na svakodnevno umiranje sebi, oni pristaju uz logiku goruščina zrna, istaknuo je propovjednik, upravo kako su to činile sestre jubilarke, da bi donijele plod života. Srce Isusovo koje je u samom izvorištu Družbe želi i nadalje kucati

u srcima sestara ove Družbe kako bi svoju ljubav objavilo bližnjima, osobito najpotrebnijima, upravo onako kako je kucalo i u srcima sestara jubilarki na čemu im je mons. Svačić čestitao iskazujući im priznanje i pozivajući ih na budnost u čekanju Isusa Zaručnika. Nakon euharistijskoga slavlja slijedilo je uz pjesmu radosno druženje za obiteljskim stolom tijekom kojeg je vrhovna glavarica s. Nives Stubičar čestitala sestrama i uručila im prigodne darove, mons. Svačić pročitao čestitku riječkoga nadbiskupa mons. dr. Ivana Devčića, a mlađe članice Družbe izrekle su čestitku uime svih sestara uz prigodni meditativno-glazbeni program.

s. Marijana Mohorić

Prijateljstvo gradova Rijeke i Neussa nastalo je zaslugom sestara

Riječki nadbiskup Ivan Devčić susreo se u nedjelju 7. rujna u samostanu Družbe Presvetog Srca Isusova na Drenovi s gradonačelnikom njemačkog grada Neussa Herbertom Nappom i njegovim suradnicima. Mjesto susreta odabrano je zbog dugogodišnje povezanosti Neussa s riječkim sestrarama, a održao se u okviru petodnevног posjeta predstavnika ovog njemačkog grada Rijeci s kojim je Neuss pobratimljen.

Naime, koncem 2010. godine sestre Presvetog Srca Isusova napustili su Neuss čime je završila njihova četrdesetdvogodišnja povijest djelovanja u tom njemačkom gradu. Više od četiri desetljeća bile su hrvatske redovnice u Neussu i brinule se s puno ljubavi u gradskom Domu „Srca Isusova“ za mnoge starije i nemoćne osobe. Tamo su stigle za

vrijeme komunističkog režima jer kao katoličke redovnice nisu mogle ostvarivati svoje zvanje u Hrvatskoj. Grad Neuss, ali i Katolička Crkva u Neussu bili su sretni da imaju sestre u svojoj sredini što su po njihovu odlasku mnogi istaknuli.

Uoči odlaska sestara iz Neussa, u subotu 11. prosinca 2010. u Domu „Srca Isusova“ gdje su sestre djelovale, bilo je i svečano i dirljivo. Od sestara se biranim riječima oprostio pročelnik socijalne skrbi grada Neussa Stefan Hahn. Među uzvanicima bio je i riječki nadbiskup Devčić, gradonačelnik Rijeke Vojko Obersnel, zamjenik gradonačelnika Neussa Thomas Nickl, generalni konzul R. Hrvatske iz Düsseldorfa Vjekoslav Križanec i konzul Kristijan Tušek, delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj i ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu fra Josip Bebić, vrhovna glavarica Družbe s. Felicita Špehar, koja je u toj prigodi između ostalog kazala: „Zahvalni smo Bogu za sve što smo mogle učiniti u domu ‘Srca Isusova’ ovdje u Neussu, kao i građanima ovoga dragog grada koji su nas srdačno primili. I dalje ćemo ostati povezani u molitvi i duhu, iako ćemo uskoro nastaviti svoje djelovanje u Hrvatskoj. Zahvaljujem predstojnici zajednice sestara u Neussu s. Zvonimiri Marojević koja je dala ideju za pisanje monografije, da se taj dio naše povijesti ne zaboravi i bude svjedočanstvo i nadahnucé za one koji dolaze nakon nas. Posebna pak zahvala i priznanje ide autorici knjige s. Dobroslavi Mlakić.“

Nadbiskup Devčić je tada istaknuo kako je u isto vrijeme i radostan i tužan. Radostan zbog dugogodišnjeg djelovanja sestara u tome gradu i zbog nastalog dvadesetogodišnjeg priateljstva gradova Rijeke i Neussa, koje je nastalo upravo zaslugom sestara. Tužan je jer dolazi kraj jednoj lijepoj povijesti prisutnosti sestara u Neussu. Istaknuo je nadu da će se i dalje njegovati i produbiti nastalo priateljstvo i suradnja.

Tom prigodom predstavljena je dvojezična monografija, na hrvatskom i njemačkom, s. Dobroslave Mlakić „Sestre Presvetog Srca Isusova u Neussu (1969. - 2009.)“. Monografija svjedoči o zauzetosti sestara na crkvenom i društvenom području života i djelovanja u gradu Neussu, a po završetku u Domu je otkriven reljef na njemačkom jeziku koji će podsjećati na djelovanje sestara u tom Domu. Kopija reljefa na hrvatskom jeziku uručena je sestrama, kojega su donijele sa sobom u Rijeku.

Izvor: www.ri-nadbiskupija.com

Proslava Uzvišenja sv. Križa

Kapela u našem samostanu u Laščinskoj ulici u Zagrebu posvećena je Uzvišenju sv. Križa. Budući da je ove godine blagdan kalendarski došao na nedjelju, mi smo ga u našoj kapeli proslavili u subotu 13. rujna sv. misom koju je u 10 sati predvodio i propovijedao mons. Zvonimir Kurečić, član sudišta za proglašenje blaženom naše Majke Krucifikse Kozulić. Koncelebrirali su o. Stjepan Fridl, urednik Radio Marije, o. Blaženko Nikolić, župnik Župe Bezgrješnog Srca Marijina na Jordanovcu i o. Dražen Volk. Misno slavlje uzveličao je župni zbor s Jordanovca. Kapelu i hodnik ispunili su vjernici susjedi, prijatelji i grupa djece vjeroučenika iz naše župe. Nakon mise počastili smo se u dvorani sokom i kolačima, a za uzvanike svećenike, naše sestre iz Alagovićeve i pjevače pripremili smo svečani objed u samostanskoj blagovaonici, uz radosno druženje i pjesmu.

s. Rozalija Težak

Doktorirala s. Silvana Fužinato

Na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu, u petak 3. listopada s. Silvana Fužinato, sestra Družbe Presvetog Srca Isusova, uspješno je obranila doktorsku disertaciju pod naslovom „Tra fede e incredulità. Studio esegetico-teologico di Gv 5 in chiave comunicativa“ (*Između vjere i nevjere. Egzegetsko-teološki studij Iv 5 u komunikacijskoj perspektivi*). U ispitnoj komisiji bili su prof. Mario López Barrio, DI (moderator), prof. Javier Lopez, DI (drugi relator) i prof. Elzbieta Obara (Predsjednica ispitne komisije). Uz roditelje, brata i sestru s obitelji, rodbinu i prijatelje te poznanike koji studiraju i žive u Rimu, na obrani su prisustvovale i sestre iz Vrhovne uprave Družbe s. Felicita Špehar, s. Dobroslava Mlakić i s. Kristina Tunić, predvođene s. Nives Stubičar, vrhovnom glavaricom.

Disertacija je podijeljena u tri dijela i šest poglavlja. U prvom dijelu s. Silvana donosi povjesni presjek tumačenja Ivanova izvještaja o ozdravljenju uzetoga (Iv 5, 1-47), od crkvenih otaca do danas, s posebnim naglaskom na različite karakterne značajke uzetoga koje iz njih proizlaze. U drugom dijelu autorica pristupa sintaktičko-semantičkoj analizi navedenog izvještaja u kojoj, za razliku od većine autora, prikazuje uzetoga u pozitivnom svjetlu, kao onoga koji poput Nikodema, Samarijanke i kraljeva službenika, u susretu s Isusom te u poslušnosti njegovoj riječi započinje svoj put vjere. U trećem dijelu posvećenu pragmatičkoj analizi autorka prikazuje uzetoga kao model vjere s kojim su pozvani identificirati se čitatelji i slušatelji svakoga vremena. Riječ je o modelu vjere karakterističnom po sljedećim značajkama: vjera kao odnos, vjera koja daje život, vjera kao svjedočanstvo te antropološka dimenzija vjere. U kontekstu Ivanova evanđelja u kojem za razliku od sinoptika i Pavlovih spisa imenica *pistis* ne biva nikada upotrijebljena nego glagol *pisteuein* koji prema etimološkom značenju termina znači *predati se, povjeriti potpunu egzistenciju nekome tko zaslzuje povjerenje*, vjerovati ne znači prihvati neku apstraktnu nauku ili istinu, nego ući u osobni odnos s Isusom Kristom, Sinom Božjim, koji obuhvaća čovjeka u svim njegovim dimenzijama. Riječ je o vjeri koja rađa i daruje život u trenutku susreta s Isusom i u poslušnosti njegovo riječi u kojoj čovjek, poput uzetoga, već sada i ovdje prelazi iz smrti u život (usp. Iv 5, 24-25). Nadalje radi se o vjeri koja iziskuje osobno svjedočanstvo i sudjelovanje u Božjem spasenjskom naumu. Naime, poput Isusa koji je izlječio uzetoga u dan subotnj i vjernik je pozvan staviti u središte svojega *biti* i *činiti* čovjeka i njegovo spasenje sudjelujući u Očevu djelu otkupljenja te, poput uzetoga, svjedočiti Boga ljubavi i života koji je toliko ljubio svijet te je poslao svoga Jedinorođenog Sina ne da ga osudi nego da ga spasi.

S. Silvana Fužinato rođena je 16. svibnja 1981. godine u Prnjavoru kod Banjaluke. Osnovnu školu završila je 1996. u Prnjavoru, a Žensku opću gimnaziju sestara milosrdnica u Zagrebu 2000. godine. Prve zavjete položila je 14. kolovoza 2002. godine, a doživotne šest godina kasnije. Studij Teologije u Rijeci, područnom studiju Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, upisala je 2003. godine. Diplomsku radnju „Zakon ču svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. O novom savezu u Knjizi proroka Jeremije“ izradila je pod vodstvom dr. sc. Ivana Šporčića te diplomirala 29. listopada 2008. godine. Na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu postdiplomski studij biblijske teologije upisala je 2009. godine te magistrirala 29. rujna 2011. godine. Prof. Mario López Barrio, DI, pratio je i izradu magistarског rada s. Silvane o Isusovu susretu sa ženom Samarijankom, tražiteljicom Istine i Izvora žive vode (*La donna della ricerca. Studio esegetico-teologico di Gv 4, 4-42*).

s. Lidija Turić

Tradicionalno hodočašće vjernika Krčke biskupije na Trsat

Nekoliko tisuća vjernika s kvarnerskih otoka, među kojima su bili i omišaljski župljeni, predvođeni biskupom mons. Valterom Županom i svim svećenicima, hodočastilo je 12. listopada u svetište Majke Božje Trsatske. Bilo je to tradicionalno godišnje zahvalno hodočašće Krčke biskupije Gospi Trsatskoj, čije su slavlje ovoga puta pjesmom uljepšali članovi mješovitog zbora župe Uznesenja Marijina iz Omišlja. Na kraju misnoga slavlja biskup mons. Župan molio je pred likom Čudotvorne Gospe molitvu posvete Krčke biskupije Bezgrješnom Srcu Marijinu uime svih vjernika svoje biskupije, a prema molitvi kojom je sv. Ivan Pavao II. 1984. godine Bezgrješnom Srcu Marijinu posvetio svijet.

E. Č.

Blagoslovljen kip pape Ivana Pavla II. u Omišlju

Sveti Ivan Pavao II., mnogima omiljeni papa, dobio je svoj spomenik na otoku Krku, točnije na ulazu u Omišalj kroz koji je prošao 5. lipnja 2003. g. prilikom svojega trećeg apostolskog pohoda Hrvatskoj. Brončani kip rad je akademskog kipara Vida Vučka koji je simbolično prikazao lik pape na vrhu stiliziranoga vala kako s uzdignutom desnom rukom blagoslovuje narod, dok se lijevom oslanja o križ. Vedar lik sveca doima se poput jedra koje prkositi snažnoj buri, dok su ispod njega prikazani morski žal, valovi i kvarnerski otoci te sedam karakterističnih

krčkih stabala – sedam murvi koje predstavljaju sedam krčkih općina. Spomen-obilježje, postavljeno na poticaj Krčke biskupije, a u čiju su se realizaciju uključile sve lokalne jedinice, otočni gospodarstvenici i donatori, blagoslovio je 12. listopada, u nazočnosti nekoliko stotina vjernika Krčke biskupije, krčki biskup mons. Valter Župan.

Biskup Župan je u svojoj prigodnoj riječi podsjetio koliko je Ivan

Pavao II. volio Hrvatsku. „Ovim spomenikom stanovnici Krka pridružuju se onima koji su se htjeli odužiti papi za dalekovidnost i hrabrost u korist svih naroda, a posebno onih čije su duhovne i materijalne izvore grabili drugi. Pamtim ga kao čovjeka koji je sve svoje tjelesne sile istrošio za sve ljude svijeta, ali je svoje zadnje atome snage na svom stotom putovanju po-

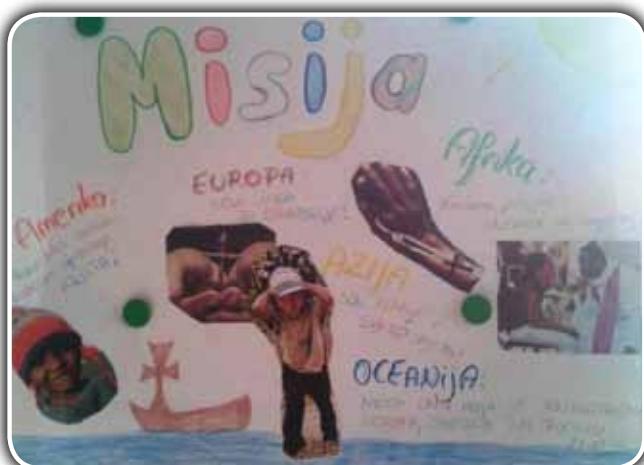

klonio baš nama“, rekao je krčki biskup i zaključio blagoslov riječima upisanim na spomenik: *Sveti Ivane Pavle II., nemoj nas zaboraviti, moli za nas jer smo u potrebi.* Omišaljski župnik vlč. Anton Bozanić podsjetio je na jedinstven događaj kada je Sveti Otac prolazio omišaljskim ulicama te je dodao da je izravni poticaj za postavljanje spomen-obilježja bilo ovogodišnje proglašenje svetim prvoga pape koji je stupio na krčko tlo. „Spomenik papi postavljen je tako da bude blizu i dostupan običnom čovjeku, tik uz glavnu prometnicu, gdje će ga moći vidjeti i pozdraviti svaki putnik, turist ili mještanin koji preko mosta dođe na Krk, Cres, Lošinj i Rab“, naglasio je vlč. Bozanić. A pozdravili su ga i brojni okupljeni vjernici i svećenici i to pjesmom *Krist na žalu te papinskom himnom Jekni pjesmo* i staroslavenskim napjevom *Veličit* koje je predvodio omišaljski župni zbor.

E. Č.

Molitva uoči Svjetskog dana misija

Uoči Svjetskog dana misija, 18. listopada 2014. godine, mi kandidatice, animirale smo krunicu i potaknule naše sestre na razmišljanje o misijama i siromaštvu. Pozvane smo biti misionarkama te širiti Božju riječ i ljubav među svim narodima. Svetopisamska predaja uči nas da ljubimo jedni druge, kao što Otac ljubi nas. Tu ljubav treba očitovati djelima milosrđa i praštanja. Iako je svatko od nas pozvan to činiti, svi nismo u mogućnosti ta djela izvršavati izravno i zato činimo onoliko koliko smo u mogućnosti. No Isus nas uvijek iznova poziva: „Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas“ (Iv 20, 21).

Dan uoči proslave Svjetskog dana misija sa sestrama, u Kući matici na Drenovi, predvode smo molitvu sv. krunice za misijske potrebe Crkve. Prva desetica bila je namijenjena za Afriku, druga za Ameriku, treća desetica za Europu, četvrta za Oceaniju te peta desetica za Aziju. Svakoj desetici prethodilo je kratko promišljanje iz života Majke Terezije, misionarke ljubavi i velikog uzora svima koji žele služiti Bogu kao misionari, na što smo svi pozvani. Nakon svake desetice krunice sestre su upalile malenu svijeću, stavile je pred oltar, pored prigodne dekoracije, koja je predstavljala neki od pet kontinenata. Prije završetka krunice jedna od predvoditeljica molitve pročitala je kratku i poučnu priču o mladome prinцу koji je izgubio sve materijalno bogatstvo, no svoje je dostojanstvo sačuvao u srcu. Priča nam treba biti poruka da materijalno siromašan ne znači biti i duhovno siromašan te da je naša zadaća obogaćivati ljude duhovnim, dakle onim bogatstvom koje nam daje Bog, jer bezvrijedno je zadobiti cijeli svijet, a izgubiti Boga.

Marija Živković i Ivana Matijević, kandidatice

Plenarna skupština Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica

PRVI DAN

U samostanu sestara Karmeličanki Božanskog Srca Isusova na zagrebačkom Vrhovcu prvi dan godišnje Plenarne skupštine Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica, koja je ove godine i izborna skupština, viši redovnički poglavari i poglavarice, njih 42, izabrali su novu upravu Konferencije. Fra Jure Šarčević, provincijalni ministar Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića izabran je za predsjednika HKVRPP-a, s. Miroslava Bradica, vrhovna poglavarica Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog, za dopredsjednicu. Za članove Vijeća izabrani su provincijali: fr Anto Gavrić, OP, i o. Pejo Orkić, SDB, te i provincijalke: s. Katarina Maglica, OP i s. Ružica Barić, franjevka od Bezgrješne iz Dubrovnika. S. Katarina Maglica je uime novoizabrane uprave zahvalila dosadašnjem Predsjedništvu i Vijeću Konferencije koje je „Rasplamsalo duh, povezalo zajednice međusobno, povezalo zajednice s biskupima i Kongregacijom“, rekla je sestra Katarina do-

dajući da je dosta projekata koje Konferencija vodi te se nada da će nova uprava odgovoriti izazovu.

Skupštinu je pozdravom redovnicima i redovnicama otvorio dosadašnji predsjednik o. Vinko Mamić posebno zahvalivši biskupu redovniku Marku Semrenu, banjolučkom pomoćnom biskupu što je prihvatio biti glavni predavač ovoga skupa te predstavnicima konferencija Slovenije i Bosne i Hercegovine. Iz Slovenije su nazočili fra Milan Kos i s. Hermina Nemšak, članovi Vijeća KORUS-a, a iz Bosne i Hercegovine s. Admirata Lučić kao članica Izvršnog odbora KVRPP-a i izaslanica predsjednika fra Lovre Gavrana. Fra Milan je poglavarama i poglavaricama prenio pozdrave donedavnog predsjednika fra Stane Zoreu koji je nedavno imenovan novim ljubljanskim nadbiskupom. S. Admirata zahvalila je Konferenciji na sestrinskoj i bratskoj blizini redovništvu u Bosni i Hercegovini posebno ističući solidarnost koju je Konferencija pokazala pomažući Crkvu, zajednice i obitelji u nedavnim poplavama u Bosni.

Prvi dan Plenarne skupštine predavanje na temu Plenuma „Ususret Godini posvećenog života: opći poziv na svetost – svetost redovništva”, održao je mons. Marko Semren, banjolučki pomoćni biskup koji je potom u samostanskoj crkvi, u koncelebraciji redovnika, predvodio misno slavlje i propovijedao. U predavanju je biskup Semren govorio o pozivu na svetost na koje su posvećene osobe i svaki kršćanin pozvani. Govorio je o tome na temelju crkvenih dokumenata, posebice Dogmatske konstitucije o Crkvi Lumen gentium. Biskup je prikazao okvire i povijest nastanka ove Konstitucije s posebnim naglaskom na redovništvo. Nakon predavanja redovnici i redovnice upustili su se u raspravu s biskupom Semrenom koji je u ovoj prigodi predstavio i govorio o logu Godine posvećenog života kako ga je nedavno predstavila Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života.

U homiliji se biskup Semren kroz Poslanicu Efežanima osvrnuo na neizmernu važnost življjenja zajedništva u pripadnosti Kristu koje je nasušno važno za redovništvo. Na kraju misnog slavlja o. Vinko zahvalio je biskupu Semrenu na sudjelovanju na izbornoj skupštini koja se događa mjesec dana prije otvorenja Godine posvećenog života. Zahvalio je na izlaganju i iskrenim i otvorenim riječima u diskusiji. Potom je poručio biskupu da redovništvo u Hrvatskoj moli za Crkvu u Bosni i Hercegovini, njega i njegovu službu koja vjerujemo nije laka u okruženju u kojem Banjalučka biskupija živi. Potom je biskup zahvalio Bogu i redovnicima i redovnicama za ovaj susret zajedništva kojim je obogaćen. „Želim Vam da izaberete novu upravu koja će služiti u vremenu koje nije teško”, poručio je biskup te zatražio pomoć Majke Marije iz molivši Andeo Gospodnjem. U popodnevnom dijelu skupa je još podneseno izvješće dosadašnjeg predsjednika Konferencije nakon čega su raspravljeni neki od projekata Konferencije.

DRUGI DAN

Drugi dan 46. plenarne skupštine Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica na temu „Ususret Godini posvećenog života: opći poziv na svetost – svetost redovništva” započeo je molitvom Srednjeg časa okupljenih redovničkih poglavara i poglavarica i biskupa dubrovačkog mons. Mate Uzinića, predsjednika Vijeća HBK za ustaneve posvećenog života i družbe apostolskog života.

Zraka božanske ljepote

Skupu se obratio novoizabrani predsjednik fra Jure Šarčević pozdravivši biskupa Matu Uzinića te poglavarice i poglavare uime novog vodstva HKVRPP-a. Fra Jure je istaknuo zauzetost biskupa Uzinića za redovništvo, njegovo praćenje rada Konferencije, podupiranje inicijativa Konferencije na dobrobit redovničkih zajednica, Crkve u Hrvatskoj i svijeta „u kojemu smo mi redovnici pozvani biti ona zraka božanske ljepote koja treba osvjetljavati hod ljudske egzistencije“ prisjetio se fra Jure riječi sv. Ivana Pavla II. Predsjednik je potom zahvalio i dosadašnjem predsjedniku i vodstvu riječima da su „dali novi zamah Konferenciji“. Predsjednik se osvrnuo i na temu Skupštine - Godinu posvećenog života i poziv na svetost - o kojoj je redovnicima i redovnicama jučer govorio biskup Marko Semren. „Svojim životom i djelovanjem mi redovnici smo pozvani biti vidljivi znak svetosti na koju su pozvani svi vjernici (usp. LG). To nikada nije lako, a posebno u vremenu kakvo je naše, u svijetu u kojemu su vrednote, koje su nekada bilo izvan svake sumnje, dovode u pitanje i gube svoje pravo značenje. Danas se u Europi, u koju smo i mi nedavno ušli, koja se kroz stoljeća identificirala s kršćanstvom napuštaju te vrednote. Mnogi u njoj žele živjeti kao da kršćanstvo uopće nije ni postojalo. Mnoge se kršćanske vrednote dovode u pitanje pa i obitelj kao jezgra društava i civilizacije“, rekao je fra Jure dodavši da se Crkva upravo ovih dana

na Sinodi posvetila temi obitelji. Dodao je i očekivanje da će Sinoda dati više svjetla i jasnoće u pastoralu obitelji, jer u današnje vrijeme su na tom području nerijetko i svećenici i vjernici koji im se obraćaju ponekada zbumjeni. „Sve ovo stavlja i izazove pred nas i kako bismo se suočili i dali odgovor potrebno je, kako neki duhovni oci kažu, stvoriti novu mistiku, novi način autentičnog življenja osobito posvećenog života jer ovaj povijesni čas traži novi način života, nove znakove i nove odgovore na te izazove“, poručio je fra Jure poželjevši provincijalima i provincijalkama uspješan radni dan 46. plenarne konferencije.

Nastavi graditi na onomu što je dobiveno

Pozdravljajući vrhovne poglavare i poglavarice biskup Mate Uzinić je iskazao radost zbog ovog susreta, radost koja je posebna i zbog okolnosti u kojima treba zahvaliti, pozdraviti te čestitati. „Ja, u osobno ime i u ime Vijeća HBK za UPŽ i DAŽ želim izraziti zahvalnost dosadašnjem Predsjedništvu i Vijeću, na osobit način o. Vinku i s. Jasni na svemu što su učinili za hrvatsko redovništvo. Na osobit način zahvaljujem na plodnoj suradnji unutar Vijeća HBK za UPŽ i DAŽ. Izražavam iskrenu zahvalnost i nadam se i u budućnosti suradnji na korist i redovnika i redovnica u Hrvatskoj, ali i Katoličke Crkve u Hrvatskoj“, poručio je biskup dosadašnjem vodstvu Konferencije. (Po Statutu HBK, predsjednik i potpredsjednica su članovi Vijeća HBK za UPŽ i DAŽ). Potom se biskup obratio redovnicima i redovnicama riječima: „Čestitam svima vama na tome što ste se potrudili potražiti one za koje smatrate da mogu doprinijeti redovništvu u Hrvatskoj na trogodišnje razdoblje i čestitam onima koji su prepoznati kao takvi, a to su fra Jure i s. Miroslava, kao predsjednik i potpredsjednica.“ Biskup je poručio da se raduje suradnji kao biskup, a osobito suradnji unutar Vijeća HBK za UPŽ i DAŽ. Potom je čestitao novoizabranom Vi-

jeću pokazavši da se raduje da je u njemu s o. Antom Gavrićem zagaraniran kontinuitet te da su dvije članice Vijeća vrhovne poglavarice s područja Dubrovačke biskupije. Na kraju je poručio novome vodstvu da nastavi graditi na onomu što je napravljeno, ali i da vodi računa da obogatite dobiveno „kako bi Konferencija mogla napredovati na dobro svih redovnika, redovnica i Katoličke Crkve u Hrvatskoj“, poručio je biskup zazivajući na sve Božji blagoslov.

Potom je slijedilo podnošenje izvješća voditelja povjerenstava Konferencije uz osvrte i sugestije o radu u proteklom razdoblju te razgovor o postojećim i novim projektima Konferencije u čemu su sudjelovali, uz biskupa Uzinića, svi prisutni redovnici i redovnice. Posebno se raspravljalo o potrebi da se Redovnički dani organiziraju ne samo u Zagrebu i Splitu, nego i u drugim gradovima. Raspravljalo se o projektima u Godini posvećenog života. Potom o potrebi proširenja Povjerenstva za redovnice medicinske sestre u novom nazivu i na muški dio redovništva koji radi u zdravstvenim ustanovama. Redovnici i redovnice su u raspravi iznosili konkretna iskustva u radu s obiteljima te pred vodstvo Konferencije iznijeli potrebu da se pod okriljem Konferencije više radi na pastoralu obitelji možda i pod novim povjerenstvom. Voditelji povjerenstava su pred vodstvo Konferencije iznosili i prijedloge o novim članovima određenih povjerenstava. Imenovanje novih voditelja i članova povjerenstava naknadno će se raspraviti i predstaviti Skupštini.

- Rad Povjerenstva za trajnu formaciju redovnika i redovnica predstavio je voditelj fr. Anto Gavrić, OP.
- Rad Povjerenstva za medicinske sestre članice redovničkih ustanova predstavila je voditeljica s. Danica Grgić, Marijina sestra.
- Rad Povjerenstva za početnu formaciju redovnika i redovnica predstavila je voditeljica s. Marina Kosina, Karmelićanka BSI.

- Rad Povjerenstva za promicanje redovničkih zvanja predstavila je voditeljica s. Ana Begić, OP.
- Rad Povjerenstva za predškolski odgoj predstavila je voditeljica s. Katarina Pišković, Karmeličanka BSI.
- Rad Povjerenstva za sredstva društvenog komuniciranja i izdavačku djelatnost predstavila je voditeljica s. Jasna Lučić, OSU.
- Intervent apostolskog nuncija u Hrvatskoj, mons. Alessandra D'Errica.

Apostolski nuncij u RH D'Errico je zahvaljujući dosadašnjem vodstvu Konferencije na dinamičnosti u vođenju i čestitajući novoizabraniom vodstvu Konferencije istaknuo radost s kojom uvijek sudjeluje na redovničkim susretima zbog uloge koju redovnici imaju u Crkvi i u društvu. Istaknuo je kako se početak mandata nove uprave poklapa s počekom Godine posvećenog života što ih uključuje i u šira očekivanja koja su obilježena novim duhom koji nosi papa Franjo kojega svi tako pažljivo osluškuju. Apostolski nuncij je uputio čestitku i svim posvećenim osobama u Hrvatskoj naglasivši kako one „mogu dati kvalificirani doprinos u traganju za putovima nove evangelizacije za kojom osjećamo veliku potrebu“. Apostolski nuncij se potom osvrnuo na opći poziv na svetost i poziv na svetost redovništva ususret Godini posvećenog života kada se očekuju mnoge inicijative i u svijetu i u Hrvatskoj. Apostolski nuncij je istaknuo poziv na svetost kao poziv za sve kršćane, ali posebno za redovnike i redovnice

kada se gleda na njihove zavjete na nasljeđovanje Krista, njihovo siromaštvo, čistoću i poslušnost.

Potom je istaknuo kako bi mu kao veleposlaniku Svetе Stolice bilo dragو i važno da redovnička zauzetost u Hrvatskoj bude uokvirena onime što naučava papa Franjo o hitnostima u današnjoj Crkvi. Istaknuvši brojnost i pastoralni potencijal redovnika i redovnica u Hrvatskoj kao velike snage na terenu. Pozvao je redovništvo da se pred izazovima današnjeg vremena ne zatvara u samostane i isključivo u vlastite zajednice. Na nove izazove treba odgovarati s otvorenošću Bogu, služenjem braći i svima bez razlike s posebnom pažnjom na rubne koji su daleko od vjere. U novoj evangelizaciji živjeti sretan posvećeni život znači ići i dopustiti da nas obuzima duh Isusov. To nije duh koji čeka već odlazi tražiti izgubljene ovce. Svetost znači vjernost Isusovu pozivu „Idite i naučavajte sve narode“. Ići i hoditi je u temeljima Crkve, naglasio je Apostolski nuncij.

Puno puta i na puno mesta Papa je govorio kako trebamo biti Crkva u pokretu, a ne statična Crkva. Ne treba biti samo baštinik prošlosti. Pokretljivost znači ići u susret svima - učiniti se poslušni Duhu. Papa kaže da se Duh Sveti ne može zatvoriti. Moramo mu dopustiti da radi u nama u tišini, kontemplaciji, a iznad svega u našim djelatnostima, unutar naših odgovornosti i talenata koje smo primili. Svjedoci prenose radost unatoč teškoćama. Radost moramo prenosići jer nam je predana i u planu je spasenja. Potrebno je živjeti svetost Crkve koja je radosna i u pokretu, otvorena vidicima svijeta i osobito otvorena vidicima Kraljevstva Božjeg. Crkva se ne treba ograničavati već treba osjećati i ići ususret svima u dijalogu i s poštovanjem, poručio je Nuncij redovnicima i redovnicama.

Potom je uslijedio razgovor redovnika i redovnica s apostolskim nuncijem o Crkvi u Hrvatskoj u svjetlu nedavne Sinode o obitelji. Na kraju susreta Apostolski nuncij je još

jedanput pozvao redovnike i redovnice na otvorenost bez predrasuda podsjetivši ih kako je papa Franjo u Riju poručio da se izide iz sakristija, da nije dovoljno samo prihvati one koji uđu u crkvu, nego treba izlaziti van s željom služenja.

Biti blagovjesnikom neistraživog bogatstva Kristova

Plenum je završen euharistijskim slavlјem koje je u koncelebraciji redovničkih poglavara predslavio mons. Alessandro D'Errico u samostanskoj crkvi na zagrebačkom Vrhovcu. Propovijedao je novoizabrani predsjednik Konferencije. Polazeći od rečenice apostola Pavla iz Poslanice Efežanima: „Meni najmanjemu od svih svetih, dana je ova milost: pogнима biti blagovjesnikom neistraživog bogatstva Kristova“ (3, 8) fra Jure je govorio o poslanju redovnika. Svoju

homiliju završio je riječima pape Franje koje je on 29. studenoga 2013. uputio generalnim poglavarima: „Probudite svijet! Budite svjedoci drukčijeg načina činjenja, djelovanja, življena! Moguće je živjeti drukčije na ovome svijetu. Govorimo o eshatološkom pogledu, vrijednostima Kraljevstva ucijepljennima ovdje, na ovoj zemlji. Radi se o tome da ostavimo sve zato da slijedimo Gospodina. Morate doista biti svjedoci drukčijeg načina života. Ali u životu je teško da sve bude jasno, precizno, čistih obrisa. Život je složen, satkan od milosti i grijeha. Svi grijšešimo i moramo prepoznati svoju slabost. Redovnik koji se ne priznaje slabim i grešnikom ne proturujeći svjedočanstvu koje je pozvan dati, već ga štoviše jača, i to je dobro za sve. Ono što dakle očekujem jest to svjedočenje. Želim od redovnika to posebno svjedočenje.“

Izvor: www.redovnistvo.hr

Bdjenje mladih uoči Svih svetih

Franjevcii svetišta Gospe Trsatske i Povjerenstvo za mlade Riječke nadbiskupije organizirali su, u povodu svetkovine Svih svetih, u Auli pape Ivana Pavla II., bdjenje mladih Riječke nadbiskupije pod nazivom „Holywin“. U bdjenju su sudjelovale naše sestre Marijana i Martina, a pridružile smo im se i mi, kandidatice Ivana i Marija. Program je počeo uvodnim govorom magistra novaka fra Tomislava Faletara te pozdravima riječkoga nadbiskupa mons. Ivana Devčića i povjerenika za studentski pastoral vlač. Velimira Martinovića.

mladi su mogli pristupiti svetoj ispovijedi. Potom je održana sveta misa i na kraju klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, do u kasne noćne sate.

Upoznale smo mnogo novih osoba s kojima smo razmijenile svoja iskustva i doživljaje. Bilo je doista lijepo i veselo, sretne smo što smo prisustvovale tom događaju, gdje smo se prisjećali svih svetih, a ne nekih mračnih sila. Preporučujemo svima da iduće godine dođu na bdjenje mladih Riječke nadbiskupije koje će se održati na Srdočima.

Ivana Matijević i Marija Živković, kandidatice

Kako obradovati Boga?

U mjesecu studenom smo posebno vezani u molitvi s nebeskom i trpećom Crkvom. Molimo se svim svetima i molimo za one koji su u čistilištu te još ne uživaju potpuno nebesko blaženstvo. Svatko od nas ima neku sveticu ili sveca kojima se rado moli i čiji život ga oduševljava. Sveti papa Ivan Pavao II. proglašio je mnoštvo blaženika i svetaca, pa i neke naše hrvatske, s namjerom da se svi mi ugledamo u primjer njihova života. Ipak, postoje neki blaženici i sveci koje cijeli svijet poznaje i časti zbog njihova svetoga života. Među njima sigurno posebno mjesto zauzima bl. Majka Terezija iz Kalkute. O njoj već mnogo znamo, ali malo ih je koji se mogu poхvaliti da su Majku Tereziju osobno poznavali, pratili je na njezinim putovanjima dugi niz godina i napisali petnaest knjiga o njoj. Vjerojatno pogađate, riječ je o don Lushu Gjergiju, svećeniku Apostolske administrature u Prizrenu, piscu mnogih knjiga duhovnog sadržaja.

Budući da se u životu ništa ne događa slučajno, jer svime upravlja Božja providnost, smatram da i don Lush u našu zajednicu nije došao slučajno. U jednom razgovoru s. Kristina Tunić mi je spomenula kako don Lush Gjergji dolazi u Rijeku i da bi rado posjetio našu zajednicu. Spreman je također, ako želimo, održati predavanje o Majci Tereziji. Prihvatile sam rado ovaj prijedlog i radovala se što ćemo čuti još neke manje poznate pojedinosti iz života ove velike svetice. Don Lush je ispunio obećanje u sklopu obilježavanja *Dana Majke Terezije* u Rijeci 17. studenog 2014. Nije nam održao samo predavanje nego i svjedočanstvo o svetosti Majke Terezije. Potaknuo nas je na razmišljanje o svetosti koja se ne očituje u ne-

kim vizijama i čudesima, nego u životu koji je ispunjen jednom krjepošću u kojoj se nalaze sve ostale, a to je ljubav prema Bogu i bližnjima. Mi, Bogu posvećene osobe, naglasio je don Lush, imamo veliki dar, milost da budemo Božji i to u punini, u cjelini. Bog ne voli raskomadane darove i raskomadane osobe. Bogu nije drago djelomično služenje. Bog od nas traži, kao i od bogatog mladića iz evanđelja: „Još ti jedno preostaje: sve što imаш prodaj i razdaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu“ (Lk 18, 22). Svima nama nešto nedostaje što nas potpuno ili djelomično odvaja od Boga, Crkve, redovničke zajednice, od onoga što Bog od nas traži.

Prvi susret don Lusha s Majkom Terezijom dogodio se 1968. u Rimu. U svoj dnevnik tada je zapisao: „Danas sam susreo sveticu i posvetit ću joj dio svoga života“. No još kao dijete slušao je o njoj od svoje majke i tete koja je bila prijateljica Agnes Gonxha Bojaxhiu. Ispričao nam je zanimljiv detalj poziva Majke Terezije. Naime, Majka Tere-

zija povjerila je svojoj prijateljici da je odlučila ići u misije u Indiju. Prijateljica ju je odgovarala i rekla da do Indije neće stići, na što joj je Gonxha odvratila: „Ako me On zove, onda više nije moja briga hoću li ili neću stići. Neka se on pobrine da ja stignem tamo.“ U tom odgovoru imamo već u malom ocrtan život Majke Terezije kao giganta ljubavi. Za Majku Tereziju postojale su samo dvije teme o kojima je govorila: Krist i siromasi. U dvanaestoj godini života osjetila je Božji poziv i borila se šest godina protiv njega. Bila je darovita na svim područjima. Konačno je 14. kolovoza 1928. zapalila svijeću, kleknula pred kip Letničke Gospe i donijela odluku: „Želim biti

katolička redovnica da pomognem siromasima svijeta. Bog i draga Marija pobijedili su i ja sam zbog toga sretna.“ O svom pozivu pitala je o. Franju Jambrekovića, isusovca, kako može biti sigurna da je Bog zove? On joj je odgovorio da je radost pokazatelj pravog poziva. Ako je misao da je Isus zove čini sretnom, tada je to pravi poziv. Otišla je u Indiju i ondje postala redovnicom. Nakon osamnaest godina života i plodnog rada Majka Terezija izlazi iz samostana loretskih sestara. Sve njezine karakteristike kao redovnice bile su odlične, najpohvalnije u duhovnosti, vladanju, pobožnosti itd. Bog je htio od nje nešto drugo. Mnogi su je odvraćali od odluke da napusti loretske sestre. Rekla je: „Isus mi naređuje! Bilo je Isusovo naređenje da moram napustiti loretske sestre da bih služila siromasima.“

Nakon izlaska iz samostana ostaje na ulici i tada je zahtjevač napast komotnosti koju pobjeđuje molitvom i odlukom: „Isuse, ako ne mogu ništa učiniti za ove ljude, daj mi snage umrijeti među njima da dokažem Tvoju ljubav.“ Sve su okolnosti bile protiv nje. Kada je tražila dozvolu da osnuje novi red, papa Pio XII. je rekao da ima previše redova, a redovi imaju pre malo duha. Ipak, dogodilo se ono što je Majka Terezija tražila. Osnovala je Misionarke ljubavi i ostale ogranke sa željom da budu blizu odbačenima i siromašnima, a sve iz ljubavi prema Isusu. Govorila je da siromasi nisu birali svoje stanje siromaštva, ali posvećene osobe imaju dva razloga zbog kojeg biraju siromaštvo: iz ljubavi prema Isusu i iz ljubavi prema siromasima. Bl. Majka Terezija posjedovala je mirnoću kojom je mnoge zadivila. Uvijek je u svom životu bila mirna i vrlo sigurna u ono što je živjela i drugima predlagala. Uvidjela je da siromaštvo nije najveća patnja, nego ateizam i bezbožstvo. I počela je silno moliti za one koji ne vjeruju,

za one koji ne znaju da postoji Bog. Molila je Isusa da joj dade muke tih ljudi. I u toj drami u kojoj žive mnogi ljudi ona je sudjelovala i molila da bude dionica Isusove patnje. Vjera Majke Terezije je traženje. Ona nikada nije prestala tražiti. Živjela je Isusovu šutnju do kraja života. Ta tama, mrak, bila je provjera vjere, nade i ljubavi prema Isusu. I ostala je u tome vjerna do kraja. Veličina i svetost Majke Terezije je u toj vjernosti. Ona je bila Majka ljubavi. Cijeli svijet pamti je po osmijehu koji

je bio plašt njezine golotinje, njezine drame Kalvarije i krvarenja za Isusa. U jednom svom pismu kaže da je spremna poći i u pakao da Isusu dokaže da voli.

Uz redovita tri zavjeta (čistoću, siromaštvo i poslušnost) svojim sestrama Misionarkama ljubavi odredila je i četvrti zavjet - služiti najsromičnjima među siromasima. Učinila je osobno još jedan zavjet: „Što god Isus traži od mene, neću odbiti. I ako odbijem, Isuse, potpisujem da je to moj smrtni grijeh.“ Majka Terezija bila je glasnica nade. Živjela je sa svjetom koji nema nade. Vratila je nadu tim ljudima. Oko sedamnaest tisuća siromaha umrlo je na njezinim rukama. Nitko nije umro očajan. Ljubav je pretvorila u djela. Htjela je biti znak, zraka Božje ljubavi. Imala je veliko povjerenje i poštovanje prema svima, a napose prema svećenicima. Svaki svećenik je za nju bio sam Isus. Svaki

čovjek za nju je bio Isus. Kod primanja Nobelove nagrade izjavila je, da je njezina najveća nagrada Isus. Euharistija je u njezinu životu imala veliku važnost.

Život i rad s napuštenima, siromasima, bolesnima, dragovoljno prihvaćena unutarnja patnja kao i sudjelovanje u patnjama mnogih i u patnji samoga Krista, neka su od obilježja života bl. Majke Terezije. Od svoje majke naučila je: „Ako nešto ne činiš radošno i s ljubavlju, onda to i nemoj činiti.“ Zato

je i stavila u Konstitucije svoje Družbe pravilo da svaki dan kada sestre izlaze na rad, poglavica stane na vrata i svaku pogleda u oči te onu koja je umorna ili žalosna vrati u kuću, jer s takvim licem ne može svjedočiti radost. Neka nam njezin život bude poticaj i primjer da se vrijednost života ne mjeri po velikim i značajnim djelima, nego po ljubavi s kojom nešto radimo.

s. Nives Stubičar, vrhovna glavarica

Dijamantni jubilej mons. Bratine

Na svetkovinu Krista Kralja, u nedjelju 23. studenoga, mons. Gabrijel Bratina proslavio je svoj dijamantni jubilej svećeništva na Drenovi. Slavlje je započelo u jutarnjim satima na zajedničkom doručku sa sestrama Presv. Srca Isusova koje žive i djeluju u Kući matici na Drenovi. Tom prigodom vrhovna glavarica s. Nives Stubičar uputila je čestitke i izrekla riječi zahvale mons. Bratinii te mu uručila prigodni dar uime Družbe. Bila je to posebna čast za sve sestre naše zajednice u Kući matici s kojima mons. Bratina, otkako je umirovljen, radnim danom slavi svetu misu u samostanskoj kapeli Navještenja u 7 sati. Povezanost Monsinjora sa sestrama ima početak još u sedamdesetim godinama prošloga stoljeća, a posebno otkada je naša Družba započela izgradnju Kuće matice upravo u blizini staroga župnog stana na Drenovi. U to vrijeme mons. Bratina bio je župnik i tada je započela lijepa suradnja koja se nastavlja dugi niz godina i traje sve do danas. Središnja proslava dijamantnog jubileja održana je u župnim prostorima drenovske župe BDM Karmelske euharistijskim slavljem u 10 sati. Slavlje je predvodio mons. Bratina u koncelebraciji sa župnikom vlč. Nikicom Jurićem i mons. Nikolom Urvičem. U prigodnoj propovijedi vlč. Jurić iznio je niz crtica iz života slavljenika, povezujući ih s misnim čitanjima i temeljnim značajkama prezbiteralog života. Na misi je sudjelovao velik broj župljana, a slavlje je pjevanjem obogatio i uveličao župni zbor „Lahor“.

Nakon euharistijskog slavlja uslijedilo je čestitanje župnika Župe na Donjoj Drenovi, predstavnika župne zajednice i zbara te uručenje čestitke zagrebačkog nadbiskupa uzoritog kardinala Josipa Bozanića, čestitanje uime riječkog nadbiskupa mons. dr. Ivana Devčića te čestitke vrhovne glavarice naše Družbe s. Nives Stubičar. Mons. Bratina svojom se zahvalom obratio na pripovjedni način prisutnima, potičući ih da i u malim svakodnevnim stvarima života otkrivaju vječne vrednote, a to je moguće ako se znamo povući u nutrinu srca kako bi život bio posvećen ne samo činjenju nego istinskoj kvaliteti i vrijednosti onoga što trebamo svakodnevno provoditi u djelu. Nakon misnog slavlja slijedio je druženje i čašćenje u župnoj dvorani u radosnom ozračju ugodnog razgovora i pjesme.

Sestra

Papa Franjo o apostolskom putovanju u Tursku

Draga braćo i sestre, dobar dan! No ne čini se baš da je dan dobar, vrijeme nije baš lijepo... Ali vi ste hrabri pa i kada je dan ružan vaše je lice vedro, i idemo dalje! Ova se audiencija održava na dva različita mjesta, kao što uvijek činimo kada pada kiša: ovdje na Trgu te s bolesnicima u dvorani Pavla VI. Već sam se s njima susreo, pozdravio ih i oni prate audienciju na velikom video-zidu, jer su bolesni i ne mogu biti na kiši. Pozdravimo ih odavde pljeskom. Danas želim s vama podijeliti neke stvari sa svoga hodočašća u Tursku na kojem sam boravio od prošlog petka do nedjelje. Kao što sam zamolio da svojom molitvom pratite

pripreme i sam tijek toga putovanja, sada vas molim da zahvalite Gospodinu na njegovu ostvarenju te da urodi plodovima dijaloga kako u našim odnosima s pravoslavnim braćom, tako u odnosima s muslimanima kao i u hodu prema miru među narodima. Osjećam, u prvom redu, svojom dužnošću ponovno uputiti izraze zahvalnosti Predsjedniku Republike, Predsjedniku Vlade i Predsjedniku za vjerske poslove i ostalim vlastima, koji su me primili s poštovanjem i jamčili da svi događaji proteknu prema planu. To zahtijeva zalaganje, i oni su to rado učinili. Upućujem bratski pozdrav biskupima Katoličke crkve u Turskoj, predsjedniku Biskupske konferencije, koji je tako dobar, i zahvaljujem katoličkim zajednicama za njihovu zauzetost, kao i ekumenskom patrijarhu Njegovoj Svetosti Bartolomeju I., na srdačnom gostoprimstvu. Blaženi Pavao VI. i sveti Ivan Pavao II., koji su boravili u Turskoj, i sveti Ivan XXIII., koji je bio papinski delegat u toj zemlji, s neba su svojim zagovorom pratili moje

hodočašće, koje se dogodilo osam godina nakon hodočašća moga predšasnika Benedikta XVI. Ta je zemlja draga svim kršćanima, posebno zato što je u njoj rođen apostol Pavao, jer je bila domaćinom sedam koncila, i jer se ondje, u blizini Efeza, nalazi „Marijina kuća“. Tradicija kaže da je ondje živjela Gospa, nakon silaska Duha Svetoga.

Prvoga dana apostolskog putovanja susreo sam se s predstvincima vlasti te zemlje, čije je stanovništvo velikom većinom muslimansko, ali koja je po ustavu sekularna država. I s vlastima sam razgovarao o nasilju. Upravo zaborav Boga, a ne njegovo slavljenje, rađa nasiljem. Zbog toga sam insistirao na važnosti da se kršćani i muslimani zajedno zalažu za solidarnost, za mir i pravednost, rekavši kako svaka država mora zajamčiti građanima i vjerskim zajednicama stvarnu slobodu vjeroispovijesti.

Danas prije nego što poći pozdraviti bolesnike bio sam s grupom kršćana i muslimana koji sudjeluju na skupu koji je organizirao dikasterij za međureligijski dijalog, pod vodstvom kardinala Taurana, te su i oni sami izrazili tu želju da nastave u tome bratskom dijalogu među katolicima, kršćanima i muslimanima.

Drugoga dana posjetio sam neka mjesta-simbole različitih vjeroispovijesti prisutnih u Turskoj. Čineći to osjećao sam u srcu zaziv upućen Gospodinu, Bogu neba i zemlje, milosrdnom Ocu čitavog čovječanstva. Središnji događaj dana bilo je euharistijsko slavlje u katedrali na kojem su se okupili pastiri i vjernici različitih katoličkih obreda prisutnih u Turskoj. Nazočili

su također ekumenski patrijarh, armenski apostolski patrijarhijski vikar, srpsko-pravoslavni metropolit i predstavnici protestantskih Crkava. Zajedno smo zazivali Duha Svetoga, tvorca jedinstva Crkve: jedinstva u vjeri, jedinstva u ljubavi, jedinstva u duhovnoj povezanosti. Božji narod, u bogatstvu svojih tradicija i artikulacija, pozvan je pustiti da ga vodi Duh Sveti, u stalnom stavu otvorenosti, poučljivosti i poslušnosti. Na našem putu ekumenskog dijaloga kao i našega jedinstva, naše Katoličke crkve, Duh Sveti je taj koji sve čini. Na nama je pustiti mu da to čini, prihvatajući ga i slijedeći njegova nadahnuća.

Treći i ujedno posljednji dan, na blagdan svetog Andrije apostola, pružio je idealan kontekst za jačanje bratskih odnosa između rimskog biskupa, Petra nasljednika, i carigradskog ekumenskog patrijarha, nasljednika Andrije, brata Šimuna Petra, koji je osnovao tu Crkvu. S Njegovom Svetosću Bartolomejem ponovno sam izrazio spremnost da ćemo nastaviti ići putem prema ponovnoj uspostavi punog zajedništva između katolikâ i pravoslavaca. Zajedno smo potpisali zajedničku izjavu, posljednju etapu toga hoda. Posebno je bilo znakovito da se taj čin dogodio na kraju svečane liturgije blagdana svetog Andrije, na kojoj sam sudjelovao s velikom radošću, i nakon koje je uslijedio dvostruki blagoslov kojeg su udijelili carigradski patrijarh i rimski biskup. Molitva je temelj za svaki plodni ekumenski dijalog pod vodstvom Duha Svetoga, koji je, kao što sam rekao, tvorac jedinstva.

Posljednji susret – to je bilo lijepo i bolno – bio je sa skupinom mladih izbjeglica, koje su zbrinuli salezijanci. Za mene je bilo veoma važno susresti neke izbjeglice iz ratom zahvaćenog područja na Bliskom istoku, bilo zato da im izrazim svoju blizinu i blizinu Crkve, bilo zato da istaknem vrijednost prihvatanja, u čemu se i Turska veoma zauzela. Zahvaljujem još jednom Turskoj za to prihvatanje tolikih izbjeglica i zahvaljujem od srca salezijancima iz Istanbula. Ti salezijanci rade s izbjeglicama, oni su dobri! Susreo sam se također s drugim svećenicima i jednim njemačkim isusovcem i drugima koji rade s izbjeglicama, ali taj salezijanski oratorij za izbjeglice je nešto doista lijepo, to je skroviti rad. Od srca zahvaljujem svim onim osobama koje rade s izbjeglicama. I molimo za sve izbjeglice i prognanike, te da se uklone uzroci te bolne rane.

Draga braće i sestre, neka svemogući i milosrdni Bog nastavi štititi turski narod, njegove čelnike i predstavnike različitih religija. Neka zajedno grade budućnost mira, tako da Turska može predstavljati mjesto mirnog suživota među različitim religijama i kulturama. Molimo također da, po zagovoru Djevice Marije, Duh Sveti učini to apostolsko putovanje plodnim i ojača u Crkvi misijski žar, kako bi navijestila svim narodima, u poštovanju i u bratskom dijalu- gu, da je Gospodin Isus istina, mir i ljubav. Jedino on je Gospodin.

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 3. prosinca 2014.

Izvor: www.ika.hr

U kontemplaciji
jaslica primit ćemo
milost želje da
budemo dobri.

Papa Franjo

Predstavljen tijek priprave 2. nacionalnog susreta hrvatskih obitelji

Vijeće Hrvatske biskupske konferencije za život i obitelj priredilo je u četvrtak 4. prosinca u sjedištu HBK u Zagrebu konferenciju za tisak u povodu priprava za 2. nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji.

Predsjednik Vijeća i predsjednik Organizacijskog odbora susreta krčki biskup Valter Župan podsjetio je kako će se susret održati 19. travnja 2015. godine na Trsatu, u svetištu Majke Božje Trsatske. U tom kontekstu je naglasio kako je prvi susret održan 2011. godine, a na njemu je sudjelovao papa Benedikt XVI. U međuvremenu je HBK odredila da se događanja u vezi obitelji na nacionalnom planu odvijaju tako da jedne godine održi studijski susret, druge godine biskupijski, a treće godine nacionalni susret.

Drugi susret je s temom „Obitelj – nositeljica života, nade i budućnost Hrvatske“, najavio je biskup Župan, te podsjetio na pripremljene materijale i pozvao sve voditelje obiteljskih zajednica i naročito župnike i svećenike da se koriste tim materijalom.

Voditelj Ureda HBK za život i obitelj Petar Krešimir Hodžić predstavio je hodogram događanja susreta. U tom vidu je istaknuo blagdan Svetе obitelji u nedjelju 28. prosinca za što je osmišljen projekt „Nazaretska kućica“, potom Dan života u nedjelju 1. veljače 2015. uz što je vezan svečani prijenos zavjetne spomen-svijeće hrvatskih katoličkih obitelji iz Marije Bistrice u riječku katedralu. Hodogram obuhvaća i bdjenje u subotu 18. travnja u trsatskom svetištu, te sam susret 19. travnja.

Dr. Hodžić je istaknuo kako priprava za susret obuhvaća molitvenu sastavnicu za što je tiskana prigodna molitva. Riječ je o molitvi koju je papa Franjo izgovorio u povodu blagdan Svetе obitelji prošle godine s nakanom za uspjeh biskupske sinode.

Ta molitva je nadopunjena jednim retkom koji se odnosi na 2. nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji. Također priprava obuhvaća i studijsko-katehetsku sastojnicu za što je tiskan priručnik koji sadrži glavne točke hoda prema susretu, molitvu, uvodnu riječ domaćina riječkog nadbiskupa Ivana Devčića i krčkog biskupa Valtera Župana. Tu je i tekst o zavjetnoj spomen-svijeći hrvatskih katoličkih obitelji, potom pjesma „Kristu vjerni zauvijek“, obrazloženje logotipa susreta, studijski vodič za proučavanje enciklike Evanđelje života sv. Ivana Pavla II. čija će se 20. obljetnica objavljivanja obilježiti sljedeće godine. U dodatku su još dvije kateheze, dodatni prijedlozi i ideje za pripravu te tekst o svetištu Majke Božje Trsatske. Hodžić je istaknuo i projekt „Nazaretska kućica“ koji će se odvijati od 10. do 28. prosinca uz pomoć građe objavljene u MAK-u. Svi materijali dostupni su i u elektronskom obliku na mrežnoj stranici www.susretobitelji.hr.

Samu mrežnu stranicu novinarima je predstavio voditelj Medijskoga odbora susreta prof. dr. Jerko Valković. Naglasio je kako je cilj stranice da omogući unutarcrkvenu komunikaciju, ali isto tako komunikaciju s medijima i cjelokupnom javnošću.

Izvor: www.ika.hr

Iz Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić

Prijam novih učenica u Dom

Dana 14. srpnja 2014. godine od 10 do 16 sati u naš Dom upisalo se četrnaest novih učenica. Program je započeo okupljanjem nazočnih u domskoj dvorani i uvodnim obraćanjem ravnateljice s. Anite Ande Crnković, koja je učenicama predstavila djelatnike Doma. Slijedilo je potom druženje u opuštenoj atmosferi prema interesima samih učenica: mogle su razgledavati Dom, igrati društvene igre, likovno se izražavati ili jednostavno uživati u ljepoti domskoga parka, svojevrsne oaze mira i tišine usred gradske vreve.

Poslije zajedničkog ručka održana je radionica prilagodbe „Moj novi susjed“, odnosno „Moja nova susjeda“, tijekom koje smo se svi zajedno trudili što bolje upoznati. Kruna svega je bio plakat pod nazivom „To smo mi“ s motivom isprepletenih ruku sviju nazočnih: otkriveno je puno razlika, no još više međusobnih sličnosti. U sličnostima, ali još i više u međusobnim razlikama, najljepše se očituje misterij Božjega stvaralačkog genija, jer „lako mnogi, jedno smo tijelo, zajedno blagujemo samo jedan kruh...“ (1 Kor 12).

Katarina Štambuk, odgojiteljica

Dvostruko slavlje u Domu

Kao i svake godine u ovo vrijeme, u blagdanskom raspoloženju dočekali smo spomendan blaženog preminuća naše Uteteljiteljice, proslavivši dostojanstveno njezin nebeski rođendan, onako kako joj uostalom i priliči. Budući da je Majka Marija Krucifiksa Kozulić bila osobito pobožna svom anđelu čuvaru, istog smo dana ujedno proslavili i skorašnji Dan Doma, koji se tradicionalno obilježava 2. lipnja na blagdan Anđela Čuvara.

Program cijelodnevnoga slavlja je započeo već u jutarnjim satima kada su postulatorica kauze službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić te predstojnica samostana Presvetog Srca Isusova s. Dobroslava Mla-

kić i ravnateljica našega Doma s. Anita Crnković krenule zajedno s još dvadesetak učenica *Stopama Majke Krucifikse*, odnosno posjetiti tri značajne crkve koje su obilježile njezin život: crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije (Kosi toranj) u kojoj je Utemeljiteljica bila krštena, затim crkvu sv. Jeronima, gdje je djelovala i pripremala djecu za sakrament Svetе pričesti te naposljetku crkvu Gospe Lurdske (kapucinska), gdje je Riječka Majka položila svoje prve redovničke zavjete.

Nakon svečanog ručka uslijedila je radionica o poznavanju lika i djela Marije Krucifikse Kozulić kao i o anđelima čuvarima, formativno uobličena u kviz znanja didaktično-zabavnog sadržaja, s mogućnošću osvajanja nagrada za 1., 2. i 3. mjesto, a učenice su bile podijeljene u tri skupine, prema kriteriju razreda koji pohađaju, dok su maturantice, uz nazočnost obiju odgojiteljica, vodile cijeli događaj.

Naravno, sve je vodilo k svečanom liturgijskom slavlju koje je u 18 sati u prekrasnom prostoru parka Doma predvodio mons. Valter Župan, krčki biskup. Trodnevnicu uoči proslave dana preminuća Majke Krucifikse u kapeli Presvetog Srca Isusova predvodio je don Damir Šehić, svećenik Zadarske nadbiskupije.

Učenice Mia R., Klara B. i Ana B. čitanjem na misi, a Karla Š., Daniela Z. i Amanda L., zajedno s odgojiteljicom Dolores Crnjac pjevanjem su uveličale misno slavlje zadnjeg dana trodnevnice, u nedjelju 28. rujna. Nakon liturgijske proslave dana preminuća, a prije svečanoga do-mjenka Majci u čast, u domskoj dvorani uslijedio je, pod vodstvom s. Dobroslave Mlakić, kratki glazbeni recital za sve uzvanike i učenice: učenica Daniela Z. na klaviru je odsvirala skladbu Johanna Brahma *Intermezzo op. 118 no. 2*; Zbor Majke Marije Krucifikse Kozulić u sastavu: Karla Š., Donata V., Amanda L., Višnja K., Anastazija Š. U. i Tina G., izveo je, uz klavirsku pratnju Karle Š., skladbu *Zdravo Marijo* (tekst: Marija Krucifiksa Kozulić, glazba: Oliver Knežević); učenica Tina Galant otpjevala je skladbu *Anđeo* koju u originalu izvodi Emilia Kokić.

Bilo je lijepo biti dijelom ovako dostojanstvene proslave nebeskoga rođendana Marije Krucifikse Kozulić. Prostori Doma su cijelog dana odisali nazočnošću njezine plemenite duše. Ponosna sam što svi mi koji sudjelujemo u svakodnevnom radu Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić imamo čast kročiti prostorima kojima je i ona nekoć hodala.

Katarina Štambuk, odgojiteljica

Sve što se god dogodilo toga dana bilo je jednostavno odlično! Sv. misa je na mene ostavila neizbrisiv dojam, i ona zadnjega dana trodnevnice i ona na samo Krucifikso, jer su predslavitelji mnogo govorili o slavljenici. Izvrsna ideja je bila i proći *Stopama Majke Kruci-*

fikse, a s. Anita i s. Dobroslava su se zaista potrudile oko osvjetljavanja njezina lika i djela! Budući da sam glazbenica, o tome dijelu programa mogu izreći samo riječi hvale...

Amanda L., 1. r. Glazbene škole

Toga sunčanog dana kao da je sve bilo na našoj strani: ponajprije, bio nam je opravdan izostanak s nastave, a mogle smo se međusobno družiti u slavljeničkom raspoloženju cijeli dan. Moj sreći nije bilo kraja kad je moja ekipa pobijedila u kvizu znanja o liku i djelu naše Marije Krucifikse Kozulić, osvojivši pritom nagradni izlet u Istru. O liturgijskom slavlju da i ne govorim: bilo je prekrasno iskustvo slušati Božju riječ i istodobno osluškivati pjev ptica sa stabla koje je svojom rukom posadila Majka Krucifiksa!

Matilda B., 2. r. Medicinske škole

Budući da sam nova učenica u ovome Domu, mogu reći da sam toga dana naučila sve najvažnije činjenice o životu i djelu naše Riječke Majke. Hvala s. Dobroslavi i s. Aniti što su se trudile provesti nas kroz tri crkve koje su obilježile njezin život. Uistinu je velika čast biti malim komadićem mozaika u povijesti ovoga Doma te boraviti u prostorima u kojima je boravila jedna buduća blaženica i svetica! Bože, hvala Ti na tom velikom daru!

Ines K., 1. r. Medicinske škole

Cijelog dana sam se osjećala ugodno i smirenno jer su sve učenice bile zajedno s odgojiteljicama i s ravnateljicom s. Anitom; osjećalo se jedinstvo svih nazočnih. Sudjelovala sam u misnom pjevanju i u prigodnom programu nakon liturgijskog slavlja: od svega mi se ipak najviše svidjelo pjevanje skladbe *Zdravo Marijo*, tekst koji je napisala naša Marija Krucifiksa Kozulić. Hvala ti, draga Majko, što nam se još uvijek daješ! Majko Krucifikso, moli za nas!

Daniela Z., 3. r. Glazbene škole

Prvi put otako sam u Domu, osjetila sam važnost cijelog događaja. Dok smo pjevali na priredbi osjetila sam neku nevidljivu povezanost svih nazočnih u prostoriji. Kao da je duh naše Marije Krucifikse Kozulić svima onima koji su bili te večeri u domskoj dvorani barem kratko donio mir, tako dalek u svakidašnjem životu punom briga...

Donata V., 1. r. Glazbene škole

Taj dan ću zauvijek pamtitи jer je sve bilo prekrasno, no ono što me se najviše dojnilo je činjenica što sam osjećala, i još uvijek osjećam, divljenje prema Mariji Krucifiksi Kozulić i njezinu velikom srcu prema svima...

Roberta K., 1. r. Medicinske škole

Nagradni odlazak u „Cinestar“ Rijeka

Kviz poznавanja lika i djela Marije Krucifikse Kozulić bio je izuzetno dobro osmišljen i zabavan. Bile smo podijeljene u tri skupine, prema rednom broju razreda koji pohađamo (1., 2. i 3.). Moja, tj. 1. skupina, na kraju je osvojila 3. mjesto, zaslужivši pritom nagradni odlazak u kino. Mogli smo birati između dva naslova, a većina učenica se odlučila da bi pravi izbor bio film „Ako ostanem“. Dogovor je bio da će se na projekciju ići 8. listopada, dakle tijekom praznika, Dana neovisnosti RH, budući da je to bio ujedno i nenastavni dan. Ne kažu uzalud stari Grci da je „u zdravom tijelu zdrav duh“, pa smo i mi propješačile cijeli put od Doma do Tower centra. Film je bio zaista emotivan, a to se vidjelo i na našim licima... Još jedno predivo i zabavno iskustvo u ovome Domu!

Ines K., 1. r. Medicinske škole

Film je bio vrlo realističan, bez imalo uljepšavanja. Iako je polovina ljudi u kinu plakala, druga polovina je plakala od smijeha. Sve u svemu, film je izazvao burne emocije...

Mia R., 1.r. Prve riječke hrvatske gimnazije

Film „Ako ostanem“ bio je jako dirljiv i emotivan, mnogi su u kinu plakali. Drago mi je što sam baš taj film gledala zajedno s drugim učenicama; kao da sam doživjela pročišćenje od poplave filmova prepunih scena nasilja i dehumanizacije. Hvala i našoj dragoj Majci Krucifiksi, jer smo zahvaljujući poznавanju njezina lika i djela uspjele osvojiti ovu krasnu nagradu.

Roberta K., 1. r. Medicinske škole

Obilježavanje misijskoga tjedna u Domu

U povodu misijskoga tjedna ove godine, koji je trajao od 13. do 19. listopada, u naš Dom stigla su dva neobična gosta, bogoslovi Josip Pende (bogoslov Riječke nadbiskupije, 2. god. Teologije) i Antun Budinić (bogoslov Krčke biskupije, 4. god. Teologije). Ono što njih dvojicu povezuje, osim svećeničkoga zvanja, prošlogodišnje je putovanje u Zambiju, u biskupiju Livingston, k Josipovu ujaku, našem hrvatskom misionaru Borisu Dabi.

Bilo je vrlo zanimljivo i poučno slušati i gledati svakodnevni život misionara i ljudi u tom dijelu Afrike te osjetiti koji je pečat ovo putovanje ostavilo na život i poziv naših bogoslova. Taj osobni doživljaj i odjek u njihovu životu prelio se i na nas prisutne te večeri.

Vrlo nadahnjujuće predavanje. Simpatično predstavljeno. Tema nam se jako svidjela. Mogli bismo ovako češće, misle o ovom susretu Anastazia Š. Učkar, Matilda Bagara, Antonela Bogdanić, Emina Kruškić i Višnja Kovačić. Najbolje predavanje u Domu o misijama, istaknula je Mateja Samaržija. Mislim da su predavači bili *fora*. Župa u kojoj budu svećenici bit

će jako zadovoljna, rekla je Danica Baf. Bilo je super, čak i zabavnije nego što sam očekivala, zadovoljna je bila Veronika Mravić. Dok smo slušale bogoslove i gledale fotografije, mnogo toga smo naučile o toj djeci. Htjele bismo im nekako pomoći. Želimo biti misionarke u Africi, dirnute su bile Kristina Županec i Dragica Lopac. Bogoslovi Josip i Antun bili su doista duhoviti i zanimljivi. Bilo je lijepo slušati njihova iskustva i doživljaje. Mnogo toga lijepoga i korisnoga smo naučile, kazale su Tamara Musulin i Ines Kurelac.

Posjet Bogoslovnom sjemeništu „Ivan Pavao II.“ u povodu svečeva spomendana

U srijedu 22. listopada, u povodu svečeva spomendana, sedam učenica našega Doma u pratinji odgojiteljice Katarine Štambuk nazaločilo je svečanom euharistijskom slavlju u 18 sati u sjemenišnoj kapeli Kraljice apostola. Važno je istaknuti da je ovo prva proslava spomendana Ivana Pavla II. otkako je proglašen svetim. Misno slavlje predvodio je mons. Ivan Milovan, porečki i pulski biskup u miru, koji je naglasio važnost „Pape hrvatske nade“ i „Pape obitelji“ za našu domovinu.

Nakon liturgijske proslave spomendana omiljenog pape, posjetile smo sobu u kojoj je boravio Papa početkom lipnja 2003. godine, za svoga prvoga posjeta Rijeci i trećega posjeta Hrvatskoj, a u kojoj su se iznimno gostoljubivi i ljubazni bogoslovi na čelu s vicerektorom o. Markom Stipetićem, MSC, potrudili dočarati nam povijest svih predmeta s kojima je sv. Ivan Pavao II. došao u doticaj. Još uvijek se može osjetiti njegova nazočnost u tom prostoru koji odiše jednostavnosću i skromnošću, a te dvije vrline možda najbolje, uz ljubav prema bližnjemu, opisuju njegov lik i djelo. Na samom kraju, vođene nadahnutom atmosferom te istodobno ponosne što smo imale čast ući u osobni prostor sveca naših dana, sve smo se upisale u Knjigu dojmova.

Velika je čast biti dijelom povijesti života jednoga pape, a naš grad to zasigurno jest, kao što je veličanstveno živjeti i raditi ondje gdje je živjela i radila jedna buduća svetica ovoga grada, naša Majka Marija Krucifiksa Kozulić. I sv. Ivan Pavao II. i službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić nam mogu i trebaju poslužiti kao uzori životnoga poslanja svakog čovjeka, jer „svaka vjernost treba proći kroz najzahtjevnu kušnju, kušnju postojanosti. Lako je biti dosljedan jedan dan, nekoliko dana. Teško je i važno biti dosljedan kroz sav život“ (sv. Ivan Pavao II.).

Katarina Štambuk, odgojiteljica

Sve je bilo prekrasno, i svečano misno slavlje, kao i boravak u sobi gdje je sv. Ivan Pavao II. boravio kad je bio u Rijeci. Tada sam još bila mala, no lijepo je vidjeti fotografije na zidovima sjemeništa jer svaka od njih govori tisuću riječi...

Antonia M., 1. r. Obrtničke škole

Euharistijsko slavlje je bilo predivno, zbor je jako lijepo pjevao... Svidjelo mi se što su nam baš mladi bogoslovi sjemeništa koje nosi ime Ivana Pavla II., pripovijedali o danima kad je Papa svakodnevno bio među njima, a znamo da je jako volio mlade. Sv. Ivane Pavle II., molim Te, blagoslovi sve mlade ovog svijeta!

Ivana J., 3. r. Medicinske škole

Trenutak kada smo, nakon misnog slavlja, prinijele relikvije sv. Ivana Pavla II. svojim usnama, bio je neizrecivo svet... Pamtim i trenutak kada nam je vicerektor Bogoslovnog sjemeništa o. Marko Stipetić, MSC, govorio o svojim misionarskim doživljajima u mnogim zemljama gdje je boravio, a i samog pokojnog Papu su često nazivali „Papom hodočasnikom“.

Voljele bismo ići volontirati u Afriku, bilo kamo gdje ima nezbrinute i siromašne djece, nadajući se da ćemo i mi jednom dati svoj mali doprinos u razvitku boljega i pravednijega svijeta...

Papina soba je vrlo jednostavno uređena, bez suvišnih detalja, sve u svemu, prekrasna je! Nakon dojmljivih riječi mladih bogoslova o Papi i njegovu misionarskom duhu, odlučile smo svakog 22. u mjesecu, ići na sv. misu, u spomen na svetoga Papu.

Dragica L., 3.r. Trgovačke i tekstilne škole
Kristina Ž., 3.r. Srednje škole za primjenjenu umjetnost

Dan zahvalnosti

U znak zahvalnosti Gospodinu za plove zemlje, rada i naših života, učenice Doma, predvođene vještim rukama naših kuharica ispekle su fine kiflice i odnijele ih u prihvatilište za beskućnike „Ruže sv. Franje“. Učenice su donirale novac za potreban materijal za kiflice i tako simbolično pokazale svoje odreknuće i želju za pomoći najpotrebnijima u društvu, baš poput utemeljiteljice Marije Krucifikse Kozulić.

One su se radosno odazvale na ovu akciju, zabavile se radeći kolačiće te naučile ponešto i o životu družeći se s korisnicima prihvatilišta.

Zimski šahovski turnir u Učeničkom domu „Podmurvice“

U srijedu 26. studenoga provjerena šahovska ekipa našega Doma u sastavu: kaptanica Antonela Bogdanić (2. r. Gimnazije A. Mohorovičića) te Mikela Oklen (2. r. Medicinske škole) i Katarina J. Kuljanski (3. r. Škole za primjenjenu umjetnost), pod vodstvom odgojiteljice Katarine Štambuk, sudjelovala je na spomenutom turniru od 9,30 do 14 sati. U konkurenciji šest domova Zapadne regije, ostvarili smo prošlogodišnji

dišnji uspjeh i osvojili u ukupnom poretku 1. mjesto; 2. mjesto pripalo je učenicama iz Učeničkog doma „Tomislav Hero“ Bakar, dok su 3. mjesto osvojili domaćini. Ponosni smo što je naša kapetanica Antonela Bogdanić, drugu godinu zaredom, osvojila titulu najbolje igračice turnira. Zahvalni smo službenici Božoj Mariji Krucifiksi Kozulić na nebeskom zagovoru, svjesni svoje bespomoći bez Stvoriteljeva blagoslova u svemu što radimo i što jesmo, jer *tko je kao Bog?*

Katarina Štambuk, prof.

Proslava Sv. Nikole u Domu

„Ah, dođi moćni pastiru iz Mire!
Jedna zraka nas ispunja svetom dobrotom.
Ljubavlju nebeskom zapali nam srca,
brani i sačuvaj ovaj naš grad.“
iz Hvalospjeva sv. Nikoli

Dana 8. prosinca dočekali smo i mi sv. Nikolu, doduše s malim zakašnjenjem iz objektivnih razloga, no zato je popularni Svetac, zaštitnik zatočenika, pomoraca, putnika, trgovaca, djevojaka za udaju i djece, „poslao“ svog Anđela (Matilda B., 2. r. Medicinske škole u Rijeci) koji je, umjesto njega, svakoj učenici i djelatnicima Doma udijelio prigodni dar, rekavši prethodno o svakom od nazočnih nekoliko toplih riječi.

Katarina Štambuk, odgojiteljica

Ove je godine sv. Nikola poslao svoga „pomoćnika“ koji je, u njegovo ime, podijelio svima darove. Moram napomenuti da su svi bili jako „dobri“ tijekom cijele godine, jer je sv. Nikola bio darežljive ruke. Hvala ti, sv. Nikola!

Matilda B., 2. r. Medicinske škole

Anđela omiljenog nam Sveca dočekali smo uz pjesmu „Dođi, dođi nam Nikola“. Njegov dolazak i lijepo riječi ohrabrenja svaku od nas jako su razveselili. Moderan je to Svetac! Nakon podjele prigodnih darova, pristao je napraviti s nama za uspomenu nekoliko „selfija“! Uglavnom, jedva čekamo njegova buduća iznenađenja!

*Ines K., Ana B., Tamara M. i Klara P.,
1. r. Medicinske škole*

On dolazi k
nama, ali mi
moramo ići k
Njemu;
On nam se daje
za hranu, a mi
mu se moramo
dati na dar.

Carlo Caretto

Trostruka zahvalnost Bogu

U kapeli Kuće maticе na Drenovi, u nedjelju 19. listopada okupile su se obitelji djece našega Dječjeg vrtića „Nazaret“. Svetu misu u znak zahvalnosti za plodove zemlje predvodio je o. Vatroslav Halambek. Djeca iz vrtića su zajedno sa svojim časnim sestrama i tetama odgojiteljicama, pjesmama i recitacijama uzveličala misno slavlje. Roditelji su se uključili čitanjem, pjevanjem i molitvom vjernika. Kako se ovaj dan datumom poklapao s misijskom nedjeljom, bila je to prilika da se posebno molimo za misije i prikupljamo darove za njih.

Na kraju misnog slavlja zapalili smo svijeću koja je gorjela na Trgu sv. Petra u Vatikanu na molitvenom bdjenju za početak sinode za obitelj, a predvodio ga je Sveti Otac. Svijeću je donijela s. Kristina koja je prisustvovala molitvama u Vatikanu i posebno molila za obitelji djece koja pohađaju naš vrtić. Uz zapaljenu svijeću izmolili smo molitvu pape Franje za uspjeh sinode za obitelj. Sa željom da naš nebeski Otac blagosloví sve obitelji i da ih prati zagovor Svetе Obitelji završili smo ovo lijepo misno slavlje trostrukе zahvalnosti Bogu: za darove kruha i zemlje, darove misionara navjestitelja i širitelja Radosne vijesti i za dar obitelji.

Karmen Butorac, odgojiteljica

Dječje hodočašće u Voćin

U subotu 3. svibnja 2014. g. na tradicionalnom dječjem hodočašću u Voćin, na kojem sudjeluju osnovnoškolci naše biskupije, sudjelovala su i djeca župe bl. Ivana Merza iz Slatine. Ni loše vrijeme nije uspjelo obeshrabriti naše male hodočasnike pa su se toga kišnog jutra, njih četrdesetak, s pjesmom i molitvom, u pratnji svojih vjeroučiteljica s. Krešimire Vuleta, Vlaste Bisitkijević i Nataše Pohiba uputili u Voćin. Euharistijsko slavlje predvodio je požeški biskup mons. Antun Škvorčević. Nakon svete mise u prostorima voćinske Osnovne škole održano je vjeroučenje natjecanje o poznavanju života i djela pape Ivana Pavla II., s posebnim naglaskom na njegov odnos prema Požeškoj biskupiji.

Naši vjeroučenici: Sanja Kelemen, Barbara Tomić, Mateo Bošnjak, Klara Pugar i Anita Tutenov, pod vodstvom vjeroučiteljice s. Krešimire dugo su se i predano pripremali, predsta-

vili su svoju mladu župu i osvojili treće mjesto. Biskup Škvorčević, uz čestitke za postignuti uspjeh, poželio im je još mnoge uspjehe, i onaj konačni životni uspjeh s Isusom Kristom po zagovoru sv. Ivana Pavla II. utemeljitelja Požeške biskupije. Održana su i sportska natjecanja u školskoj dvorani i najboljima dodijeljene nagrade. U veselom raspoloženju i puni dojmova vratili su se svojim obiteljima.

Nataša Pohiba

Duhovni susret djevojaka

U našem samostanu u Slatini održan je 26. lipnja duhovni susret za djevojke 8. razreda i srednje škole. Odazvalo se jedanaest djevojaka. Susret su animirale s. Dionizija i s. Krešimirka, a povod je bila svetkovina Presv. Srca Isusova. Nakon uvodne molitve i pjesme s. Dionizija je djevojke upoznala s povijesku sestara u Slatini od 1937. godine, istaknuvši da je ovaj samostan, u kojem se nalazimo, dar župljanke župe svetog Josipa iz Slatine Klare Čorak, velike štovateljice Srca Isusova. Zatim je slijedila prezentacija o pobožnosti Srca Isusova kao i 12. obećanja Srca Isusova onima koji budu štovali njegovo Presveto Srce. Poslije malog predaha bila je zajednička sv. misa i euharistijsko klanjanje. Za razmatranje uzeli smo pjesme i molitvu Časoslova, tumačeći im psalme. Susret smo zaključili molitvom Prve večernje svetkovine Presv. Srca Isusova.

s. Krešimira Vuleta

Zov srca za radost života

Učiti se slušati i odgovoriti na Božji glas koji svako srce vodi k radosti života, temeljna je pretpostavka istinskoga kršćanskog života. Najbolji uzor koji u tome može poučiti svakog čovjeka jest lik Blažene Djevice Marije. U tom svjetlu Povjerenstvo za pastoral mladih i animaciju zvanja organiziralo je duhovnu obnovu za djevojke od 12. do 15. kolovoza 2014. godine u Kući matici Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na Drenovi. Na duhovnu obnovu se odazvalo sedam djevojaka.

Za djevojke je svakodnevno bio organiziran program koji se sastojao od kateheza i meditacija nad biblijskim tekstovima koji govore o Blaženoj Djevici Mariji, molitve, osobnog rada, rekreacije, mogućnosti sudjelovanja u zajedničkom životu sestara, adoracije pred Presvetim

Oltarskim Sakramentom i osobnog pomirenja s Bogom u sakramantu sv. ispovijedi. Kako su to za Družbu bili posebni dani, djevojke su također sudjelovale i na više Družbinih slavlja, poput polaganja zavjeta na godinu dana sestara juniorki i obnovu vjernosti Bogu sestara s 50 godina zavjeta. Duhovna obnova je završena zahvalnim hodočašćem Gospi Trsatskoj. Naime, djevojke su se u zajedništvu sestara, 15. kolovoza u popodnevним satima, pješice uputile od drenovskog do trsatskog brežuljka kako bi zahvalile Gospi za sve primljene milosti. Djevojke su otišle svojim kućama radosna srca, govoreći kako će imati još o mnogočemu razmišljati i to primijeniti u život. Bog ih blagoslovio i vodio na putu njihova životnog opredjeljenja.

s. Tajana Hrvatin

Koncertom uzveličana Stomorina

„Vela Gospoja ili Stomorina“, najstarija i najznačajnija marijanska svetkovina kojom se 15. kolovoza slavi Uznesenje Blažene Djevice Marije na nebo, kojoj je posvećena omišaljska župna crkva, u Omišlju je, prema tradicijskim običajima, proslavljena trodnevnim duhovnim i svjetovnim programima. Svetkovina je započela dan prije, kada je u crkvi, iznad glavnoga ol-

tara postavljena „stomorina“: na metalni obruč privezani su grozdovi, smokve i kruške, prvo voće koje zri u to doba godine, a prinosi se na ovaj način u čast Majci Božjoj. Sljedećeg dana, na samu Veliku Gospu, bilo je vrlo svečano. Na „veloj maši“, pjevanoj na staroslavenskom jeziku, okupio se najveći broj vjernika, a tradicionalnim večernjim Marijanskim koncertom omišaljskoga župnog zbora zaključeno je crkveno slavlje ove najveće marijanske svetkovine. Zbor župe Uznesenja Marijina u prepunoj omišaljskoj crkvi, uz soliste Ivana Antončića, Laru Nusdorfer, Arianu Kraljić i Ninu Volf te, uz pratnju Luke Španjića na orguljama, izveo je, pod ravnanjem s. Valentine Marinović, niz sakralnih skladbi posvećenih nebeskoj zaštitnici, a na kraju se iz svih grla orila i tisućljetnom omišaljskom crkvom odzvanjala pjesma Rajska Djevo Kraljice Hrvata, koju je publika zapjevala zajedno sa zborom u čast Majci Božjoj.

E. Č.

Nastup katedralnog zбора sv. Vida iz Rijeke u Čuntiću

Inicijalni krug „ZRIN.G.REEN CROATIA“ iz Petrinje realizirao je dane kulturnog turizma pod motom: „Kad čovjek i priroda postanu jedno“, s događanjima u Hrvatskom Čuntiću i Prnjavoru Čuntićkom, u Zrinskoj gori na Banovini. U sklopu programa u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskog, u nedjelju 7. rujna, na podnevnoj svetoj misi pjevao je katedralni zbor sv. Vida iz Rijeke. Zborom zavidne kvalitete i bogate tradicije dirigirao je Ivan Nino Načinović, uz orguljašicu č. s. Reginu Kristanić. Sa svojim Riječanima došao je i u misnom slavlju koncelebri-

rao rektor katedrale sv. Vida mons. Ivošlav Linić. Domaći župnik fra Petar Žagar uručio je gostima knjigu „800 godina ove župe“ i druge uspomenice. „U 38 godina moga svećenstva, ni na mladoj misi, nisam imao takvu svečanost božanske liturgije“ – rekao je o nastupu izvrsnih gostiju fra Petar Žagar. Kako izvješćuje voditelj koncerta i autor projekta Vjekoslav Kušan, riječki katedralni zbor predstavio se izvedbama Zajca i drugih slavnih skladatelja. „Ovim nastupom i pjetetom prema događajima i ljudima na naj-

bolji mogući način započela je originalna svehrvatska priča, a sam katedralni zbor nagrađen je posebnim priznanjem - nagradom „Zlatni Talir Zrinskog“, rekao je Kušan izvješćujući da su nakon glazbenog dijela programa članovi zbara i brojni ugledni gosti prisustvovali otvorenju izložbe „Hrvatska iz zraka“ fotoreportera Novog lista Nenada Reberšaka i eksponata flore – faune – arheologije i predajnog graditeljstva Zrinske gore. (M.G.)

Izvori: www.petrinja.hr, www.vecernji.hr i „Novi list“, 29. 9. 2014.

Duhovna obnova kod sestara Presvetog Srca Isusova

U subotu 27. rujna sudjelovala sam na duhovnoj obnovi za mlade kod sestara Presv. Srca Isusova na Drenovi. Bilo je to vrlo lijepo i kvalitetno druženje. Moram priznati kako do tada nisam ni znala tko je Majka Marija Krucifiksa Kozulić i vrlo me pozitivno iznenadio njezin životopis koji nam je predstavljen u tri dijela. Imala sam osjećaj kao da me baš ona pozvala da dođem toga dana, jer i sama trenutačno prolazim kroz teško razdoblje, a Majka se brinula za malene i najpotrebitnije. Spoznala sam da mi njezin život i ljubav koju je imala za Isusa te toliko čvrsta vjera mogu biti poticaj i zvijezda vodilja da ne posustanem i kad mi je teško, i kad mi je odlično u životu. Moram priznati da otad molim vrlo često molitvu za njezin zagovor, doživljavam je kao nadu da će me privući k Isusu kao što je i ona sama bila privučena u njegovu ljubav.

Nakon što sam bila upoznata s njezinim životom, vrlo me dirnuo i tekst koji nam je dan za osobno promišljanje. Pronašla sam se u proljeću, kao mali pupoljak, vrlo nesigurna i krhka. Mogu reći da jedva čekam proći kroz sva godišnja doba u svojoj vjeri, jer tek ću tada znati da sam primila i postigla mnogo u izgradnji duše. Osim trenutaka razmišljanja, vrlo snažni su bili i trenutci osobne i zajedničke molitve. Klanjanje je bilo tiho i intimno, vrlo lijepo! Šetnja s Drenove do kuće u Rijeci u kojoj je živjela Marija Kozulić, prošla je veselo, u razgovoru. Nisam ni jedan trenutak osjetila da mi je teško i da ne mogu dalje, da je trebalo i do Opatije vjerojat-

no bih othodala kao da hodam tek deset minuta. Tamo je sv. misu predvodio jedan jako zanimljiv svećenik (nisam mu zapamtila ime), s tolikim žarom je propovijedao, dirnuo me u srce!

Sve u svemu, bio je to jako zanimljiv, opušten i kvalitetno provezen dan. Zahvalna sam sestrama što su me pozvalе i nadam se da ovo nije prvi i zadnji put. Veliki zagrljaj svim sestrama, posebno onima koje su bile s nama taj dan i stvarno se trudile da nam ga uljepšaju. Blagoslovio vas Bog!

Vlatka

Velika devetnica spasa u župi BDM Karmelske

Povodom 115. obljetnice prve posvete hrvatske mladeži Presvetom Srcu Isusovu, 250. obljetnice uspostave liturgijskog blagdana sa časoslovom i misom u čast Presvetog Srca Isusova te 340. obljetnice od ukazanja Presv. Srca Isusova svetoj Margareti Mariji Alacoque, hrvatska dehonijanska mladež inicirala je na nacionalnoj razini obnovu posvete hrvatske mladeži Presv. Srcu Isusovu i to obavljanjem devetnice prvih petaka, tzv. „Veliike devetnice spasa“, od listopada 2014. do lipnja 2015. Pozvali su na sudjelovanje sve župe, crkvene zajednice i vjernike. Zauzimanjem naše s. Marijane Mohorić, započela je devetnica i u župi BDM Karmelske na Drenovi, 3. listopada na 16. obljetnicu beatifikacije bl. Alojzija Stepinca. Vjernici su se radosno uključili. U 18 sati je prigodna meditacija, molitva Zlatne krunice i pjevanje litanija Presv. Srcu Isusovu. Tijekom molitve vjernici imaju prigodu za slavlje sakramenta pomirenja, a potom sv. misu slavi i propovijeda župnik vlč. Nikica Jurčić. Župljeni su osobito zadovoljni jer i oni surađuju u molitvi i pjesmi i tako se svi zajedno približavamo velikoj ljubavi Presv. Srca Isusova moleći po istim nakanama u koje uključujemo posebno mlade naše Domovine, ali i osobne potrebe. Vrhunac devetnice bit će obnova posvete hrvatske mladeži Presv. Srcu Isusovu na svetkovinu Presv. Srca Isusova, 12. lipnja 2015. Do tada nas čekaju lijepi molitveni susreti u zajednici vjernika na Drenovi.

s. Velimira Marinović

Svjedočanstvo u Istri

U želji da se glas o našoj Majci Utetmeljiteljici širi i da ljudi pobliže upoznaju njezin lik, sestre i karizmu Družbe koju je osnovala, sestre Bernardina Maslać, Marija Žderić i Tajana Hrvatin su u nedjelju 12. listopada 2014., u dogovoru s vlč. Željkom Zecom, prisustvovale euharistijskim slavlji ma u Župi sv. Lucije i Župi sv. Jurja na Starom Pazinu.

U Sv. Luciji, toj malenoj ali ispunjenoj crkvici, ljudi su ih dočekali široka srca i pozdravnim govorom, što je sestre

ugodno iznenadilo. I sam ih je župnik radosno predstavio i pozdravio te im je iza popričesne molitve dao dovoljno prostora da progovore o onome zbog čega su i došle. O obitelji Kozulić i nastanku Družbe govorila je s. Marija i to popratila slajdovima, nakon čega je s. Tajana nastojala produbiti lik Majke Krucifikse kroz povezivanje s djelovanjem naših sestara danas te je dala i osobno svjedočanstvo svoga poziva. Na kraju euharistijskog slavlja (koje je započelo u 9,30), župljeni su sestre ponovno iznenadili poklonivši im prekrasan cvijet koji je primila s. Bernardina s odlukom da će ga staviti pred lik naše Majke Utjemeljiteljice.

Nakon kratkoga druženja s ljudima žurile su na drugo euharistijsko slavlje koje je u 11 sati započelo u župnoj crkvi sv. Jurja na Starom Pazinu. I tamo su sestre širokogrudno dočekane. Na tom slavlju drugo čitanje čitala je s. Bernardina. Kao i na prethodnom euharistijskom slavlju i ovdje je sestrama dano vrijeme da predstave svoju Družbu i lik Majke Utjemeljiteljice, o čemu je govorila s. Marija, prezentirajući slajdovima ono najvažnije. Vjernici su također imali priliku čuti nešto i o pobožnosti prema Presvetom Srcu Isusovu koju je naša Majka Utjemeljiteljica stekla u svojoj obitelji. Nakon svjedočanstva, s. Tajana je vjernike pozvala da slobodno postave pitanja, kojih je bilo poprilično, a na koja je rado odgovorila. Nakon euharistijskog slavlja ostale su u zajedništvu s ljudima te ih je zajedno sa župnikom jedna obitelj pozvala na objed. Počašćene duhovnom i tjelesnom okrepom, ispunjene i radosne vratile su se u Rijeku.

s. Tajana Hrvatin

Blago danu koji počne s mirisom kruha

Blagovanjem kruha, prigodnom svečanošću i molitvom obilježili smo Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje u Osnovnoj školi Ivane Brlić-Mažuranić u Ogulinu u kojoj radim, a prije mene radila je sestra Ljubomira Lešić. Dana 16. listopada 2014. svečanost blagoslova kruha održana je u 9 sati za jutarnju te u 14 sati za popodnevnu smjenu učenika naše škole. Pripremili su je nastavnici Nataša Možgun, Draga Šeremet i Ratko Ivčević, profesori hrvatskoga jezika, nastavnica glazbene kulture Slavica Špehar i vjeroučiteljice Danica Blašković i s. Pankracija Žilić. Toga dana prigodnom programu pridružio se i župnik Župe sv. Križa preč. Robert Zubović koji je održao nagovor te blagoslovio krušne i ostale darove. U cijeloj školi, kao i po svim razredima, djeca su sa svojim razrednicima ukrasili panoe, ispeklki krušne proizvode, okitili razrede i školu s prekrasnim starim

rukotvorinama, skoro zaboravljenim ručnim radovima i predmetima koji su se upotrebljavali u domaćinstvu ovoga kraja. To, zaista, treba doživjeti, to bogatstvo blagdana koji je na djecu sigurno ostavio dubok dojam i pozitivan poticaj za vrjednovanje mukotrpnog rada od zrna do kruha koji je naša svagdašnja hrana za dušu i tijelo. U našoj školi je također dugogodišnji običaj da se krušnim proizvodima i prigodnim darovima obdare i posjete djeca i mladi s posebnim potrebama udruge „Radost“, kao i starije i nemoćne osobe smještene u Domu biskup „Srećko Badurina“ u Ogulinu. Dobrota srca i mirisi kruha širili su se na licima i usnama starijih i mlađih, uz poklik, doviđenja, hvala i dođite nam opet!

Drage sestre i dragi čitatelji ovih redaka, neka se u svim našim srcima širi miris kruha i dobrota srca uz pozdrav od učenika i djelatnika OŠ Ivane Brlić-Mažuranić na čelu s ravnateljicom Andelkom Salopek. Svi vam želimo puno Duha i Kruha za blagdan Božića i blagoslovljenu novu 2015. godinu, s pozdravima i dobrim željama za dobro zdravlje!

s. Pankracija Žižić

Djelovanje sestara u Otočcu

U Otočkom dekanatu, u župi Presvetoga Trojstva, žive i djeluju četiri časne sestre Presv. Srca Isusova: s. Ljubomira Lešić, s. Judita Podnar, s. Ciprijana Košćak i s. Pavlinka Barić. Prijećamo se često radosnog duha časne sestre Krešimire Vulete, njezina djelovanja u našoj župi, nažalost, premeštena je u Slatinu prije dvije godine. Svojom prisutnošću, osmijehom i radošću taknula je svako srce, svako tužno lice obradovala, zato joj od srca hvala.

U predvečerje svakoga radnog dana časne sestre sa župljanima mole svetu kruniku, nakon koje je redovito pjevana sv. misa zahvaljujući časnoj sestri Ljubomiri. Molimo molitvu za duhovna zvanja da Isus poveća broj onih koji se odazivaju za rad u njegovu Kraljevstvu.

Na dan Gospodnjeg, nedjeljom, imamo tri sv. mise: u 9, 11 i večernju zimi u 18, a ljeti u 18,30 sati. Svetu misu u 9 sati svojim predivnim pjevanjem uljepšavaju članovi dječjeg zbara „Anđeli“; u 11 sati veliki zbor „Sveta Cecilia“, s kojima vježba i ravna časna sestra Ljubomira. Bez nje i njezina predanog rada, kao i rada drugih časnih sestara koje djeluju u našoj župi, pastoralni život i misna slavlja bili bi puno siromašniji. Časna sestra Ljubomira u župi vodi dječji zbor „Anđeli“ i veliki mješoviti zbor Sveta Cecilia, predaje vjeronauk u školi i župnu katehezu

u župi. S nama je tri godine, a svi osjećamo kao da je s nama odrasla i da je dio naših obitelji. Njezina ponizna i vedra duša pjevanjem u nebesa prodire. Župni vrt dobio je vrijedne ruke dolaskom sestre Ljubomire koja za vrijeme ranog proljeća sadi sadnice koje dvostruko rode jer dok radi pjeva i moli.

Vrijedne ruke naše sestre Judite Podnar sade cvijeće, održavaju i ukrašavaju crkvu i okoliš. Časna sestra Judita svakodnevno počinje i predvodi kruniku i potiče župljane na molitvu. Kada prolazimo ulicom Vladimira Nazora 8, gdje je samostan svetog Josipa Radnika i osjetimo miris kuhinje i kolača, znamo da kuha naša draga i radišna časna sestra Ciprijana. Za čistoću oko samostana zasluzna je časna sestra Pavlinka. Svakodnevni topli pogled i radosni osmjeh upućuje nam naša časna sestra Pavlinka. Župljani su uvelike upoznati sa štovanjem

i ljubavlju prema Presvetom Srcu Isusovu, jer ih na to potiču sestre koje šire pobožnost i molitvu da uskladimo svoje srce s njegovim Božanskim Srcem. Pobožnost Srcu Isusovu postaje najuzvišenija i najdjelotvornija škola kršćanskoga posvećenja i svetosti. Srce Isusovo je obećalo da će štovatelje svoga Presvetog Srca obasuti mnogim milostima. O njima govore „Obećanja Srca Isusova“. A časne sestre nas svakoga prvog petka potiču na isповijed i svetu pričest, na čašćenje devet prvih petaka u mjesecu. Ova pobožnost je vrlo zastupljena i posjećena u našoj župi, zahvaljujući upravo našim sestrama. Naša župa Presvetoga Trojstva u Otočcu posebno je zahvalna Bogu za časne sestre Presvetoga Srca Isusova, za sve ono što su učinile i čine za rast vjere na ovom prostoru. Župljeni svakodnevno osjećaju utjehu i ljubav u razgovoru sa sestrama i posebna im je čast da su časne sestre ovdje i izrazito su zahvalni za njihov nesebični rad i djelovanje svih prošlih godina. Zahvaljuju im za svaku dobru riječ, svaki savjet i svaki dobar glas.

Kada sam pitala naše sestre, što znači biti časna sestra, odgovorile su: „Biti časna sestra Presvetog Srca Isusova znači ljubiti Isusa, otvoriti mu svoje srce, slušati njegov glas i vršiti njegovu volju.“ Svaka majka živi za svoje dijete, tako i naše sestre žive za sve nas u našoj župi jer svi smo mi njihova djeca, jer smo Božja djeca. Život ove župne zajednice bio bi puno siromašniji bez djelovanja časnih sestara. Sve generacije ih poštiju i priznaju njihov rad i požrtvovnost. Crkvi i ljudima našega vremena potrebni su novi svećenici i redovnici. Papa Franjo posebno ističe važnost redovnica u Crkvi, potrebu njihova djelovanja u bolnicama, misijama, karitativnim, odgojnim i školskim ustanovama. „One su dar, kvasac koji nosi Kristovu poruku. Crkva bez redovnica je ‘nezamisliva’“, kaže Papa. Potrebne su nam nove sljedbenice Majke Krucifikse Kozulić koje će se po njezinu primjeru potpuno posvetiti, vjerno i radosno služiti Bogu, Crkvi i svome narodu. Ovom prigodom svima želim preporučiti da se molitvom utječemo zagovoru Majke Krucifikse Kozulić u raznim potrebama, tjelesnim i duhovnim. Predivan prizor slike Majke Krucifikse Kozulić je na ulazu u samostan svetoga Josipa radnika u Otočcu. Tu se osjeća njezina prisutnost, zagovor, kršćanska ljubav koja nam svima jača vjeru. Naše sestre, sjedinjujući se s Kristom Raspetim i živeći po svetim zavjetima u zajednici, u jedinstvenosti, poniznosti i ljubavi, daruju svoj život za svetost Crkve i spasenje svih ljudi.

Kristina Sigurnjak

Misija psihologa u Hospiciju

Dolaskom u Hospicij Marije Kozulić u Rijeci dobila sam priliku sagledati život iz sasvim novoga kuta. Do sada je moj rad bio vezan uz djecu, njihove radosti, tuge, nestasluke... Sada, održajući vježbenički staž psihologa u Hospiciju, moj rad je vezan uz umiruće i njihove obitelji. To nije ništa manje životno, jer terminalna faza bolesti i smrt dio su života i upravo u tim trenucima čovjeku je potrebna fizička, psihološka, duhovna, ... pomoći u svim aspektima. Za to je zadužen naš tim, u kome je svatko jednako važan, od ravnateljice, doktorice, glavne sestre, medicinskog osoblja pa sve do spremaćice. Svatko svojim stičenim znanjem i stručnošću doprinosi na svoj način.

Prije svega smo zdravstvena ustanova, usmjereni na njegu, fizičke simptome i smanjenje boli, no uz stručnost, ni u jednom trenutku ne želimo

zanemariti ljudski, veoma bitni dio svake ličnosti: humanost, ljubav i podršku. Sve to želimo dati našim pacijentima, ne zanemarujući ni tijelo ni dušu. U radu s pacijentima, kao i drugi djelatnici, svakog pacijenta gledamo kao osobu, drugačiju i posebnu. Svatko ima svoju životnu priču koja ga je oblikovala, drugačiji karakter, odgoj i potrebe. Zato se trudimo osluhnuti, shvatiti, približiti se i olakšati im te teške životne trenutke. Neki su u teškim fizičkim stanjima što odvlači svu njihovu pažnju, drugi želete riješiti obiteljske odnose, pojedini vode svoje unutarnje bitke, a neki su usmjereni na put kojim kreću, Stvoritelju. Bez obzira o čemu se radi, pokušavamo im pomoći medicinski - terapijom, psihološki - odgovarajućom komunikacijom ili duhovno - kada se obraćaju svećeniku. Mnogi, ali i njihove obitelji, traže bolesničko pomazanje, što im donosi spokoj, kao da su dobili potvrdu da su na pravom putu i sigurnost da će stići u prave ruke. Naši pacijenti imaju mogućnost razgovora sa svećenikom ma kojoj vjeri pripadali, olakšanje duše i odgovore na unutarnje duhovne dileme i pitanja.

Duhovni aspekt je veoma bitan, ne samo kod pacijenata u razgovoru sa svećenikom nego on proizlazi iz svih nas, što se jednim imenom zove ljubav, a to im pored stručnosti želimo dati. Metode moga rada kao psihologa su individualne i različite, ovise o stanju pacijenta, što uključuju i razgovor o prošlosti, viđenje dalnjeg puta, smijeh, dodir ili samo zajedničko disanje. Osmijeh, ruka spuštena na ruku i njihov mir najljepše su povratne informacije. Zajedno s pacijentima dolazi i pratnja, njihovi voljeni. Oni su naši korisnici i naši pomagači i njima je, kao i našim pacijentima, potrebna pomoć, razumijevanje i podrška. Suočeni s neminovnošću situacije reagiraju na različite načine. Trudimo se objasniti im i približiti situaciju, dati sigurnost u ophođenju s njihovim bolesnim članom obitelji i pružiti mir kojega će oni prenijeti pacijentu. Pored naše brige i stručnosti njihova ljubav i mir su ono najljepše i najučinkovitije što mogu pružiti članu svoje obitelji, voljenoj osobi, prijatelju... Te posljednje trenutke želimo im prikazati kao blagoslov, mogućnost da se oproste s voljenom osobom, budu kraj nje, razgovaraju i upute riječima posljednje „Volim te“, koje će zauvijek ostati titrati u njihovim srcima. U razgovoru s njima osnovna emocija je tuga, iako ima smijeha, sjećanja na lijepu trenutke, razgovori nerijetko završavaju suzama. Tuga, suze, smijeh, ljutnja, sve su to ljudske reakcije u ovakvim životnim situacijama. Tuga i žalost koju nose u sebi ne prekida se činom umiranja, većugo ostaje prisutna u njihovim životima. Proces žalovanja je dugotrajan i ovisi o pojedincu, odnosu i životnoj situaciji, ali svatko od njih ima pravo na žalovanje i mora proći kroz taj proces. U tom procesu im želimo pomoći i olakšati, dugo se pojavljuju na misama za pokojnike, najavljuju i dolaze razgovarati te smo tako i dalje prisutni u njihovim životima. Ovaj posao nije nimalo lagan, mada je teško govoriti o poslu. Ovo je misija u kojoj svaki pojedinac ima svoje značenje. Kako bismo bili što djelotvorniji kao dio Hospicija i kao ljudi jedanput mjesечно se sastajemo na supervizijama, tematskim radionicama koje vode stručne osobe, psiholozi. Tema radionice je unaprijed određena: stres na poslu, vještina komuniciranja, sagledavanje i rješavanje konkretnog problema ili nešto drugo što će nam unaprijediti komunikaciju i olakšati svakodnevni rad.

Rad na sebi, kao i rad na međuljudskim odnosima, bitni su kako bi što bolje i uspešnije ostvarili zajednički cilj, a to je pomoći, olakšati i učiniti dostojanstvenim posljednje zemaljske trenutke u životu pojedinca i njihovih najmilijih. Postoji jedna izreka koja je prisutna u svim religijama, a to je da ono što radimo i dajemo drugima, zapravo radimo i dajemo sebi, stoga je svatko tko radi u Hospiciju zahvalan na mogućnosti da pomaže drugima te tako dobiva, uči i raste. U tom procesu mi smo zajedno, jednako važni, nadopunjujući se i izgrađujući tim svojom ulogom, pojavom i osobnošću, poput kockica koje se nadopunjaju i zajedno tvore mozaik imenom „Hospicij“.

Mirjana Mileusnić, prof. psih.

Otvori svoje srce radosti u Ogulinu

Povjerenstvo za pastoral mlađih i animaciju zvanja naše Družbe održalo je u subotu 29. studenoga nekoliko susreta za učenice viših razreda osnovne škole i za mlađe u župi sv. Križa u Ogulinu. Geslo susreta bilo je „Otvori svoje srce Radosti!“ a cilj je bio omogućiti sudionicima duhovnu pripravu uoči početka došašća. Svi susreti temeljili su se na biblijskim tekstovima, a razlikovali su se u pristupu i metodologiji s obzirom na dob sudionika.

Prijepodne je održan susret za učenice osmih razreda s kojima smo promišljali o biti došašća i temeljnim vrijednostima koje nam u tom liturgijskom vremenu predlažu „osobe došašća“, a te su: *istinoljubivost, idealizam pravednosti, temeljno povjerenje i radost susretanja*. Krizmanice su na temelju ponuđenih materijala bile pozvane aktualizirati življenje tih vrijednosti danas scenskim, literarnim, likovnim i molitvenim izražavanjem u čemu su sudje-lovale na vrlo kreativan način. U ranim poslijepodnevnim satima susrele smo se s učenicama sedmih razreda kako bi u jednoj od „osoba došašća“ pronašli uzor za nasljedovanje. Među ponuđenim osobama sudionice su se odlučile pozabaviti likom nazaretske Djevice za koju su izradile „osobnu iskaznicu“.

U njoj su istaknule vrlo korisne podatke koji ocrtavaju identitet Blažene Djevice Marije, ne samo kao adventske žene koja nam je, ne samo primjer, nego i uzor prihvaćanja i življenja Božje Riječi. U 16 sati katehezu „Marijin ‘Neka mi bude’“ za djevojčice šestih razreda animirala je s. Tajana Hrvatin u želji da im približi lik Blažene Djevice Marije. Okupilo se deset djevojčica koje su nakon prigodne molitve i upoznavanja, kroz kviz, otkrile temu susreta. Cilj kateheze koja je uslijedila bio je uvesti djecu u novo liturgijsko vrijeme – vrijeme došašća, u kojem svatko treba pripraviti svoje srce, baš poput jaslica, kako bi se u njima mogao roditi maleni Bog. U tome nam svojom otvorenosoču, jednostavnosću i poniznošću primjer može biti Isusova Majka. Potom su rado-sno pristupile radu u skupinama te pokazale svoju stvaralačku i likovnu kreativnost, molitvenu dubinu, kao i jasnoću u kratkim, ali detaljnim odgovorima na zadana pitanja. Bile su vrlo otvorene, organizirane i jedna drugoj priskakale u pomoć. Nakon izlaganja rada u skupinama susret je završio u 18 sati prigodnom molitvom i pjesmom.

U 19 sati, kada se skupina mlađih redovito okuplja na molitvu i druženje, započeo je susret za najaktivnije mlađe članove župne zajednice u Ogulinu. Susret je vodila s. Marija Žderić prema metodi božanskog čitanja Sv. pisma uz prigodnu prezentaciju. Za susret je odabran tekst izvještaja sv. Luke o navještenju Isusova rođenja (Lk 1, 26-38). Mladima je bilo omogućeno upoznati se s tumačenjem te Božje Riječi i produbiti shvaćanje poruke, kako bi ona zaživjela u srcu svakog od sudionika, napose u ovom došašću. Na završetku molitvenog dijela susreta slijedilo je radosno druženje i razgovor.

Zahvaljujemo župniku vlč. Robertu Zuboviću i kapelanu vlč. Dini Rupčiću te našim se-strama Mirandi Tomić i Pankraciji Žižić, na pozivu, suradnji oko organizacije i ostvarenja ovih lijepih susreta, kao i na srdačnom gostoprimstvu.

s. Marijana Mohorić i s. Tajana Hrvatin

Na svakome stolu kruh

Nismo uvijek u pravu. To nam, možda, teško pada, ali jednostavno je tako. Zašto smo nesretni zbog onoga što nemamo? Zar ne možemo biti sretni zbog onoga što imamo? Zašto zavidimo jedni drugima? Zašto pokušavamo živjeti nečiji drugi život? Zašto želimo biti netko drugi? Život je prepun pitanja na koja nikada, ali baš nikada nećemo naći odgovor. Svatko je poseban i na svoj način svatko treba imati svoju životnu priču. Samo što većina nas ljudi to ne shvaća. Ljudi ne žele biti obični, svatko želi nešto drukčije, svatko se želi isticati... Mislite li da je sretna osoba koja ima sve što god poželi? Ja mislim da nije, i mislim da svatko zaslužuje priliku. Zaslužuje priliku za život jer poslani smo u svijet da ga nadopunjujemo i ispravljamo pogreške. „Obični ljudi“, zapravo, ni sami ne znaju koliko su sretni. Sreća i bogatstvo dolaze iz nutrine, iz središta srca, iz središta našeg bića. Najbogatiji su oni kojima svaki dan na stolu miriše topao kruh, kao i oni koji imaju sreću osjetiti to bogatstvo okusa.

Još je veća sreća u tebi kada taj kruh podijeliš s nekoliko siromašnih koji si ne mogu priuštiti to bogatstvo. Tog dana ne nahraniš samo nekoliko ljudi, nego činiš nešto mnogo ljepše. Vratiš im osmijeh na lica, onaj osmijeh koji se izgubio kada su ostali bez svojih bližnjih i završili na ulici. Nema veće radosti od toga, ali jedno je važno, da kruh trebaš dijeliti sa svakim, jer ga svatko i zaslužuje. Sa starima i bolesnima, s priateljima, sa siromašnima, neznancima, bližnjima, ali čak i s onim bogatima koji ne znaju kakva je sreća osjetiti miris kruha. Nije važno što radiš, važno je tko si!

Petra Miloš, 8. raz., Ogulin

Vi ste svjetlo

Majka Tereza, sestra u sariju, odijelu siromašnih indijskih žena, jednog je dana išla u posjet siromašnima u predgrađu Melbournea. Potreslo ju je kad je vidjela dom koji je sebi od kartonskih kutija na pločniku napravio jedan čovjek.

Reče mu: „Daj da počistim twoju kuću i popravim ti ležaj.“

Siromah odbi: „Dobro je tako!“. No majka Tereza je bila uporna: „Bit će još bolje pustiš li me da uredim tvoj dom.“

Pospremajući, opazi u kutu veliku, prašnjavu svjetiljku. Već je dugo nitko nije uzeo u ruke.

„Kako lijepa svjetiljka! Zašto je nikada ne upališ?“ upita ga.

„A kome bih je mogao upaliti?“ uzdahnu starac.

„Već mi godinama nitko nije došao. Nije bilo potrebe paliti je.“

„Bi li upalio svjetiljku ako bih ti ja poslala naše sestre?“ upita ga Majka Tereza.

„Naravno da bih“, odgovori joj siromah.

Poslala je svoje sestre i život se tog nepovjerljivog starca promjenio. Nakon dvije godine zamolio je sestre koje su mu pomagale: „Recite mojoj prijateljici da svjetlo koje je zapalila u mome životu još uvek gori.“

Božo Rustja

Obraćenje kao temelj zajedništva

U Kući novicijata u Zagrebu, 8. i 9. kolovoza održan je seminar za mlade sestre Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Tema seminara bila je „Obraćenje kao temelj zajedništva“, a vodio ga je o. Marijan Steiner, DI. O navedenoj temi sestre

su promišljale na temelju biblijskih i drugih prigodnih tekstova o kojima su imale priliku zajednički razgovarati s o. Marijanom te podijeliti međusobna iskustva i razmišljanja. Sestre su zaključile kako je obraćenje ponajprije povratak samome sebi; povratak koji omogućuje susret s Bogom i drugima; susret u kojem se događa praštanje. Tek kada je čovjek sam s Bogom uvidi svoje granice i duhovnim pogledom gleda na svoj život, svjestan potrebe da se mijenja. Potpuno se vratiti Bogu – to je obraćenje, zadatak cijelog života koji je nemoguće postići bez dubokog sakramentalnog života. Biti s Bogom – smisao je i cilj života. Seminar je završio u subotu euharistijskim slavlјem u kapeli Kuće novicijata. Sada ostaje na svakoj osobno, da kao ljudi, a onda kao kršćanke i redovnice, ono ljudsko uzdižu na više dostojanstvo i tako spase svoju dušu slavljenjem, klanjanjem i služenjem Bogu.

s. Tajana Hrvatin

Susret animatora za duhovna zvanja

U organizaciji Vijeća za sjemeništa i duhovna zvanja Hrvatske biskupske konferencije od utorka 16. do četvrtka 18. rujna održan je u Novigradu (Istra) susret (nad)biskupijskih i redovničkih animatora za duhovna zvanja koji djeluju na području Hrvatske te Bosne i Hercegovine. Susret je organiziran pod vodstvom predsjednika spomenutog Vijeća mons. dr. Marina Barišića, splitsko-makarskog nadbiskupa i uz svesrdno zalaganje tajnice Vijeća s. Meri Gotovac, milosrdne sestre sv. Križa. Pozivu se odazvalo četrdesetak svećenika, redovnika i redovnica koji su aktivno uključeni u različite službe redovitog i/ili izvanrednog pastoralnog duhovnih zvanja.

Radni dio programa održavao se u Biskupijskom pastoralnom centru „Emaus“. Prvi dan susreta bio je posvećen međusobnom upoznavanju i predstavljanju aktivnosti pristiglih animatora te odgojitelja i odgojiteljica. Sadržajna okosnica programa bila je osmišljena na temu: „Zajedništvo – jedinstvo različitih“, a za predavača je bio pozvan p. Mihály Szentmártoni, DI, profesor na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu, teološki savjetnik Kongregacije za proglašenje svetaca, voditelj duhovnih vježbi i poznati autor brojnih publikacija s područja psihologije, duhovnosti, pastoralne teologije i kršćanske formacije. Tijekom triju izlaganja ponuđena su brojna korisna promišljanja, iskustva i savjeti p. Szentmártonija o kršćanskoj zajednici, uvjetima zajedništva, obmanama života u zajednici, krjepostima zajedničkog života, nekim aktualnim pitanjima i izazovima pastoralna zvana te formacije osoba koje se odlučuju

za duhovna zvanja u današnje vrijeme. Vrlo korisni su bili i trenutci rasprave o temi, iznošenje iskustava i traženje odgovarajućih usmjerenja u pitanjima otkrivanja duhovnog zvanja i praćenja osoba na putu odluke s obzirom na nutarnju dinamiku zvanja i postupnost donošenja temeljne životne odluke pri čemu je predavač prisutne nastojao voditi i uputiti do svojevrsne obnovljene zauzetosti koja se treba temeljiti na primljenim saznanjima, ali i kvalitativnoj obnovi života svih posvećenih.

Osim radnog dijela programa i vremena posvećenog molitvi i osobnom promišljanju, razgovoru i izmjeni, doživjeli smo prekrasne trenutke slavlja i susreta s vjernicima. Tako je završetak poslijepodnevnog dijela programa prvoga dana bio povezan sa sudjelovanjem u blagdanskoj proslavi sv. Eufemije u Rovinju gdje je u večernjim satima središnje euharistijsko slavlje predvodio porečko-pulski biskup u miru mons. Ivan Milovan, u koncelebraciji sa splitsko-makarskim nadbiskupom mons. dr. Marinom Barišićem, biskupom domaćinom mons. dr. Draženom Kutlešom i svećenicima.

Drugoga dana susreta, 17. rujna, na poziv mjesnog ordinarija posjetili smo građevni sklop Eufrazijeve bazilike u Poreču, zajedno s vjernicima molili smo sv. krunicu za nova duhovna zvanja i sudjelovali na euharistijskom slavlju koje je predvodio mons. dr. Marin Barišić. Tijekom euharistijskih slavila tih dana, poticajne su nam bile i propovijedi mons. Barišića koji je prisutne nastojao potaknuti na molitvu za nova duhovna zvanja, zauzet i vjerodostojan kršćanski život koji se ne štedi pred pozivom na ljubav i ne zatvara se u indiferentnosti, nego omogućuje i drugima da do njih dopre „val“ Božje ljubavi i milosrđa. U tome su na poticaj, primjer i zagovor istaknuti svjedoci vjere: sv. Eufemija na poseban način predstavljena i moljena u Rovinju, sv. Mauro i ostali istarski mučenici kojih smo se spomenuli u Poreču te i Marija Magdalena koju nam je kao uzor ljubavi predstavilo evanđelje liturgije posljednjeg dana susreta koji je zaključen nakon zajedničkog osvrta i usuglašenja prijedloga za idući susret animatora za duhovna zvanja.

s. Marijana Mohorić

Duhovna obnova za sestre u Kući matici

U ponedjeljak 6. listopada 2014. godine, u Kući matici na Drenovi održana je mjeseca duhovna obnova za sestre koje djeluju na području Riječke metropolije. Obnovu je vodila s. Nela Veronika Gašpar, KBLj, o temi „Da“ novim odnosima koje je donio Krist.“ Predavanje je podijelila u pet dijelova, a temeljno polazište bila je apostolska pobudnica pape Franje *Evangelii gaudium (Radost evanđelja)*, br. 87 - 92.

U današnjem sekulariziranom društvu Bogu posvećene osobe trebaju biti znak čovjeka kao Božjeg stvorenja kojem upravo zbog toga pripada nedodirljivost i nepovredivost. Veoma je važno iz užurbane svakodnevice na površinu izvući ono što

vodi osobnom susretu s Bogom. Trebamo stvarati preduvjete da se može doći do spasenja, a Bog je taj koji spašava. Kada pojedinac ostvari odnos s Bogom (vertikalni odnos), može stvarati odnose s drugim ljudima (horizontalni odnos). No proces nastajanja zajedništva narušen je grijehom. Zato otkupiteljsko Božje djelo ima za svoj cilj iznova pokrenuti čovjeka prema novome savezu s Bogom i ljudima međusobno. Kristov križ je najradikalniji znak da je jedini put do zajedništva s bližnjim, zajedništvo s Bogom. Redovnička zajednica je susret osoba koje su pozvane od Drugoga i iz međusobnog priznavanja ovog poziva stvaraju se veze u zajednici. Ono što nas sestre povezuje je Božji poziv, odnosno osobni odnos svake pojedine s Bogom. To je konstitutivnost svake zajednice. Ovo su samo neke od misli koje smo zajednički promišljale s ciljem teološkog tumačenja i shvaćanja dimenzije novih odnosa u kontekstu današnjeg suvremenog svijeta. Pitanje koje je pred nama glasi: kako i na koji način u kulturi površnosti i otuđenja od Boga shvatiti i omogućiti novi susret Boga i čovjeka?

s. Martina Vlahović

Radosna vijest potrebuje radosne svjedoke

Nacionalni godišnji seminar i duhovna obnova za redovnice medicinske sestre na temu „Radosna vijest potrebuje radosne svjedoke“ održan je od petka 10. do nedjelje 12. listopada u Domu pastoralnih susreta u Lovranu. Seminar je organiziralo Povjerenstvo za medicinske sestre redovnice pri Hrvatskoj konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica, a vodio ga je gvardijan samostana sv. Frane u Splitu fra Žarko Relota. Na seminaru se okupilo 45 sestara iz različitih družbi: milosrdne sestre sv. Vinka Paulskoga, školske sestre franjevke, milosrdne sestre Svetoga Križa, dominikanke, Marijine sestre od čudotvorne medaljice, služavke Maloga Isusa, klanjateljice Krvi Kristove, sestre bazilijanke te sestre Srca Isusova. Sve sudionice djeluju u socijalno-zdravstvenim ustanovama uglavnom na području Hrvatske i Bosne i Hercegovine, ali i Njemačke te Austrije.

Na početku susreta okupljene redovnice i voditelja pozdravila je voditeljica Povjerenstva za medicinske sestre pri HKVRPP-u s. Danica Grgić. Napomenula je da tema odgovara trenutku u kojem se svatko može naći; bilo kao bolesnik, njegova pratnja ili redovnica medicinska sestra, a razdoblja bolesti i patnje često su i trenutci kušnje. Poželjela je sestrama da nakon seminara postanu još gorljiviji i radosniji svjedoci Isusa Krista i njegove zauzete brige

za svakoga čovjeka, posebice nemoćnoga i bolesnoga. Voditelj je svoja predavanja bazirao na evanđeoskim tekstovima o Isusovu susretu s ljudima i odnosu prema njima, posebno bolesnima, podsjećajući sudionice duhovne obnove da su kao redovnice medicinske sestre poslane i upućene na služenje drugima i svima biti suputnice. Pritom je važno čuti osobe, imati umijeće slušanja, navještati Radosnu vijest i pomoći da se približe Bogu. Naglasio je da su sredstvo u Božjim rukama te da im svaka osoba treba biti važna i nikoga ne bi trebale odbaciti. Upravo one, naglasio je predavač, djelujući u zdravstveno-socijalnim ustanovama imaju velike mogućnosti u pastoralnome radu jer se svakodnevno susreću s brojnim osobama različitog uzrasta, uz bolesnike, s članovima njihovih obitelji, liječnicima, medicinskim sestrama i dr. Istaknuo je da im radost evanđelja nitko ne može oduzeti, a kao osobe koje su odlučile slijediti Isusa trebaju biti otvorene, tražiti druge, imati vremena za njih i oduševljavati za Isusa. U svakodnevnim susretima s ljudima redovnice medicinske sestre pozvane su buditi nadu, biti empatične, susretljive, širiti vedrinu i biti radosni svjedoci, posebice u ustanovama u kojima djeluju, a svaka situacija može im biti prilika za navještanje Radosne vijesti, poručio je fra Žarko. Povjerenstvo za medicinske sestre redovnice pri Hrvatskoj konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica već 31 godinu organizira seminar za sve redovnice koje rade u zdravstvenim ustanovama.

Izvor: www.redovnistvo.hr

Marija i posvećeni život žene

U nedjelju 12. listopada 2014. u dvorani Nadbiskupskog doma u Rijeci održana je duhovna obnova za redovnice koje djeluju na području Riječke metropolije. Predavanje „Marija i posvećeni život žene“ održala je s. Nela Gašpar, KBLJ. Središnji dio izlaganja odnosio se na identitet Marijine osobe, jer nitko nije od Marije prikladniji i ospozobljeniji da čovjeka upućuje i vodi prema onome što je Božja volja za čovječanstvo u pojedinačnom razdoblju ljudske povijesti. Tako Bog po Mariji očituje ono što očekuje od Crkve, objavljuje majčinsko i milosrdno lice Boga koje čovjeka traži u samoći pustinje suvremenog društva

U širem shvaćanju Božje volje njegov govor nije samo verbalna komunikacija, nego izražavanje koje sadrži i onu neverbalnu komunikaciju skrivenu u gestama i stavu. U tom kontekstu Marijin govor čovjeku valja analizirati kao govor cijele osobe. Tu pripada njezin govor,

ali i njezini stavovi, želje, geste, odnosi, zapravo sve ono što je Marija u Crkvi. Tako u ovakvoj široj perspektivi možemo nazrijeti razloge zašto bi Marija mogla biti idealna posrednica za Božji govor čovjeku. Sestra Nela je dalje istaknula Mariju kao Službenicu Gospodnju, njezinu duhovno majčinstvo, Marijina ukazanja i poruke, njezine tri aktualne osobine potrebne čovječanstvu: ljubaznost, obazrivost i posredništvo. Marija je jednim velikim dijelom uzor i po sposobnosti kako se u savršenoj ljubavi, poniznosti i pouzdanju prihvata i nepredvidivo i potpuno drukčije od sebe. Bog nam govori po Mariji jer ona može najvjernije prenijeti Božju volju. Po Mariji Bog priprema Crkvu za budućnost, odgovara na potrebu postmodernog čovjeka koji traži majčinsko Božje lice, nježnost i milosrđe. Tako je Marija na poseban način uzor svima nama za sva vremena, zaključila je s. Nela.

s. Anita Crnković

Županijsko stručno vijeće odgojitelja u vjeri

U subotu 18. listopada ove godine okupile su se odgojiteljice i odgojitelji u vjeri na Županijsko stručno vijeće u Dječjem vrtiću „Nazaret“ na Drenovi. Voditeljica i organizatorica ovih stručnih vijeća je odgojiteljica savjetnica Snježana Horvat, a voditeljica predavanja i radionice „Biti misionar“ bila je odgojiteljica Valentina Jerković. Susret je bio podijeljen u tri dijela: euharistija, predavanje i praktični dio.

Euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Nikica Jurić u crkvi BDM Karmelske na Drenovi. Snažnim i dirljivim riječima uveo nas je u razmišljanje o misijama. Susret je zatim nastavljen u dvorani Dječjeg vrtića „Nazaret“. Na dinamičan i kreativan način naša odgojiteljica Valentina govorila je što to znači biti misionar. Izlaganje je bilo prožeto vlastitim iskustvom vjere, evangelizacije te iskustvom neposrednog rada s djecom o temi misija. Iz predavanja je bilo vidljivo odgojiteljičino pouzdanje u Boga i povjerenje u njegovu providnost u osobnom životu. Naglasak je stavila na poslanje misionara u svakodnevnički, ondje gdje se nalazi, djeluje i živi. Ovo izlaganje prožeto molitvom, Božjom riječju, pjesmom, animacijom te svjedočenjem ostavilo je traga na nama toga dana. Vjerujem da ćemo plodove Božje riječi ubirati nakon ovog Županijskog stručnog vijeća i u svakodnevnom radu s djecom.

s. Tereza Gojani

Molitva koja nas mijenja

Nova pastoralnu godinu započele smo duhovnom obnovom prigodom obilježavanja godišnjice preseljenja Majke Krucifikse u Nebo, a drugu na koju smo se okupile, sestre iz Otočca i mi gospočke u Biskupskom domu, malo stado u Lici, krajem listopada. Nova pastoralna godina donijela nam je promjene. Dosadašnji voditelj fra Zlatko Šafarić premješten je u Rijeku, pa smo zamolile fra Josipa Grivića da prihvati ulogu našeg duhovnika – ispovjednika. Provincijal je to rado odobrio i fra Josip se s time složio. Prigoda je da fra Zlatku srdačno zahvalimo na spremnosti i požrtvovnosti. Uvijek je spremno dolazio, kad god smo ga zamolile. Budući da

sмо išli ususret Svim svetima, tema ove obnove bila je molitva, a o njoj nikada dosta. Možda će i još kome biti od koristi o čemu smo mi razmatrale.

Najprije trebamo moliti Gospodina da nas učini dostoјnjima svoga dolaska „pod naš krov“, u naše srce, u naše misli, u naše zajednice... Sv. Toma Akvinski je molio: „Neshvatljivi Stvoritelju, Ti si pravi izvor svjetla i mudrosti, Stvoritelj svih stvari, dostoј se nad tamu mog razuma razasuti svoje svjetlo. Otjeraj od mene dvostruku tamu u kojoj sam rođen: grijeh i neznanje. Daj mi oštrinu razuma da mogu razumjeti, pamćenje da mogu zadržati, način i lakoću da naučim, jasnoću kod tumačenja, pomoći izražavanja. Pomozi mi u početku mog rada, upravljam naprekom, okruni svršetak po Isusu Kristu Gospodinu našemu.“

Mi smo Božja djeca, a ovaj svijet je samo djelić njegova velikog stvaranja. Vjera je ono najvažnije što nam Bog daruje. Iako Bog ima određeni plan za svaku od nas, dopušta nam da same izaberemo koju promjenu želimo vidjeti na sebi. Ako zavirimo u svoje srce i molitvom zamolimo Gospodina da bude uz nas, zatražimo Njegov savjet, možemo postići mnogo promjena, iako nam se ponekad čini da nam molitve nisu uslišane. Nastojmo da nam obrasci molitava za svaki dan, kao što je npr. časoslov, ne postanu rutina, navika bez osobnog sudjelovanja. Tako izgovaramo ono što svojim životom ne potvrđujemo, što nas ne mijenja. U Očenašu molimo „budi volja Božja“, a činimo svoje. „Neka bude volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji“. Sve dolazi od Boga, a ne od nas. Usmjereni smo sami na sebe i ne oprštamo drugima, ali sebi dozvolimo teže stvari od onih koje zamjeramo drugima. Molimo: „Ne uvedi nas u napast i zato trebamo izbjegavati napast.“ Molimo i mijenjajmo se! Nakon razmatranja učinile smo ispit savjesti i pristupile sv. isповijedi. Nakon toga slavili smo sv. misu za naše nedavno preminule sestre Kristinu i Miroslavu, jer mi smo daleko i nemamo dobrih prometnih veza za doći na sprovod. Domovina nam je na nebesima i sve bliže smo joj.

s. Robertina Medven

Radujte se!

U samostanu Srca Isusova u Zagrebu održana je 3. studenog 2014. duhovna obnova za nas sestre koje živimo i djelujemo na području grada Zagreba. Iz našega samostana u Lačinskoj sudjelovale su: s. Salezija, s. Marcijana, s. Vinka, s. Jeronima i s. Rozalija, a iz Alagovićeve s. Benedikta, s. Danijela, s. Felicita i imali smo gošću s. Terezianu iz Crikvenice. Duhovnu obnovu vodio je dr. Ivan Bodrožić. Potaknuo nas je na promišljanje o nekim temeljnim nalogascima i poticajima pape Franje o redovničkom životu. Redovnički život je u svojoj naravi prožet radošću koja proizlazi iz pripadnosti Gospodinu, radosti koja je zapravo, evanđeosko iskustvo života s Gospodinom. Evanđelje nije privatni dar, a onda to nije ni evanđeoska radost. Ona je takav dar koji je tu da se dijeli s drugima. To je dar koji onda potiče i druge da poželete živjeti redovničkim načinom života. Zato papa Franjo i potiče sve redovnike na radost jer: „Redovnici moraju biti sposobni probuditi svijet!“ Taj poticaj pape Franje poziv je na proročki radikalizam koji obilježava poziv na posvećeni život unutar općeg poziva na svetost. Svijet je uspavan u svojoj mlitavosti, pospani svijet nema vremena ni za Boga ni za ljude, jer živi u trajnoj magli. Takav svijet budan je za zlo: užitke, ovisnosti, okrutnosti... Tako svijetu potrebna je radikalnost i budnost mudrih djevica. Ali i nas redovnike može zahvatiti svjetovna uspavanost. Zato je potrebno pitati se, između ostalog: *Gdje je težište moga života? Što ja mogu učiniti da svijet bude bolji?* Nakon meditacije bila je prigoda za sv. isповijed, a potom slavlje sv. mise s nadahnutom propovijedi. Duhovnu obnovu zaključili smo druženjem oko obiteljskog stola na čemu od srca zahvaljujemo sestrama iz Kuće novicijata.

s. Rozalija Težak

Međužupanijsko stručno vijeće ravnatelja učeničkih domova

U Rovinju je 4. i 5. studenoga 2014. održano međužupanijsko stručno vijeće ravnatelja učeničkih domova u organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje. Tema skupa bila je „Upravljanje promjenama“, s naglaskom na modularno stručno usavršavanje, interaktivna predavaњa, radionice.

O upravljanju promjenama govorili su: Fredi Glavan, Iva Milinović i Ljubica Banović ukazujući da se nalazimo u svijetu kaosa i nesigurnosti te da promjene nose rizik, ali „promjena je jedina stvar koja nudi nove prilike“ (R. Shafer). Govorili su i o uzrocima promjena i kako u hodu prihvatiću promjene prema vrsti, uviđajući što se sve može mijenjati od organizacijskih ciljeva, zadaće, strategija, kulture ustanove, ljudi, poslova i programa. Nadalje, govorili su i o važnosti definiranja problema komunikacije s korisnicima i zaposlenicima, o procjeni kvalitete rada, kao i o izboru nužnih promjena i uključivanja ljudi u proces promjene. Ukažali su i na otpore u procesu promjene uzimajući u obzir ljudske faktore (koji su razlozi opiranja?), zatim o organizacijskom otporu (tromost struktura) te o svedavanju otpora (potreban je važan argument za promjenu kao i motivacija) da bi se promjena dogodila. Zaključili smo da je promjene potrebno detaljno planirati od definiranja problema, cilja, tko su pokretači promjene te imati konkretnu, jasnu i strateški fleksibilnu viziju i misiju ustanove.

s. Anita Crnković

Konferencija za redovnice

U nedjelju 9. studenog 2014. g. u dvorani Nadbiskupskog doma u Rijeci održana je konferencija za redovnice koje djeluju na području Riječke metropolije. Predavanje „Mistika Edith Stein“ održala je s. Mirjana Pinezić, članica Male franjevačke obitelji. U uvodu je iznijela kratku biografiju Edith Stein istaknuvši kako ona u sebi uključuje mnoge oprečnosti kao što su: židovstvo i kršćanstvo, bila je žena, a bavila se filozofijom, kao karmeličanka cijenila je benediktinsku duhovnost. Svoje mučeništvo prikazala je za židovski, ali i za njemački narod, za Crkvu, kao i za svijet. Govorila je zatim, o tamnoj noći ove mučenice, o umijeću življenja smrti i uskrsnuća Kristova, kao i o uzimanju Isusova križa i razapinjanju, o noći duha. Život Edith Stein, život je mistike i duhovnosti kao i sinteza traženja zadnje spoznaje, a to je znanost križa. Onaj koji shvaća Kristov križ, treba ga uzeti na sebe uime svih. U pismu piše: *Danas sigurno znam više nego onda, što znači biti zaručena s Gospodinom u znaku križa. Uistinu ga neću nikada, nikada shvatiti, jer je misterij.*

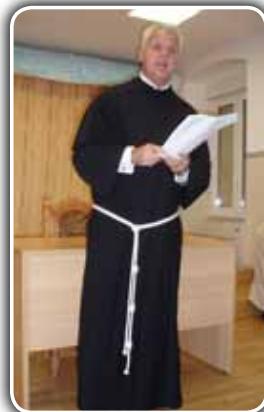
Na kraju je predavačica svoje izlaganje zaključila s nekoliko praktičnih savjeta: Pratiti ovaj proces u malim stvarima; Cijeniti male, na prvi pogled nezнатне stvari; Stav slušanja i pro-matrana; Izbjegavanje suda/suđenja drugih; Zaustavljanje u trenucima pohoda milosti (nakon bolje isповijedi, nakon duhovne misli, duhovne obnove koja nas je taknula); Njegovati trenutke tišine; Stvarati prostor u svome srcu za život sa svojim Zaručnikom; Naučiti ostati u njegovojoj ljubavi; Dozvoliti da nam se osjećaji malo pročiste (izreći osjećaje: ljutnja, bijes, frustracija, tuga; pustiti tu i tamo koju suzu); Često čitati i slušati riječ Božju, vježbati Lectio divina; Klanjanje: ne razmišljati, nego upijati; Naučiti kontemplirati; Izražavati Isusu svoje osjećaje, planove, očekivanja; Odblokirati dobra sjećanja (djetinjstvo, mladost, zrela dob, starija dob); Koristiti maštu (npr. evanđelje - zamisliti ono vrijeme, osobe, emocije, stavove, ponašanja); Supatiti s drugima.

s. Anita Crnković

O redovničkom zajedništvu

U ovoj Godini posvećenog života, duhovnu obnovu o zajedništvu u redovništvu, 17. studenoga održao je u Kući utemeljenja Družbe u Rijeci fra Žarko Relota, OFMConv iz Splita. Na duhovnoj obnovi okupilo se pedesetak sestara iz Rijeke i okolice. Fra Žarko je rekao, kao što je obitelj osnovna ili temeljna ćelija Crkve i društva, tako i naše redovničke zajednice trebaju biti osnovne ćelije Crkve i društva. „Sam Bog je u brak utisnuo pečat svoga stvoriteljskog plana, dao mu je dioništvo svoje naravi. Kao što u Presvetom Trojstvu struji Ljubav u međusobnom zajedništvu, tako se u zajedništvu i ljubavi između muškarca i žene rađa novi život, život koji brak oplemenjuje i utvrđuje u obitelj, kakvu je, naravno, Bog izvorno zamislio. Ali kao što su u obitelji ušle krize, na neki način su i u naše redovničke zajednice ušle krize. Sve je jedno s drugim povezano.“

Fra Žarko je naglasio da mi, odnosno naše redovničke zajednice, trebamo neovisno o vremenu i današnjim krizama i dalje ostati osnovna ćelija Crkve i društva te da u duhu naše Utemeljiteljice i njezine karizme gajimo međusobno zajedništvu, očuvamo redovničku zajednicu kao obitelj, jer je stvorena od Boga, ali i od naše Majke Utemeljiteljice zamišljena kao obitelj. Zajedništvom u redovničkoj obitelji svjedočimo karizmu naše Utemeljiteljice. Naše zajedništvu trebali bismo graditi na trostvenom jedinstvu Boga Oca, Sina i Duha Svetoga da budemo jedno srce i jedna duša neovisno o našim različitostima. „Tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje i Bog u njemu“ (usp. 1 lv 4, 15).

Božju trostvenu ljubav trebamo živjeti i svjedočiti međusobno i prema Bogu i bližnjemu. Takvu ljubav trebamo svjedočiti ne samo unutar svoje zajednice nego i izvan nje, jer tako postaje posvetiteljska, otkupljujuća i misionarska upravo u duhu trostvene Božje ljubavi. Najveća radost koju mi danas možemo pružiti Bogu je, da mu se predstavimo kao obitelj, zaključio je fra Žarko. Na nama je da o tome razmatramo i nastojimo svoje redovničko posvećenje tako ostvarivati.

Ivana Matijević, kandidatica

Samo u Bogu
možeš naći radost,
samo u Bogu
možeš klicati.

Sl. Božja Majka Marija
Krucifksa Kozulić

Kulturna baština u vjerskom odgoju

Katehetska jesenska škola za odgojitelje u vjeri otvorena je 14. studenoga pri Nacionalnom katehetskom uredu u Zagrebu, a održana je u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta. U radni dio programa prvoga dana uvela su nas djeca prigodnim plesom uz pratnju tamburaškog sastava mladih, nakon čega su slijedili pozdravni govorovi odgovornih. Svojim obraćanjem nadbiskup Đuro Hranić govorio je o potrebi njegovanja i rasta kulturne baštine koju smo svi pozvani oplemenjivati radi očuvanja svoga identiteta, jer što smo postojaniji i utvrđeniji u vlastitom identitetu, to smo otvoreniji i dopuštamo da nas drugi obogačuju. Kulturni identitet ne smije se izbrisati.

Docent dr. sc. Josip Dukić, održao je uvodno predavanje „Spomenička baština u procesu stvaranja kulturnog i vjerskog identiteta“, s posebnim naglaskom na kulturna dobra kao mesta međuljudskih susreta Crkve i suvremenoga svijeta. Dr. Dukić je dao detaljan presjek nastajanja, razvijanja i buđenje svijesti o kulturnoj baštini, potkrijepivši to crkvenim dokumentima. Posebice je istaknuo kako se Hrvatska s pravom može i treba ponositi svojom materijalnom i nematerijalnom kulturnom baštinom naglasivši, „Čovjek stvara baštinu, a baština stvara čovjeka“. Nakon predavanja slijedila je tematska rasprava, a potom je održano je euharistijsko slavlje koje je predslavio nadbiskup Hranić.

Drugi dan započeo je s nekoliko glazbenih izvedbi ženske klape „Čakulone“. „Baština hrvatske riječi u radu s djecom rane i predškolske dobi“ bila je tema o kojoj je govorila docentica dr. sc. Vladimira Velički. Svoje predavanje započela je i zaključila mišlu Ivana Goluba: „Može čovjek biti sit kruha, a gladan riječi“. Istaknula je da govor potiče preobrazbu ljudi onda kad s njima razgovaramo tako da vjerujemo u dobro u njima. Uvijek se trebamo pitati bude li naše riječi život u drugima? Naše bi riječi u drugima trebale buditi mir, a stvarni govor voditi do zajedništva, sklada u sebi i s drugima. Trebali bismo biti uzori koji s ljubavlju odgajaju za ljubav. Naš govor, na temelju tradicije kršćanstva, treba biti Kristovski, tj. treba imati poruku: „Ni ja te ne osuđujem“, stoga prepostavlja istinsko slušanje, jer slušanje ima udio u emocijama drugih. „Danas je potreba za bogaćenjem rječnika jača nego ikada“, rekla je profesorica Velički, „ako želimo odgojiti slobodne, misleće i kreativne ljude“. Potaknula je na što ćešću upotrebu sinonima radi očuvanja rječničke baštine, u suprotnom oni prelaze u historizme. Važno je ne samo da dijete razumije riječi nego ih zna i upotrebljavati u raznim kontekstima. Upozorila je da odgojitelji trebaju izbjegavati inflaciju riječi, a govoriti promišljeno, jer su odgovorni za odnos između odraslog i djece. Kvalitetna komunikacija proizlazi iz međusobnog uvažavanja, stoga u komunikaciju se ne smije ulaziti s predrasudama, jer dijete ne može snositi posljedice za nešto za što nije krivo. Doista, djeca baštinu pristojnosti i toplog ophođenja uče od odraslih.

Dr. sc. Jelena Vignjević održala je predavanje „Glagoljica u dječjim očima – kako hrvatsku glagoljašku baštinu približiti djetetu“, istaknuvši kako je identitet ono što nas čini drugačijima i on se mijenja. Sutra nikada nećemo biti isti, a posebno važno mjesto u svijesti identiteta ima odgoj, naglasila je dr. sc. Vignjević. Glagoljica, kao drevno slavensko pismo, dio je identiteta hrvatskoga naroda, priznato i pri Europskoj uniji kao specifična baština hrvatskoga naroda, osobitu važnost imala je u liturgijskoj upotrebi tijekom tisuću godina, tj. od 9. do 19. stoljeća. Približavanjem glagoljskog pisma djeci u njima razvijamo sposobnost prihvaćanja tuđih razli-

čitosti, razumijevanje i toleranciju za druge, kao i svijest da je znakovni jezik jednako vrijedan kao i njihov.

Nakon tematske rasprave održane su pedagoške radionice u kojima su odgojiteljice iz cijele Hrvatske prikazale dio rada o kulturnoj baštini u vjerskom odgoju. Svaka radionica bila je tematski posebna prepoznatljivošću kulturne baštine pojedinoga kraja. Katehetska jesenska škola svoje je sudionike i ove godine obogatila mnoštvom kvalitetnih sadržaja.

s. *Tajana Hrvatin*

Radujte se

Svaki novi početak liturgijske godine prilika je da razmislimo o onom što smo postigli, gdje se nalazimo trenutačno, ali i o onom što želimo biti. Liturgijsku godinu koja je pred nama papa Franjo posvetio je osobama posvećenog života. Jedna od okružnica koja je izdana povodom Godine posvećenog života upravo je „Radujte se“. Ta okružnica bila je tema naše mjesecne duhovne obnove 1. prosinca u Kućimatici na Drenovi, a vodio ju je prof. dr. vlč. Richard Pavlić.

Vlč. Richard, tumačeći okružnicu, posebno nam je ostavio na razmišljanje riječi pape Franje: „Želim vam uputiti jednu riječ, a ta je riječ radost“. Duhovna obnova Bogu posvećenih osoba sastoji se u vraćanju na pravi izvor radosti, a to je Bog. Vjera u Isusa, nada u uskrsnuće izvor je prave radosti i zato se od nas očekuje svjedočanstvo. Svjedočanstvo muškaraca i žena koji su spremni promijeniti svijet, a to znači, prije svega, promijeniti sebe. Izvor sreće za biblijskog čovjeka je u Bogu, jer Bog želi da svaki čovjek bude sretan, istaknuo je vlč. Richard, dodajući da onaj čovjek koji se prestane mijenjati, gubi radost. Pred svakom od nas milosno je vrijeme došašća. To je nova prilika da zajedno u ljubavi gradimo zajednicu u kojoj žive sretne redovnice. Tako će i svijet oko nas postati ljepše mjesto za sretniji život.

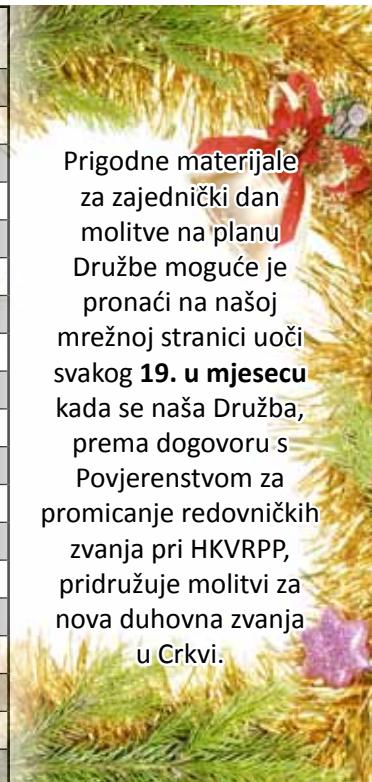
s. *Martina Vlahović*

DANI MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA U NAŠIM ZAJEDNICAMA

DAN U MJESECU	ZAJEDNICE SESTARA
1.	Samostan Presvetog Srca Isusova, Rijeka
2.	Samostan sv. Josipa, Otočac
3.	Sestra na studiju, Rim
4.	Dom pastoralnih susreta, Lovran
5.	Bogoslovno sjemenište i hospicij, Rijeka
6.	Samostan BDM Bezgrješne, Kraljevica
7.	Biskupski dom, Gospic
8.	Katedrala sv. Vida, Rijeka
9.	Samostan u Omišlju
10.	Kuća matica „Nazaret“, Drenova
11.	Župa sv. Križa, Ogulin
12.	Nadbiskupski dom, Rijeka
13.	Samostan Uzvišenje sv. Križa, Zagreb
14.	„Dom starica“, Grižane
15.	Samostan Gospe Lurdske, Slatina
16.	Samostan Presv. Srca Isusova, Crikvenica
17.	„Moj mir“, Dobrinj
18.	Kuća novicijata, Zagreb
19.	Zajednički dan molitve za duhovna zvanja

Prigodne materijale za zajednički dan molitve na planu Družbe moguće je pronaći na našoj mrežnoj stranici uoči svakog **19. u mjesecu** kada se naša Družba, prema dogovoru s Povjerenstvom za promicanje redovničkih zvanja pri HKVRPP, pridružuje molitvi za nova duhovna zvanja u Crkvi.

FORMATIVNI SUSRETI ZA SESTRE

Formativne susrete za sestre na temu: *Obnova redovničkog života prema ciljevima Godine posvećenog života*, vodit će don Stjepan Bolkovac, SDB.

Predviđena su tri termina:

- Termin: 24. siječnja 2015., Zagreb – Za vrhovnu upravu i predstojnice.
- Termin: 14. veljače 2015., Rijeka, Pomerio 17 – Za sve sestre.
- Termin: 21. ožujka 2015., Rijeka, Drenova - Za sve sestre.

KALENDAR VAŽNIJIH SLAVLJA I DOGAĐANJA

Veljača

2. veljače – Prikazanje Gospodinovo (Svijećnica), Dan posvećenog života
18. veljače – Pepelnica

Ožujak

14. ožujka – Nacionalni susret redovnika i redovnica, posvećenih laika, pripravnika, povjerenika i laika povezanih s redovničkim zajednicama, Marija Bistrica
19. ožujka – Sv. Josip, zaručnik BDM (Blagdan Družbe)
25. ožujka – Blagovijest (Kuća matica „Nazaret“)

Travanj

5. travnja – Uskrs
19. travnja – Nacionalni susret katoličkih obitelji na Trsatu
26. travnja – Svjetski dan molitve za nova duhovna zvanja

Svibanj

1. svibnja – Sv. Josip radnik (Samostan u Otočcu)
8. svibnja – Marija Posrednica (Dan redovničkog zavjetovanja Majke Krucifikse)
24. svibnja – Duhovi
31. svibnja – Presveto Trojstvo

Lipanj

4. lipnja – Tijelovo
7. lipnja – Godišnjica blagoslova Kuće matice na Drenovi (1975.)
12. lipnja – Svetkovina Družbe – Presveto Srce Isusovo
13. lipnja – Prečisto Srce Marijino

DUHOVNE VJEŽBE ZA SESTRE

- Termin: 12. - 18. travnja 2015., Lovran. Voditelj: o. Antonio-Mario Čirko, OCD
- Termin: 10. - 16. svibnja 2015., Lovran. Voditelj: o. Anto Gavrić, OP
- Termin: 5. - 12. kolovoza 2015., Rijeka, Drenova. Voditelj: vlač. Vjekoslav Đapić

Daj nam svoje ruke za
služenje i svoje srce za ljubav.

Majka Tereza

s. Kristina Popić

Sestra Kristina (Jela) Popić, redovnica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, rođena je 25. travnja 1936. godine u Poljarama kod Plehana u Bosni i Hercegovini od oca Mate i majke Ivke r. Pekez. Krštena je 26. rujna iste godine u župi sv. Marka Evanđeliste na Plehanu.

U Družbu sestara Presvetog Srca Isusova, s tadašnjim sjedištem u Crikvenici, stupila je u jesen 1960. godine. Privremene zavjete položila je 3. listopada 1962. godine u samostanu Presvetog Srca Isusova u Crikvenici. Nakon novicijata kraće vrijeme bila je na službama u Trošmariji, Zagrebu i sjedištu tadašnje Riječko-senjske nadbiskupije, a od 19. listopada 1963.

godine bila je na službi u Slatini. Doživotne zavjete položila je 3. listopada 1968. godine u Crikvenici. Najveći dio svoga redovničkog života provela je u Slatini djelujući kao kuharica u samostanu Gospe Lurdske i u župi sv. Josipa. S velikom brigom i kršćanskim ljubavlju brinula se za bolesnog vlč. Franju Udovičića, slatinskog župnika i dekana. Svećenici koji su navraćali u župni stan uvijek su mogli računati na njezino gostoprимstvo, a kapelani koji su živjeli u župnom stanicu osjetili su njezinu majčinsku brigu i skrb. U vrijeme Domovinskog rata zajedno sa s. Kerubinom Tokić i vlč. Franjom Udovičićem brinula se za dvadesetak prognanika koji su bili smješteni u prostorima župnog stana. Nakon odlaska iz župnog stana u samostansku kuću 25. siječnja 2003. godine, nastavila je pomagati u kućanskim poslovima, a posebno se s velikom ljubavlju brinula za bolesnu s. Kerubinu Tokić. Dugi niz godina, uz druge sestre, rado i s ljubavlju brinula se za čistoću crkve sv. Josipa, a prema potrebi vršila je sakristansku službu.

Sestra Kristina je bila vedra duha, spremna za razgovor, omiljena zbog svoje vedrine među Slatinčanima i sestrama. Strpljivo, vedro i predano u Božju volju podnosila je svoju bolest od 1998. godine; hrabro je podnijela operaciju, zračenja i kemoterapije, a u zadnje vrijeme strpljivo je nosila i bolesti vezane uz stariju dob. Rado i često je boravila u samostanskoj kapeli. Svoje boli prikazivala je u molitvi za nova svećenička i redovnička zvanja, Družbu i sve koji su joj se preporučivali u molitve. Blago je preminula u Gospodinu za vrijeme godišnjeg odmora, 26. rujna 2014. godine u Slavonskom Brodu u 78. godini života i 52. godini redovništva.

Sprovod drage sestre bio je u subotu 27. rujna 2014. u 14,30 sati na gradskom groblju u Slatini. Sveta misa zadušnica slavila se nakon sprovodnih obreda u župnoj crkvi sv. Josipa u Slatini.

s. Marijana Mohorić

*Tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja, a ne oduzima.
I pošto se raspadne dom ovozemnog boravka,
stječe se vječno prebivalište na nebesima. (Liturgija)*

Vjerujem da svatko u srcu i sjećanju nosi poneku osobu koja mu je posebno značila u životu. Koliko god dugo s nekim živjeli nikada ne možemo reći da smo ga dovoljno upoznali. Svaka osoba je misterij koju samo Bog poznaće. Mi otkrivamo tek neke djeliće kojih se poslije smrti te osobe prisjećamo i zahvaljujemo Bogu što smo je poznavali. Psalmist moli: „Gospodine, proničeš me svega i poznaćeš, ti znaš kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaćeš. S leđa i s lica ti me obuhvaćaš, na mene si ruku svoju stavio“ (Ps 139, 1-2. 5). Krajem listopada u ranim jutarnjim satima, iznenada i tih, Gospodaru života i smrti, preselila se s. Kristina Popić za koju me vežu četrnaest godina života i rada u Slatini. Iznenadila nas je njezina smrt, iako nije bila zdrava. Htjela je biti blizu onima koji pate i nije mislila na sebe, kao i toliko puta u svojoj bolesti. Znam da nisam najpozvanija o njoj pisati, jer ima sestara koje su i dulje s njom zajedno živjele, ali želim posvjedočiti njezinu plemenitost i širinu.

Još ljetos dok sam s njom razgovarala i zabrinuto je pitala za zdravlje koje je bilo narušeno, s. Kristina se šalila te, kao i uvijek, prelazila na drugu temu. Svi koji su imalo poznavali s. Kristinu znaju da je radosno i ljudski bila prisutna u Družbi, zajednici i gradu Slatini. Što napisati o njoj? Po čemu je bila posebna i Božji dar Družbi i ljudima s kojima je živjela i susretala se? Bila je osoba koja je većinu svoga života istrošila radeći u župi sv. Josipa u Slatini kao kuharica, domaćica u župnom stanu, a kasnije u samostanu radeći sve što je bilo potrebno i što je mogla unatoč bolesti. Nije se štedjela pa ni pretjerano tužila na teškoće i bolest. Jobovskom strpljivošću i s pouzdanjem u Gospodina podnosila je svoju bolest, vedra i spremna na šalu, ali i kritiku. Za vrijeme Domovinskog rata kada je Slatina postala grad u kojeg su pristigli mnogi prognanici iz BiH, Vojvodine i Vukovara, ondašnji župnik vlč. Franjo Udovičić zajedno sa s. Kristinom i s. Kerubinom širom je otvorio vrata župnoga stana i gospodarske zgrade za prihvat i svakodnevnu brigu za dvadesetak izbjeglica. S velikom ljubavlju brinule su se sestre i za vlč. Franju kad se razbolio, a kasnije u samostanu s. Kristina pomagala je bolesnoj s. Kerubini. Dugi niz godina pomagala je rado čistiti i uređivati crkvu sv. Josipa i po potrebi bila je sakristanka. Njezina klupa u crkvi sv. Josipa u kojoj je svakodnevno sjedila i molila, kao i mjesto u sakristiji iz kojeg je za zimskih dana pratila sv. misu, koristit će drugi, ali trajno mjesto uz Gospodina znala si je na vrijeme osigurati. Sestra Kristina zanimala se za događaje u Družbi, radovala se novim duhovnim zvanjima i pratila ih molitvama. Samo Bogu su poznate sve žrtve, napori i dobra djela koja je za života učinila. Primjer njezina života, rada i nošenja životnih križeva neka budu i nama poticaj da radosno služimo Gospodinu od kojeg ćemo jednoga dana primiti nagradu. Molimo za s. Kristinu s nadom da se i ona za nas zauzima pred licem nebeskog Oca.

s. Nives Stubičar, vrhovna glavarica

s. Miroslava Sekol

Sestra Miroslava (Barica) Sekol, blago je u Gospodinu preminula u nedjelju 5. listopada 2014. godine u samostanu BDM Bezgrješne u Kraljevici. Rođena je 29. listopada 1935. godine u Rinkovcu od oca Dragutina i majke Dragice r. Jarnjak, a krštena je u župi sv. Marije u Bednji 30. listopada iste godine. U dvadesetoj godini odlučila je odgovoriti na Gospodinov poziv i posvetiti mu svoj život u Družbi sestara Presvetog Srca Isusova. Prve redovničke zavjete položila je 16. rujna 1956. godine u samostanu Presvetog Srca Isusova u Crikvenici. Nedugo nakon zavjetovanja poslana je na službu u riječku katedralu sv. Vida. Godine 1958. godine bila je jedna od prvih sestara koja je bila poslana u Oštarije u župu Uznesenja Blažene Djevice Marije, koja je nedugo nakon dolaska sestara ostala bez stalne prisutnosti svećenika, tako da su sestre bile jedine osobe koje su više godina bile jedina trajna prisutnost za vjernike toga kraja, osim što su preuzele brigu za župno domaćinstvo, crkveno pjevanje, brigu za župnu crkvu i ostale vrlo teške poslove kako bi pomogle za potrebe riječkog sjemeništa. Nakon prvih iskustava u župama sadašnje Gospićko-senjske biskupije, stečenim u vrlo teškim uvjetima župnog pastoralu u godinama nakon Drugog svjetskog rata, doživotne zavjete položila je u Crikvenici 3. listopada 1962. godine.

Prva iskustva obilježila su život i redovničko poslanje s. Miroslave koja je većinu života provela živeći i djelujući po župama tadašnje Riječko-senjske nadbiskupije u godinama komunističkog režima. Tako je dana 16. lipnja 1966. godine premještena u župu Navještenja BDM u Gospić gdje je u redovitim (ne)prilikama svakidašnjeg života, domaćinskim poslovima, apostolskim zauzimanjem, otvorenošću za potrebe Crkve i ljudi, doprinijela zbližavanju vjernika laika sa svećenstvom, približavanju udaljenih crkvenom kontekstu, povratu laika redovitim obvezama kršćanskog života, osnivanju dječjeg i odraslog župnog zabora, obnovi i uređenju crkvenih prostora. U Gospiću je s. Miroslava djelovala sedam godina, a potom je premještana u: Divjake, Ogulin, Lovran, Ravnu Goru, Bakar, Vrbovsko, Brinje, Černik, Senj. Početkom osamdesetih godina, radi potreba animiranja crkvenog pjevanja, djelovala je u župi sv. Lucije u Kostreni kod Rijeke, Ližnjalu u Istri i Krasnom. Baš u vrijeme pokretanja postupka denacionalizacije boravila je u samostanu Presv. Srca Isusova u Rijeci zalažući se za povrat Družbine imovine. Posljednje godine ovozemaljskog života provela je u samostanu u Kraljevici surađujući u župnom pastoralu odakle ju je Gospodin pozvao u vječnost. Neka joj On do dana uskrsnuća tijela na novi život podari vječni pokoj na svome Presvetom Srcu kojem je rado i svesrdno pjevala i svirala: „... Ti ćeš mi biti nada do groba, Ti ćeš mi duši pokoja dat! Srce Božansko Isusa moga, daj da sve više ljubim te ja!“

Sprovod s. Miroslave bio je 7. listopada 2014. godine na starom groblju na Donjoj Drenovi u 14 sati. Sv. misu zadušnicu u župnoj crkvi BDM Karmelske predvodio je mons. Nikola Uravić.

s. Marijana Mohorić

Čežnja za Svjetlom

Čovjek čezne za Svjetlom svim dubinama svoga bića.
Do tog Svjetla dopire kad dopusti
da njegov napor bude prožet toplinom odozgor,
koja ga sve više mami da prodre talog svojih ograničenja
i uzdignuta duha zahvali za sve milosti.

Radost života očituje se u ljepoti nesebičnog darivanja
koje oslobađa a ne navezuje;
koje pruža jednostavnost povjerenja
u otvorenosti dvaju srdaca.

Dobro je ponekad zastati u samoći
i sagledati život s viših perspektiva
koje bistre pogled i daju jasnoću budućeg djelovanja.

Nikada ne posustati u dobrim odlukama
znači koračati koracima poštenja.
To je put koji vodi k Istini.

Raduj se životu u svim prilikama i neprilikama
jer Bog nikada nikome ne okreće leđa.
Njegova prisutnost jest poput sunca
koje probija i najtmurnije oblake.

Nikada ne posustani i ne odustaj od svojih snova.
Bog koji te stvorio nenadmašiv je u svojoj kreativnoj ljubavi
da ispuni najdublje čežnje tvoga srca.
On će to i učiniti.

Svakome je ponekad potreban kutak mira
kada su mu snage istrošene,
da se s novom nadom vrati u ritam svakodnevice
dajući joj dinamiku novosti života.

Život je vrijedan divljenja
jer odiše Božjim dostojanstvom.

Ne zatvaraj Stvoritelja u uske poglede svoje sebičnosti,
već dopusti da tvoj život bude odraz zahvalnosti.

Život bez Boga je privid
koji na naša srca navlači mrenu nevjere.
Ne tapkaj u tom zlu jer Božje si dijete.
Dopusti Mu da svojom ljubavlju zacijeli sve tvoje krhotine
i vrati ti radost.

Uvijek ostani ponizan i pred Bogom i pred ljudima.
Dvoličnost ne priliči onima
koji žele hoditi putem Kristova „poniženja”.

Blagoslovljeni oni koji žive
unoseći radost i toplinu nade
u živote onih koji su samo prolaznici na njihovu putu,
jednako kao i u živote ljudi s kojima dijeli svoj život.

Srcu su prirasli oni ljudi
koji u naš život ulaze tiho i neočekivano,
budeći u nama predokus Neba.
To su pravi prijatelji.

Prijateljstvo je uistinu čisti dar Neba, primljen u pravom trenutku.

Ljepota jednostavnosti očituje se u skromnosti i poniznosti.
Takvi ljudi odišu nevjerljivom pozitivnošću.
Svi smo pozvani tako živjeti.

Živjeti skladno dragocjenije je od svih blaga svijeta.
Ljubav se ne može mjeriti
niti jednom prolaznom vrijednošću.

Divljenje prožeto zahvalnošću
znak je zrelosti svijesti da smo ljubljena Božja djeca.
Neka radost prodahnuta ljubavlju
bude tvoja trajna snaga kojom ćeš graditi
Kraljevstvo Božjeg mira ovdje na Zemlji.

s. Tajana Hrvatin

Molitva Presvetom Trojstvu

Gospodine, Oče moj,
natopi svojom milošću,
milošću oproštenja
ispucalu zemlju moga žednog srca.
Kišom svoga povjerenja
omekšaj i preobrazi okorjelost moje naravi
da upijem svaku kap Tvoje bezuvjetne ljubavi.
Prodri kroz pore moje površnosti
sve do najdubljih slojeva moje ranjivosti.
Oplodi ovo tvrdo tlo izvorima krjeposti
da donosim plod dostojan Tebe.

Gospodine, Isuse Kriste,
odrazu Očeve ljubavi
koju objavljuješ malenima i poniznim,
pred Tebe stavljam otvoreno srce i ispružene ruke.
Snagom ljubavi Duha Svetoga
uronи me u tajnu Trojstva
i ukrijepi moju krhkou vjeru.
Po snazi ljubavi koja Te veže s Ocem
osposobi me za snagu prihvaćanja Očeve volje
da u Njemu bude moj istinski odmor i radost.

Duše Sveti,
prosvijetli zamračene kutke dubine moga srca
svojim milosrdjem,
da upoznam i prihvatom Ljubav
koju ni svemir obuhvatiti ne može
jer je i sam stvoren riječju te iste Ljubavi
koja je sišla u svijet zarobljen grijehom
da boravi među nama,
kako bismo zavrijedili Njegovom poslušnošću
biti ono što i jesmo – djeca Božja.
Upravljam moje misli, riječi i djela
putem poniznosti i služenja
kojim je Krist kročio sve do uzdignuća na Križu,
kako bismo u slavi Njegova uskrsnuća
zavrijedili uživati savršeno jedinstvo Onoga

koji se naizgled, lišio svoga božanstva
da bi među nama zasvijetlio Njegov lik
i osvijetlio nam pravi put u Život svojom Istinom.
Ojačaj moju vjeru u Božji spasonosni plan
po kojem nas svojom ljubavlju
izbavlja iz ropstva grijeha i ralja smrti
te nas po Kristu Raspetome i njegovu uskrsnuću
pomiruje sa sobom
kako bismo zavrijedili uživati
zajedništvo Presvetoga Trojstva.
Duše Sveti, Duše jakosti,
vodi me ovom suznom dolinom.
Svjetlo moga srca,
bez Tebe se spotičem u tminama grijeha.
Rasvijetli svojim sjajem
ove strme staze zemaljskog proputovanja.
Daruj mi se kao radost Božje volje.
Upravljaj me snagom vjere,
bodri pouzdanjem i ljubavlju.
Tješi me blagošću i obuzmi svojim mirom.
Mijenjaj me, Duše Sveti,
i prožmi sobom samim,
Ti, koji si Ljubav.

Djevice Marijo, Kraljice neba i zemlje,
po Tvome prečistom Srcu i moćnom zagovoru,
prikazujem i predajem svoju slobodu Presvetom Trojstvu
kao zalog prijateljstva.
Svojom Majčinskom zaštitom
očuvaj Hram moga srca i moga tijela
u neprestanoj budnosti i vjernosti Onome
koji me stvorio i otkupio.
Marijo, Majko moja,
vodi i upravljam moje korake
putem rasta i sazrijevanja u dobi i milosti,
vječnim Putem povratka u izgubljeni Raj:
gdje ću utažiti svoju žed
crpeći s Izvora ljubavi Života
te ću u punini uživati svu milinu Očeva zagrljaja.
Amen.

s. Tajana Hrvatin

Molitva i molitelji

Sve što postoji slavi Boga samim svojim postojanjem, sav svemir, sva priroda oko nas, sav bogati i raskošni biljni i životinjski svijet na kopnu i u vodi. „Svako jutro on mi uho budi da ga slušam kao učenici“, kaže prorok Izajia (50, 5). Jedino čovjek može darom govora, riječima što izlaze iz srca, izreći ono što osjeća pred Bogom, njegovom veličinom, moći i dobrotom. Isus se često u osami molio. Prije javnog djelovanja povukao se četrdeset dana u pustinju i molio, molio je i prije krštenja na Jordanu, prigodom izbora apostola, kad je činio čudesa, nakon napornog propovijedanja znao je cijelu noć razgovarati s Ocem nebeskim u molitvi. Molio je i na Taboru, u Getsemanskom vrtu prije svoje muke. Učenici, vidjevši da Isus moli, zatražili su da i njih nauči moliti. Nauči ih jednu, mogli bismo reći, kratku molitvu, ali u njoj je rečeno sve. Ta molitva je Oče naš.

Djevica Marija je tijekom cijelog svog života najsavršenije molila i vršila volju Očeva (usp. Mt 7, 21). Za nju je sv. Bonaventura rekao da je *ona prva moliteljica i svemo-guća zagovornica*. Takva je bila u svojoj nazaretskoj kući kad je razgovarala s anđelom Gabrijelom. Dok je bila uronjena u molitvu, na nju je sišao Duh Sveti. Sjetimo se kako zagovara mladence na svadbi u Kani Galilejskoj kad im ponestane vina. Nalazimo je u dvorani Posljednje večere u molitvi s apostolima kad im se ukazuje uskrsli Gospodin. Marija je s apostolima i nakon Uzašašća dok čekaju dolazak Duha Svetoga. Svoju molitvu ona prenosi u naša svetišta, ali i u naše obitelji, naše zajednice i moli zajedno s nama. U molitvi sv. krunice mi zajedno s Marijom razmatramo otajstva spasenja o kojima je ona razmišljala u svom srcu (usp. Lk 2, 19). Marijina molitva uronjena je u Boga, ali u isto vrijeme otvorena prema zemlji, prema svim našim ljudskim potrebama. Ona nas okuplja da bismo s njome, kao i apostoli, primili Duha Svetoga, Duha njezina Sina Isusa. Marija nas posebno potiče na molitvu.

Isus je rekao: „Molite, bez prestanka molite“ (Sol 5, 17). Danas mnogi molitvu smatraju izgubljenim vremenom. A Isus nas čeka da ga se sjetimo, da s njime računamo, da s njime podijelimo svoje brige i tjeskobe. Pozivajući nas na molitvu, Isus kaže: „Kad moliš uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svome Ocu, koji je u skrovitosti“ (Mt 6, 6). Potreba molitve zajedno sa zapovijedi ljubavi nešto je što je Gospodin stalno naglašavao tijekom svoga javnog djelovanja i propovijedanja.

Postoje različiti oblici kršćanske molitve kao što su: blagoslov i klanjanje, prošnja i zagovor, zahvaljivanje i pohvala. Euharistija sadrži i izražava sve molitvene oblike. Mi se ipak najčešće obraćamo Bogu i svecima molitvom prošnje, pa kažemo: „Daj mi, Bože, meni, mojima, prijateljici, bratu, sestri, roditeljima to i to.“ Većina kršćana moli samo kad su u nekoj većoj nevolji. Onda su nestrpljivi i nezahvalni jer im molitve nisu spektakularno uslišane. Možemo Gospodina zamoliti da nas što prije izlječi od neke bolesti, ali istodobno molimo, ako to nije njegova volja – neka nam udijeli milost da strpljivo podnosimo boli i tu žrtvu prikažemo za obraćenje grješnika. Kršćanin pred Bogom nije prosjak, nego ljubljeno dijete koje se Bogu ne obraća samo onda kad treba njegovu pomoći nego, ponajprije, kad treba Bogu odati čast i slavu, zahvaliti mu i moliti za oproštenje.

s. Robertina Medven

Evangelje... Proroštvo... Nada...

